con! THƯỢNG ĐẾ có lập trường dứt khoát chứ con! Lập trường ấy là gì? Là lo sao cho Cơ Tiến Hóa vận chuyển tốt luôn luôn! Lập trường ấy trước sau như một, không bao giờ thay đổi. Đấy là Chơn Lý trường tồn bất biến, mà muốn cho Chơn Lý nầy trường tồn bất biến thì CHA phải động phải biến luôn luôn, CHA phải thiên biến vạn hóa, uyển chuyển vô cùng ứng biến vô song, để cho Chơn Lý ấy tồn tại đời đời. Con ơi! Phải biết rằng CHA **thực mà hư, hư mà thực, có mà không, không mà có, giả mà chơn, chơn mà giả, trong chơn có giả, trong giả có chơn.** Cho nên, trước đây khi mở đạo Cao Đài CHA chỉ dùng huyền diệu cơ bút vì CHA không tiện dùng xác phàm nhưng rồi đến nay, có cơ hội CHA chọn được xác xứng đáng tiện duyên cho CHA giáng phàm với tư cách chánh vị THƯỢNG ĐẾ thì CHA phải biết ứng biến chứ, CHA phải biết ứng biến theo cơ duyên, tận dụng ngay cái phương tiện tốt lành để gia tốc Cơ Tiến Hóa cho trần gian chứ con! CHA phải biết ứng biến tận dụng ngay cái phương tiện tốt lành nầy để mà lo Cơ Tiến Hóa chứ con! Các con đã có dịp thấy qua Đức Kim Thân, nguồn minh triết cao siêu của THƯỢNG ĐẾ đã có dịp chan rưới xuống trần gian để mở trí phá mê cho các con! Đã mở trí phá mê cho các con biết bao điều mà từ trước đến nay chưa có kinh sách triết lý nào nói đến! Cho nên có thể nói Đức Kim Thân đã cung ứng cho THƯỢNG ĐẾ những điều kiện quá tốt để THƯỢNG ĐẾ vận chuyển tích cực Cơ Tiến Hóa lần nầy! Quả thật, CHA có thay đổi lời nói, trước nói một lời, sau nói lời khác, nhưng cái chỗ thay lời của CHA chẳng những không gây trở ngại cho Cơ Tiến Hóa của Thiên Địa mà còn gia tốc cho Cơ Tiến Hóa vận chuyển đó con! CHA thay lời mà hữu ích hơn, các con hưởng sáng hơn, minh triết hơn, cơ tiến hóa vận chuyển tốt đẹp hơn, tích cực hơn, vĩ đại hơn! À CHA thay lời mà phước đức dường ấy, tại sao CHA không thay lời? CHA chấp nê cái gì mà không thay lời chứ con? Vậy phải chăng cái chỗ thay lời ấy nó là phương tiện để phục vụ cho mục tiêu tiến hóa đời đời của Càn Khôn Vũ Trụ không con? Cho nên, việc CHA thay lời là tiểu tiết, Cơ Tiến Hóa của Càn Khôn là đại sự. Chẳng lẽ CHA vì tiểu tiết để bỏ đi cái đại sự sao con? Việc

CHA thay lời, đấy cũng là bất tín! Nhưng con ơi! **CHA phải bất tín ở phương tiện, để thật sự thành tín ở mục tiêu.** Mục tiêu ấy là gì? Là sự tiến hóa đời đời của Chơn Lý bất biến! Vì vậy mà cái bất tín nầy nó phải có, nó phải cần, nó cần thiết cho mục tiêu tiến hóa của Càn Khôn Vũ Trụ. CHA bất tín để các con minh triết hơn, hưởng phước nhiều hơn, Càn Khôn phúc lợi hơn, và bù lại, để trả giá cho cái bất tín ấy, CHA phải làm việc nhiều hơn, gánh vác nhiều hơn, cực nhọc nhiều hơn nữa, rải ân phước xuống các con nhiều hơn nữa để cứu độ, rồi phải lo cải sửa nhiều việc cho phù hợp với cái đà biến chuyển của dịch lý, CHA phải nỗ lực tăng cường về mặt ý chí hành động cho phù hợp với những diễn biến trong Cơ Tiến Hóa. Đấy, đấy con! Cực nhọc nhiều hơn vạn lần con ơi! CHA phải nỗ lực vạn lần hơn để vận chuyển tích cực Cơ Tiến Hóa lần nầy! Vậy phải chăng **cái bất tín nầy là minh triết, phát xuất từ cái bản năng phấn đấu sinh tồn của Chơn Lý bất biến, là cái khả năng linh động ứng biến vi diệu của Đấng Toàn Giác Toàn Năng?** Đó, đó con! Vì vậy CHA cho các con biết rằng, CHA chẳng những nói hai lời, mà CHA sẽ thay đổi vạn triệu lời, nếu điều ấy cần thiết cho sự vận chuyển Cơ Tiến Hóa của THƯỢNG ĐẾ, nếu điều ấy xét ra cần thiết cho sự vận chuyển Cơ Tiến Hóa của Càn Khôn Vũ Trụ! Đấy CHA nói thẳng cho các con hiểu như vậy!

Bây giờ, CHA trở lại vấn đề các con hoang mang nghi ngại việc THƯỢNG ĐẾ giáng thế. Chưa biết thì hoang mang, thắc mắc, chuyện ấy tất nhiên rồi! Nhưng có điều nếu con nào chưa có duyên phước tin được để mà tận hưởng được cái minh triết của THƯỢNG ĐẾ ban rải qua Đức Kim Thân thì các con cũng đừng vì đó mà hoang mang, thắc mắc làm chi, gây trở ngại cho việc tu tiến của các con! CHA khuyên các con như thế! CHA khuyên các con: Chưa biết thì cũng khoan vội tin làm gì? Chuyện cần thiết và cấp bách trước mắt mà CHA muốn khuyên các con, ấy là các con phải lo tu tiến cho CHA phải lo chăm sóc việc tiến hóa linh hồn luôn luôn để đi cho kịp chu kỳ. CHA tha thiết mong các con cấp bách lo việc nầy cho CHA, chứ còn các con biết CHA, tin vào sự kiện

CHA giáng thế rồi bê trễ, không lo tu tiến thì chuyện ấy có ý nghĩa gì? Chẳng có ích gì đâu con! **Cái đức tin ấy nếu nó không giúp con thăng tiến hơn thì con cũng chẳng cần tin để làm gì!** Thà rằng con không tin con chịu lo TU cho CHA để con được tiến hóa luôn luôn thì rồi có lúc con phải biết CHA thôi! Con chịu lo tu cho CHA đi, rồi có lúc con phải biết CHA thôi!

Giờ đây chuyện cấp bách trước mắt là con phải **lo tìm biết Ông THƯỢNG ĐẾ trong con trước đi.** Nếu con biết Ông THƯỢNG ĐẾ trong con thì tự nhiên có lúc con sẽ biết Ông THƯỢNG ĐẾ ở ngoài thôi con! Phải không? Con đã biết Ông THƯỢNG ĐẾ trong con thì ắt có lúc con phải biết Ông THƯỢNG ĐẾ ở ngoài thôi!

Vì lúc bấy giờ con mới có được trình độ cảm nhận một cách hiện thực Ông THƯỢNG ĐẾ ở ngoài. Chứ rồi Ông THƯỢNG ĐẾ trong con, con chưa biết mà con đi tìm biết Ông THƯỢNG ĐẾ bên ngoài, con thắc mắc Ông THƯỢNG ĐẾ bên ngoài thì rồi dẫu con có ngộ được Ông THƯỢNG ĐẾ tại trần đi nữa, con cũng chỉ ở trình độ cảm nhận được cái giả tướng của THƯỢNG ĐẾ mà thôi! Đấy, đấy con! Còn về cái việc giáng thế của THƯỢNG ĐẾ, CHA cho các con rõ, sự kiện nầy phải được ý lực của THƯỢNG ĐẾ vận chuyển để trần gian được hiểu. Đó là chuyện tất nhiên rồi! Chuyện ấy tất nhiên, và rồi có lúc sự kiện ấy phải được biểu hiện một cách thực tế, một cách cụ thể trước mắt con người và lịch sử! Rồi các con sẽ phải có cơ hội để chứng kiến việc nầy! Thôi thì các con cứ lo tu tiến cho CHA, lo cái việc cấp bách trước mắt là phải tu để đi cho kịp chu kỳ, còn cái việc kia rồi các con sẽ rõ.

Tóm lại, hôm nay CHA có dịp nói chuyện với các con về đạo Cao Đài nói riêng và tất cả các con nói chung để các con có một cái nhìn sâu sắc minh triết hơn về cái mối Đạo mà THƯỢNG ĐẾ khai mở để lập Cơ Qui Nhứt ở kỳ Ba nầy. CHA mong rằng sau bài nói chuyện hôm nay, các con sẽ có ý thức rõ rệt hơn về con đường tiến hóa của mình để đi cho kịp

chu kỳ. Mong sao các con biết ngồi lại tự phê, tự kiểm, tự xét lại mình để tự hỏi rằng: Từ trước tới nay mình xưng mình là người tu, là người đạo, là người hiểu Đạo Cao, nói Đạo hay, biện thuyết Đạo giỏi, hoặc cho rằng mình là người hành Đạo đã mấy mươi năm rồi v.v... Vậy chớ rồi mình đã tiến hóa đến trình độ biết sống hòa đồng, hòa ái thật sự với đồng loại chưa? Mình còn những trược tánh ích kỷ, hẹp hòi, khe khắt, chấp nê, đố kỵ, tỵ hiềm, phân biệt, chia rẽ, chấp ta, ngã mạn v.v...chăng? Có còn hay không? Hoặc rằng mình ngoài miệng thì nói đạo đức hòa đồng mà bên trong vẫn còn vướng bận tranh chấp, đố kỵ, tỵ hiềm, chấp ta, ngã mạn v.v... Đấy là những trược chất cặn bã, là những rác rưởi mà các con không thể mang được sang đời Thánh Đức đâu các con ơi! Không mang sang được đâu các con!

Vậy các con hãy ngồi lại, nghiêm chỉnh phán xét mình để kịp thời tu sửa cho kịp ngươn cơ, vì **Cơ Tiến Hóa của kỳ ba nầy là Cơ Qui Nhứt.** Con nào chưa đủ trình độ hòa đồng để đi kịp cơ qui thì tức nhiên phải bị loại bỏ, phải bị đào thải không sang được Ngươn Thánh Đức để tiếp tục tiến hóa nữa con! Vậy, các con phải biết rằng, khi Thiên Địa chuyển mình gom khí ngũ hành để qui hiệp, tức là Cơ Qui Tam Hiệp Ngũ của Thiên Địa, tức nhiên phải có cuộc đại thanh lọc. Thì cũng như bên trong tiểu vũ trụ của con vậy, bên trong cái tiểu thiên địa của con cũng vậy. Khi con muốn qui tam hiệp ngũ, qui tam bữu hiệp ngũ khí, con cũng phải lo thanh lọc những cái trược chất trong con đó con! Con cũng phải lo thanh lọc đấy! Cho nên ngoài Đại Thiên Địa cũng y như vậy **muốn qui hiệp phải thanh lọc và đấy là cuộc Đại Thanh Lọc để chọn lại những phần hồn có trình độ để thực hiện Cơ Qui.** Những trược chất cặn bã như ích kỷ, tranh chấp, đố kỵ, tỵ hiềm, chấp ta, ngã mạn v.v... tất nhiên phải bị thanh lọc. CHA cho biết lúc ấy chất thanh khí điển của Thiên Địa sẽ chuyển động kinh hồn để đốt tiêu những rác rưởi cặn bã còn ối đọng lại của ngươn mạt kiếp trước khi bước sang ngươn mới. Cho nên những phần hồn nào không lo tự thanh lọc kịp thời, còn ô nhiễm những chất nặng nề cặn bã ấy thì tức nhiên phải bị

loại bỏ trong cuộc thanh lọc nầy chiếu theo qui luật! **Cuộc Đại Thanh Trừng của Thiên Địa sẽ diễn ra kinh hồn bạt vía. Ấy là Cơ Tận Diệt, là kỳ Phán Xét Cuối Cùng của nhân loại để tuyển chọn nhơn sanh có trình độ sang chu kỳ mới.** Hiện tại đang diễn cơ biến thế. Khổ nạn rồi sẽ xảy ra khắp toàn thế giới để lọc lừa sàng sảy dần dần toàn bộ nhơn sanh. Cơ biến thế nầy là dấu hiệu báo trước một cuộc thanh lọc vĩ đại của THƯỢNG ĐẾ sẽ diễn ra không xa. Nầy con ơi! **Cuộc diện thế giới đang ở buổi xế chiều và đang tiến vào hoàng hôn của Cơ Tận Diệt. Trễ rồi con! Hãy nghiêm khắc xét mình xem đã đủ tiêu chuẩn chưa để rồi lo gấp rút dọn mình, lo cấp bách tu sửa hầu nhận được Ơn Cứu Rỗi ở phút sau cùng!**

CHA kêu gọi tất cả các con ở mọi màu da, chủng tộc, mọi đẳng cấp xã hội, mọi màu sắc giáo phái thế gian, **phải Hành cho được chữ Hòa,** thực thi tình huynh đệ với tất cả đồng loại. Nên nhớ rằng, định luật tiến hóa xoay chuyển không chờ ai, không vị nể ai. Định luật tiến hóa biểu hiện chí công, vô tư và định luật tiến hóa chỉ xét trình độ tiến hóa của các con mà hành xử chứ không dựa trên hình thức, nhãn hiệu, màu sắc bề ngoài đâu con! Định luật không phân biệt rằng con thuộc chủng tộc nào, con ở đẳng cấp nào, con thuộc giáo phái nào, con là Cao Đài hay Hòa Hảo, là Phật Giáo hay Thiên Chúa Giáo, Khổng Giáo hay Lão Giáo, Ấn Độ Giáo hay Hồi Giáo v.v... Hay thậm chí con là người vô thần không biết THƯỢNG ĐẾ cũng vậy! CHA nói thẳng, thậm chí con là người vô thần không biết THƯỢNG ĐẾ cũng vậy CHA cho biết như thế. Mà thật vậy. Nếu con là người vô thần không tin THƯỢNG ĐẾ nhưng tâm hồn con đầy tình người, con biết yêu thương đồng loại, con còn lòng nhơn đạo, thực thi tình huynh đệ với kẻ đồng loại của con, không phân biệt chia rẽ, đố kỵ, tỵ hiềm, thì dẫu con có phủ nhận sự hiện hữu của THƯỢNG ĐẾ đi nữa nhưng thật ra con đã nhìn biết THƯỢNG ĐẾ, đã kính trọng THƯỢNG ĐẾ, thương yêu THƯỢNG ĐẾ dưới một dạng khác ấy là dạng của những kẻ đồng loại của con đó thôi! Dù con không biết đến THƯỢNG ĐẾ nhưng con đã biết đến đồng loại, biết sống hòa đồng hòa

ái, ấy là con có trình độ đi kịp Cơ Tiến Hóa của THƯỢNG ĐẾ đó con, và con phải được chọn sang chu kỳ mới để có cơ hội tiến hóa nữa! Vì con đã đủ tiêu chuẩn để được sang chu kỳ mới đấy con! Như vậy để các con thấy rằng, **định luật tiến hóa không xét hình thức, nhãn hiệu bên ngoài, định luật chỉ xét trên cơ sở trình độ tiến hóa của con.** Cho nên mọi cách tu hình thức, tu bề ngoài, tu áo mão, tu nhãn hiệu, mà chẳng lo tu tâm sửa tánh, để mở tâm mở tánh thì chẳng hữu ích gì. Con có mặc áo đạo cho nghiêm trang, có tụng kinh sách thiên vạn quyển, có biện thuyết Đạo cho cao siêu, mà trình độ con chưa biết hòa đồng hòa ái thì những thứ trên chẳng có nghĩa gì cho con. Những thứ ấy không thể cứu rỗi được cho con trước cuộc đại thanh trừng của qui luật đấy con. Nó không thể cứu rỗi được con đâu! Đấy! CHA cho các con biết như vậy.

Vậy CHA khuyên tất cả các con thuộc mọi màu sắc, giáo phái trên thế giới nhứt là các tín đồ Cao Đài, hãy cấp bách lo tu sửa thanh lọc thân tâm, mở mang tâm tánh ra mà sống hòa đồng hòa ái, thực thi tình huynh đệ đại đồng không phân biệt, chia rẽ, đố kỵ, tỵ hiềm, chấp ta, ngã mạn, đạo người thấp, đạo ta cao. Hãy biết rằng, mọi màu sắc giáo phái ở thế gian đều từ một gốc THƯỢNG ĐẾ mà ra thôi! **Không có đạo thấp đạo cao, chỉ có trình độ con người hiểu đạo nhìn đạo, thấy đạo, cao thấp mà thôi!** CHA cho các con rõ, **phân biệt đạo cao đạo thấp là do trình độ mê chấp của tất cả các con** đó thôi! Cho nên, nhiều con chưa hiểu nên thấy rằng Nhơn Đạo thì thấp, còn Tiên Đạo, Phật Đạo mới cao! Nhơn Đạo là còn thấp, Tiên Đạo, Phật Đạo mới cao siêu! Cái thấp nầy, con biết không, cái thấp nầy là chấp kiến của con đó! CHA cho các con rõ: **bất luận là Nhơn Đạo, Thần Đạo, Thánh Đạo, Tiên Đạo, Phật Đạo, khi đạt đến chỗ tinh túy của nó thì tự nhiên phải gặp nhau ở cái biết vô cùng. Cái biết vô cùng, cái minh triết vô cùng ấy là THƯỢNG ĐẾ đó con!** Là THƯỢNG ĐẾ đó. Mà thật vậy con. Có ai biết Nhơn Đạo hơn THƯỢNG ĐẾ? Có ai biết Thần Đạo, Thánh Đạo, Tiên Đạo, Phật Đạo hơn THƯỢNG ĐẾ đó con? Cho nên, khi con

hành Nhơn Đạo mà đạt đến chỗ tinh túy của Nhơn Đạo, thì con phải là THƯỢNG ĐẾ. Còn khi con hành Tiên Đạo, Phật Đạo mà đạt đến chỗ tinh túy của Tiên Đạo, Phật Đạo, thì con phải là Ông Trời thôi con! Đạt đến chỗ tinh túy của Tiên Đạo, Phật Đạo, thì con phải là Ông Trời thôi! Vậy thì, còn chấp đạo người, đạo ta, ấy là còn mê chấp! Còn tin rằng đạo người thấp, đạo ta cao, ấy là mê tín! Còn khi đạo người không siêu bằng đạo ta ấy là căn bệnh chấp ta ngã mạn cố hữu của đa số các con.

Cho nên, CHA nghiêm trọng cảnh giác các con, nếu các con tiếp tục duy trì những sai lầm ấy, chắc chắn sẽ không đi kịp chu kỳ, tức nhiên phải bị đào thải theo qui luật đấy các con, phải bị đào thải theo qui luật mà thôi.

Riêng các con Cao Đài, các con phải cố gắng **thực hiện cho kỳ được sứ mạng của một tín đồ Cao Đài, ấy là thực hiện Cơ Qui của THƯỢNG ĐẾ. Việc thực hiện sứ mạng nầy đối với một tín đồ Cao Đài ấy là một lời đại thệ,** mà các con phải tôn trọng bằng mọi giá.

Minh triết thay cho những con nào tuy chưa nhập môn vào đạo Cao Đài nhưng ý thức được sứ mạng của một tín đồ Cao Đài ấy là sứ mạng của chính các con. Ý thức được Cơ của Cao Đài là Cơ Tiến Hóa của Thiên Địa và cũng là Cơ Tiến Hóa của linh hồn con. Ý thức được lời minh thệ giữ đạo Cao Đài, ấy là qui luật tiến hóa sẽ hành xử các con, khi các con không lo phục vụ cơ tiến hóa của linh hồn mình để đi cho kịp với Cơ Tiến Hóa của Thiên Địa. Đấy con! Mong sao tất cả các con lưu tâm đến những lời nhắn nhủ tha thiết của CHA, để rồi giác ngộ kịp thời, cấp bách lo tu sửa cho kịp ngươn cơ, hầu thoát được cuộc đại thanh lọc cuối cùng của Thiên Địa diễn ra sắp đến.

CHA dừng ở đây và ban ơn cho tất cả các con...

ĐỨC KIM THÂN NGỌC ĐẾ
GIẢNG SƠ LƯỢC PHÁ MÊ VỀ
ĐỊA TIÊN

...CHA cho các con biết Địa Tiên cũng là minh triết chớ không phải chuyện giỡn đâu các con! Người ta lo cái Cơ Tiến Hóa của trần gian cho các con đó! CHA thấy Phái Vô Vi hay chấp Địa Tiên! Nhưng mà các con chưa biết Địa Tiên, chưa hiểu cái cõi giới nầy đâu con ơi! Nó thiên hình vạn trạng. Địa Tiên con biết không, có những trình độ cao, đủ mọi từng giới, người ta ở tại cõi Địa Tiên nhưng trình độ người ta tiến hóa cao, chớ không phải Địa Tiên là ở cõi thấp hơn Thiên Tiên đâu! Ngoài các phần hồn ở mức Địa Tiên còn có những vị tiến hóa cao hơn, nhưng người ta trở lại cái cõi giới nầy để lo Cơ Tiến Hóa của trần gian, lo cho cái minh triết phát triển hơn nữa, vì nhu cầu tiến hóa của chính vị đó và nhu cầu tiến hóa của Càn Khôn. CHA cũng là Địa Tiên đó con, nhưng loại Địa Tiên của CHA là Trời luôn đó con! Ông Trời là Địa Tiên thôi! Còn thằng Phật về tới cái cõi giải thoát rồi, nó lại trở xuống Địa Tiên làm việc nữa, thì nó cũng đang học cái hạnh của Trời đấy chớ không phải chuyện giỡn đâu! Có những cấp người ta như thế, và còn nhiều cái nữa mà CHA nói không hết với chúng con đâu! CHA chỉ nói sơ cho các con biết, chớ các con đừng tưởng Địa Tiên là thấp. Chưa biết đâu con ơi! Cho nên cái chuyện Chơn Lý các con không hiểu nổi. Có nhiều vị xưng Ông Tiên đấy nhưng mà người ta đã đi tới từng giới nào rồi con! Về Phật Giới rồi! Mà Phật cấp cao cũng có nữa, cấp cao về gần tới CHA luôn, người ta trở lại động trần để lo Cơ Tiến Hóa nhiều hơn chớ không phải giỡn đâu con! Phải động trần nhiều. Về gần tới cái giác chừng nào, càng cao chừng nào càng biết yêu thương trần gian chừng nấy! Càng động trần càng lo nhiều nhưng mà lo trong cái minh triết, chớ con đừng tưởng Địa Tiên mà thấp đâu! Cái chỗ mà biết Địa Tiên thấp là các con mới ở dưới nầy đi lên tới Địa Tiên. Còn như TÁM trước đây mà chê cái cõi Địa

Tiên là phải rồi, vì nó phải qua trình độ thấy cái chỗ Địa Tiên thấp để nó leo lên được cái chỗ giải thoát. Rồi sau đó nó phải quay lại để thấy cái chỗ cao siêu của Địa Tiên. Cho nên Địa Tiên mà có bao nhiêu hạng Địa Tiên chớ không phải giỡn đâu!

Như bên Cao Đài, CHA xưng **CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT**. Tiên mà Bồ Tát, mà Đại Bồ Tát đó con! Con thấy chưa? Cho nên cái xưng không nói được, CHA xưng Tiên nhưng mà Bồ Tát mà Đại Bồ Tát nữa. Con thấy chưa? Cũng như cái chữ Bồ Tát cũng vậy. Bồ Tát thấp hơn Phật con! Mà Bồ Tát cao hơn Phật con. Mấy cái nầy siêu lắm. Các con không hiểu nổi. CHA cho biết có những Vị người ta là Phật nhưng mà người ta xưng là Bồ Tát. Người ta lấy danh thấp hơn Phật, người ta chịu làm thấp nhưng người ta là Phật đó! Cho nên, chẳng hạn CHA nói thẳng như Quan Âm, cái cấp là Phật nhưng mà Bồ Tát, xưng là Bồ Tát nhưng là Phật. Phật Quan Âm cũng được mà Bồ Tát Quan Âm cũng được, mà đời đời người ta ở cái ngôi vị đó luôn. Cái ngôi vị đó làm chuẩn ở trong Càn Khôn, là cái ngôi BI của Càn Khôn, là CHA đó con! Cái chữ BI của CHA đấy, và tự nhiên CHA phải làm Bồ Tát đời đời để cứu độ các con. CHA là Phật là Bồ Tát một lượt. Phải cực khổ với các con đời đời. Cho nên, đời đời Quan Âm không thể nào hết cái chữ Bồ Tát được. Con thấy chỗ nầy chưa? Cho nên tụi con đừng tưởng, bởi vì nói theo phân cấp, phải điểm đạo lần thứ mấy là cấp thứ mấy, cái đồ hình giản lược ấy coi như là nói để cho chúng con có khái niệm, nhưng CHA cho biết, Chơn Lý nó thiên hình vạn trạng, chúng con học hoài không hết, đủ thứ chuyện hết, nghe cho biết vậy thôi chớ còn chưa đi đến đâu. Nó không đúng đâu con, hay nó đúng ở khía cạnh nầy nhưng nó cũng có khía cạnh khác hơn chớ không phải chỉ như vậy. Con thấy chưa? Cho nên, CHA là Địa Tiên, rồi CHA là Bồ Tát, rồi CHA là Phật. Đó, con thấy vậy chưa? Thành ra những Vị nào càng tiến hóa cao, người ta càng động trần, người ta lo việc khổ, lo việc trược nhiều hơn để lo cái Cơ Tiến Hóa. Người ta động trược mà vì cái việc tiến

hóa. Lo cho Cơ Tiến Hóa vì BI, TRÍ, DŨNG để được lên tầng giới cao siêu hơn. Các con cứ nghe đến Địa Tiên thì thấp, Địa Tiên là dở, Địa Tiên là không giải thoát được... Chưa chắc! Còn bao nhiêu hạng Địa Tiên à con! Coi chừng chưa biết Địa Tiên mà chê Địa Tiên là mê chấp đó con, ấy là mê chấp đó! Cho nên hồi TÁM ngộ CHA, CHA phá mê chỗ nầy chớ không phải giỡn đâu! Trước đây, nó phải chê Địa Tiên để nó leo lên chỗ cao hơn. Đấy, nó phải thấy cái khía cạnh dở của Địa Tiên để nó qua khỏi cảnh nầy và lên cảnh giới Phật tức là giải thoát. Rồi sau đó nó phải quay lại để thấy cái hay của Địa Tiên. Bây giờ nó phải học động trần để lo Cơ Tiến Hóa chớ con! Chớ cái cõi trần nầy là cõi gì? Là cái môi trường sinh động nhứt của Càn Khôn mà tất cả các tầng giới, các cung các cõi phải hướng về nó để lo tiến hóa. Con thấy chưa? Bỏ nó sao được con? CHA cho các con biết vậy. Cho nên thoát trần rồi phải mê trần, nhưng mà cái mê trần trong BI TRÍ DŨNG và trong cái Minh Triết. Cái đó nó khác con! Cho nên, trước đây nó phải chê, cái chê đó cần thiết cho con đường tiến hóa của nó nhưng tới lúc nào đó nó phải thấy cái hay của cái đó. Cái cõi Địa Tiên nó thấp đấy nhưng mà cao đấy. Thấp cao là tùy cái chỗ thấy của chúng con. Cho nên CHA nói, biết rồi không thấp không cao con ơi! Không hay không dở, không thấp không cao, hay có dở có, thấp có cao có, nhưng mà không hay không dở không thấp không cao! Đó là Chơn Lý nó phải vậy chớ.

Cho nên CHA thấy cái phái Vô Vi các con cứ chấp vụ Địa Tiên và chê mấy ông Địa Tiên mà không biết Địa Tiên có mấy hạng Địa Tiên! Chê nó cũng có khía cạnh đúng, nhưng mà nó không tuyệt đối. Nó cũng phiến diện thôi! Nhưng đừng vì vậy mà khinh lờn cái cõi Địa Tiên, vì mình chưa biết cái cõi Địa Tiên ra làm sao? Phải thấy chỗ nầy. Cho nên có những vị người ta xưng là Tiên, nhưng mà coi chừng nghe con, tưởng Ông đó là Ông Tiên sao Ổng dám nói động tới Ông Phật mà không ngờ người ta là Phật nhưng mà người ta xưng Tiên. Cái luồng điển người ta mình chưa biết chớ không phải giỡn đâu...

BÀI GIẢNG CỦA
ĐỨC KIM THÂN NGỌC ĐẾ
MÊ CHẤP
VÀ PHÁ MÊ PHÁ CHẤP

—Con muốn CHA giảng về cái đề tài "MÊ với PHÁ MÊ PHÁ CHẤP" đặng con có ý định viết một quyển sách về đề tài nầy hả con?

—Dạ, vâng

—Sao con chọn đề tài gì mà nó bao la vô tận quá vậy con?

—Dạ, con thấy màn tới CHA ra, thì CHA muốn Phá Mê Phá Chấp cho nhân loại, thành ra con mới nghĩ tới, con thử viết nhưng cầm bút suy nghĩ mãi mà không biết viết làm sao, thành ra con phải cầu cứu với CHA.

—Làm sao con viết nổi con ơi! Vì đề tài nầy vốn dĩ là ĐẠO đấy, nó vô tận con ơi! Vô cùng vô tận vô biên, bất khả tư nghị, nói không hết được, giấy bút nào mà diễn tả cho hết được con? Con không thể nào diễn tả cho hết được cái hiện tượng Mê và Phá Mê, bởi vì con phải biết cái hiện tượng Mê và Phá Mê nó diễn ra luôn luôn trong Càn Khôn Vũ Trụ, từng giây từng phút, từng giờ, từng ngày, từng tháng, từng năm, rồi từ kiếp này sang kiếp khác, cái hiện tượng Mê và Phá Mê phải diễn ra luôn luôn như vậy. Mê và Phá Mê có thể nói là sinh hoạt vĩnh cửu của Càn Khôn Vũ Trụ, phải cần có Mê và rồi cũng phải cần Phá Mê. Các con phải Mê, nhưng rồi các con phải Phá Mê, nhờ cái chỗ Mê rồi Phá Mê nó tác động cái Định Luật Tiến Hóa của Càn Khôn vận chuyển. Cho nên cái sự kiện Mê và Phá Mê phải xảy ra, phải diễn ra luôn luôn như vậy và chính nó là biểu hiện của Định Luật Tiến Hóa. Đến bao giờ mới hết Mê và Phá Mê con? Không thể hết đâu con!

Tầng giới nào cũng vậy, trình độ nào cũng vậy, cũng phải có Mê và Phá Mê. Từ ma quỷ rồi tới con người, rồi tới Thần, Thánh, Tiên, Phật, rồi Trời, phải có diễn ra sự kiện Mê và Phá Mê. Cấp nào cũng vậy, một giây đồng hồ nào ngưng sinh hoạt Mê và Phá Mê, ngưng cái sự kiện Mê và Phá Mê, thì giây đồng hồ ấy coi như là thể hiện cơ hủy diệt của Càn Khôn Vũ Trụ. Sự kiện Mê và Phá Mê mà nó ngưng thì Càn Khôn Vũ Trụ phải tan rã con, Định Luật Tiến Hóa ngưng trệ thì Càn Khôn phải tan rã, đấy là sự hủy diệt. Cho nên nói chừng nào mới hết, bút mực nào diễn tả cho hết, con viết làm sao nổi con! Con viết làm sao nổi, nó là ĐẠO đấy! Thì bây giờ đem ra một chút nầy, chút kia, nói chút đỉnh nghe vậy thôi, rồi phải chứng nghiệm học hỏi, rồi phải tự mình rớt vô chỗ Mê, rồi tự mình khai thông Phá Mê để tiến.

Con ma, con quỷ nó có cái Mê của nó, rồi con người cũng có cái Mê của nó, rồi cấp Thần cũng vậy, cấp Thánh rồi tới cấp Tiên cũng vầy thôi! Con Mê rồi con phải Phá Mê, con Phá Mê chỗ này để con tiến sang một chỗ khác biết hơn, thì chính khi con tiến sang một chỗ khác biết hơn, con lại rớt vào tình trạng Mê khác, con phá chỗ Mê nầy để con khai thông nó, rồi con lại rớt vào chỗ Mê Chấp khác, con lại Mê nữa, rồi con lại học chỗ Phá Mê nầy cho tới khi con khai thông được nó để con tiến hóa và cứ như vậy luôn luôn cho tới khi về tới ngôi CHA.

Về tới ngôi CHA rồi con tưởng hết Mê sao con? Không, CHA cũng phải lo Phá Mê CHA đời đời con ơi, bằng cách nào? Bằng cách CHA lại chiết Linh Quang của CHA ra đi học nữa. CHA học là gì? Là để lo cho CHA tiến hóa, CHA lo cho CHA tiến hóa là CHA Phá Mê CHA đó, CHA phải lo Phá Mê cho CHA luôn luôn như vậy và hiện tượng Phá Mê của Ông Trời thể hiện khắp cùng Càn Khôn Vũ Trụ, khắp các tầng giới từ trược tới thanh, CHA Phá Mê CHA luôn luôn và CHA cũng Mê luôn luôn, phải có Mê luôn luôn, phải có hiện tượng mê muội và cần phải có Phá Mê, cấp nào cũng vậy! Về tới cấp Phật coi như là bậc Đại Giác, tức là thoát được vòng tứ khổ, thoát khỏi sự giam hãm của trần gian,

thoát trần. Về tới Cõi Sáng, về tới được Cõi Giải Thoát đấy, mà người ta gọi là Bậc Giác Ngộ, tức là Biết, tới cái chỗ biết rồi, tới cái chỗ tầng giới sáng suốt đấy, nhưng rồi hỏi cái nầy có còn mê muội không? Còn mê muội chớ con! Thoát khỏi sự mê muội của trần gian, thoát khỏi sự mê muội của tầng giới thấp kém hơn, trược hơn, thì nó tới sự mê muội của tầng giới thanh nữa.

Thì các con cũng có được nghe CHA giảng phớt sơ qua về sự THAM, SI của cấp Phật, về sự mê muội của cấp Phật, và cái Mê của cấp Phật, CHA không thể nào diễn tả cho các con có thể hiểu nổi hết được nhưng mà các con tạm nghe vậy thôi! Và rồi nó cũng phải lo Phá Mê nó để nó tiến hóa nữa. Nó không thể tự giam hãm trong cái tầng giới thanh, trong cái tầng giới sáng suốt, trong cái tầng giới Niết Bàn, cái cõi sáng suốt đó, nếu nó ngồi ỳ đó hoài thì đấy cũng là đang mê muội, và nó cũng đang giới hạn nó, nó cũng đang cô đọng nó, nó tự giới hạn nó lại không tiến được.

Cho nên nói chuyện Mê và Phá Mê biết chừng nào cho hết, như Ông TÁM Thầy của con, Thằng TÁM đó, nó được CHA Phá Mê nhiều lắm qua Đức Kim Thân. Sẵn nói chuyện đây, thì cũng nói qua cho con biết để để chứng minh cho con biết về chuyện Mê và Phá Mê của cấp Phật, như Thầy của con Thằng TÁM đó, lúc trước hồi nó còn ở đây thì CHA cũng mở cho nó rất nhiều và cũng Phá Mê nó. Về mặt Vô Vi thì khỏi nói, về mặt điển quang CHA vẫn mở trí cho nó. Còn mặt Hữu Vi, qua trình độ của Đức Ngài. CHA thể hiện qua cái minh triết cao siêu của Đức Ngài để Phá Mê cho nó. Rồi cái cơ duyên đó CHA cũng còn tiếp tục đây. Nó bây giờ không có ở đây, không có trực tiếp diện kiến mặt Hữu Vi với Đức Ngài, CHA cũng làm việc với nó về Vô Vi, nhưng mà cái cơ duyên về mặt Hữu Vi với CHA qua Đức Ngài thì vẫn tiếp tục.

Vì cái cơ duyên đó nên nó thỉnh thoảng cũng viết thư cho Đức Kim Thân, nó cũng viết vài dòng gởi Đức Ngài và Đức Ngài cũng gởi lại trả lời cho nó, cũng có những cơ duyên như vậy để mặt Hữu Vi và Vô Vi cũng đồng để Phá Mê cho nó,

cho nên, có nhiều khi qua Đức Kim Thân, Đức Ngài cũng trả lời cho nó về mặt Hữu Vi để Phá Mê cho nó, chẳng hạn như lúc trước, cách đây một hai năm gì đó, nó viết cho Đức Kim Thân và Đức Kim Thân trả lời thơ cho nó gồm 4 câu, 4 câu đó đại khái là:

Nầy con,

"Tiến vào cõi khổ
"Đạp đổ Niết Bàn
"Giết thằng Phật TÂM
"Rõ mặt Ngọc-Hoàng"

Đó 4 câu đó là 4 câu Phá Mê cho cấp Phật, 4 câu nầy cấp Phật phải học dài dài như vậy, Thằng TÁM nó sẽ có dịp học dài dài như vậy cho tới khi nó về tới Ngôi CHA! Nó sẽ còn học hỏi 4 câu nầy dài dài **BẰNG CHỨNG NGHIỆM** à con! Khi CHA gởi cho nó 4 câu nầy là Phá Mê nó, nhưng rồi sự Phá Mê nầy phải biểu hiện qua những bài học thực tiễn để cho nó có dịp chứng nghiệm để nó trở về với Ngôi CHA! 4 câu đó dành cho cấp Phật, Phá Mê cho cấp Phật đó con!

Rồi thì sẵn đây, tại con hỏi thế nào là Mê và Phá Mê, nên có dịp CHA cũng nói luôn cho các con hiểu, rồi Thằng TÁM nó viết gởi trả lời lại cho CHA cũng 4 câu:

"Sống trong cảnh khổ,
"Tánh trần nát tan,
"Vô-danh Phật TÂM,
"Tâm vẫn sống an."

Đó! nó viết lại cho CHA bốn câu đó nhưng mà con biết sao không? Mới đọc hai câu đầu là đã thấy Mê Chấp! Mê Chấp của cấp Phật đó con! CHA đọc hai câu đầu là đã nghe, cái khí thơ sặc mùi Phật con ơi! Cái khí thơ nó diễn-tả CHA thấy còn sặc mùi Phật, còn sặc mùi Niết Bàn! Nó còn Mê Chấp cái Niết Bàn của nó, nó còn đang giam nó trong cái Niết Bàn, cái TA Phật của nó còn bự quá con, hai câu đầu thôi là đã thấy cái nầy rồi. Đấy, Mê Chấp đấy và CHA chê cái chỗ Mê Chấp của nó là CHA cũng đang chấp đấy, nhưng

cái chỗ Chấp của CHA là sao? - Là **MINH CHẤP,** và Minh Chấp cũng có nghĩa là Phá Mê luôn! vì CHA Chấp chỗ nầy để cho nó tiến, CHA chê chỗ nầy để cho nó mở, và cái Minh Chấp của CHA cũng có nghĩa là Phá Mê luôn đó con! Con thấy vậy chưa? Cho nên cái chỗ Minh Chấp CHA nói lại, cái chỗ Minh Chấp là cũng để Phá Mê đó! Và rồi cái Mê Chấp của cấp Phật mà con nghe CHA nói, rồi con cũng nói, à phải rồi, Ông TÁM cũng còn Mê Chấp, Ông còn kẹt trong cái Niết Bàn. Con nói chỗ nầy là con cũng Mê Chấp đó!

A, tại sao vậy con? Con cũng nói câu nầy như CHA, mà CHA bảo là con Mê Chấp, mà CHA nói thì CHA bảo là CHA Minh Chấp, vì sao vậy con? **Vì con chưa đạt tới trạng thái Niết Bàn, cái chỗ mê của thằng Tám là cái chỗ mà con phải học dài dài để con đạt tới, con chưa hiểu mà chê chỗ đó thì cái chê của con vì vô minh vì ngu muội mà chê, con không biết mà con chê. Con nói câu y như CHA nói, mà con thì Mê Chấp còn CHA thì Minh Chấp!**

Con ơi! con còn phải học dài dài để đạt tới chỗ Mê của nó con biết không? Giờ nầy chúng con phải ngồi học cái chỗ khai thông cái Mê trần của mình, tụi con sống trong cõi khổ rồi bị động với cảnh khổ, cái tánh trần của con phải bị nhiễm động, nó nhiễu loạn hoài thôi, nó bị động với cảnh, nó quấy động con mãi thôi, các con chưa thăng hoa được, các con chưa khai thông chỗ nầy để đạt tới trạng thái của TÁM cho nên con còn phải học dài dài để cho "Sống trong cõi khổ mà tánh trần nát tan" Trần mà bất nhiễm trần.

Cho nên các con còn phải phấn đấu với phàm ngã của mình luôn luôn, phấn đấu để học hỏi dài dài như vậy hầu khai thông chỗ nầy để đi đến chỗ sống trong cõi khổ mà bất nhiễm khổ, các con còn phải học cái **tánh của Phật, để đạt cho được Phật Tánh** đạt cho được cái chỗ Đại Giác, thoát vòng tứ khổ về cõi giải thoát. Cho nên các con chưa biết trạng thái đó, chưa hiểu nó là gì mà các con chê Ông Phật, Ổng kẹt trong cái Niết Bàn, đó là các con mê chấp, cái chỗ Mê của Ông Phật là chỗ mà các con phải học dài dài vậy! Chưa chắc

tới cái cơ coi như điểm danh, tới khi tuyên bố kết quả cuộc thi chưa biết các con tới đâu, con nào đạt tới chỗ TÁM là CHA mừng biết mấy, con thấy chưa?

Nhưng với CHA thì CHA phải chê, CHA chê nó diễn tả bốn câu thơ của nó còn sặc mùi Phật, nó còn bị giam nhốt trong cái Niết Bàn, còn bảo thủ cái Ta PHẬT của nó, còn ôm cái Ta PHẬT của nó, còn dung dưỡng cái Ta đó! Rồi nó cô đọng lại chỗ đó không tiến hóa được, con thấy vậy chưa? Nhưng mà phân tách cho các con hiểu qua cho biết, chớ các con không thể hiểu được hết những gì CHA muốn nói với nó. Bởi vì **muốn hiểu đích xác thì phải chứng nghiệm** và CHA sẽ cho nó chứng nghiệm. Cái hiểu của nó phải được thể hiện qua những bài học chứng nghiệm.

Đạt được chỗ nầy, chứng nghiệm được chỗ nầy mới hiểu được chỗ nầy, chớ không phải nói lý thuyết khơi khơi đâu. Đó, song song với những cái gì CHA gởi tới đó, rồi sẽ có những bài học CHA gởi đến. CHA gởi cho nó bốn câu rồi bằng ý lực của CHA, CHA sẽ gởi cho nó những bài học thực tiễn để cho nó chứng nghiệm và còn phải chứng nghiệm dài dài như vậy con ơi! Cho nên phân tách cái chỗ Mê Chấp và Phá Mê cho các con nghe biết chừng nào cho hết con?

Vì vậy trong Càn Khôn Vũ Trụ phải cần có sự Mê Muội rồi phải cần Phá Mê, cái hiện tượng đó phải biểu hiện luôn luôn! Phải có luôn luôn như vậy! **Đó là cái sinh hoạt vĩnh cửu của Càn Khôn Vũ Trụ,** cái sinh hoạt nầy nó phải có đời đời như vậy! Nó tác động cho Định Luật Tiến Hóa xoay chuyển. Định Luật Tiến Hóa vận chuyển nhờ cái gì? Nhờ sự Mê Muội và sự Phá Mê, khai thông được chỗ Mê là Phá Mê đấy, thì tiến qua giai đoạn khác và tiến qua giai đoạn nầy thì cái giai đoạn nầy lại ở vào trạng thái Mê khác nữa và cứ như vậy luôn luôn! Cho nên con muốn viết về đề tài nầy mà làm sao con viết nổi, viết sao cho hết, bút mực nào diễn tả hết, ngôn từ nào thể hiện? Không thể nói hết nổi đâu con ơi!

Đấy, bây giờ ngồi đó phân tích rồi đem một chút gì để diễn đạt Mê và Phá Mê cũng được đấy nhưng rồi nó cũng chẳng

tới đâu con! Phải học hoài như vậy, mọi nơi, mọi lúc, mọi trường hợp, trong mọi hoàn cảnh, mọi lứa tuổi, mọi kiếp sống và mọi trình độ phải như vậy luôn luôn! Cho nên qua trình độ của Đức Kim Thân, CHA cũng Phá Mê nhiều lắm đó con, mở cho trần gian nhiều lắm, để cho các con hiểu được chút gì, chứ còn cái chuyện Mê và Phá Mê biết chừng nào cho hết và làm hoài con ơi! làm như vậy hoài thôi con! Nhưng qua Đức Ngài, CHA đã thể hiện nhiều cái siêu lý lắm mà chưa có kinh sách nào nói tới, cho nên các con cũng có dịp nhìn những hiện tượng đó, có thể nói là quan sát hiện tượng đó, chứ còn thật hiểu thì chưa chắc đâu con! Quan sát để có ý niệm rồi từ từ qua những chứng nghiệm dài-dài trên chu trình tiến hóa của các con. Các con sẽ có dịp càng lúc càng hiểu vậy thôi! Chứ còn nói thật hiểu, chắc không đâu con! Còn phải học hỏi chứng nghiệm dài dài, nói sơ qua cho các con biết vậy! Tại con hỏi, chớ CHA nói với các con suốt ngày, suốt đêm, ngồi đây mà nói hoài biết chừng nào cho hết con? Mênh mông vô tận con ơi!

* * * * *

VẤN: Thưa CHA, sẵn đây CHA cho con hỏi thêm điều nầy, vì có các bạn đạo đọc cuốn "Tôi Tầm Đạo 7" có hỏi con về vấn đề nầy, trong đó CHA có giảng CHA xuống thế vì bất ngờ ngộ được Đức Kim Thân, các bạn thắc mắc là tại sao CHA sáng suốt, CHA là Đấng Toàn Năng mà sao lại có việc bất-ngờ? Xin CHA giảng cho?

ĐÁP: Về cái sự kiện nầy thì có thể nói CHA khó có thể dùng ngôn ngữ trần gian để dẫn giải cho các con hiểu được nhất là đối với trình độ của các con, vì các con phải biết rằng ngôn ngữ trần-gian đôi khi bất lực để diễn tả nhiều hiện tượng trong Chơn Lý, mà nhất là đối với một hiện tượng đặc biệt dị thường như hiện tượng của Đức Kim Thân, chỉ có thể thực sự chứng nghiệm mới hiểu được hiện tượng nầy mà thôi! Cho nên trong "Tôi Tầm Đạo 7" CHA cũng diễn tả sơ vài khái niệm về Đức Kim Thân, CHA diễn tả sơ vài khái niệm vậy thôi! Chớ làm sao nói cho các con hiểu nổi!

Hồi nãy con có đặt câu hỏi về chỗ lẽ ra CHA phải biết trước vì CHA là Đấng Toàn Năng mà sao dùng chữ bất ngờ? Câu nầy các con lập lại không đúng cái lời của CHA nói trong "Tôi Tầm Đạo 7 " CHA nói như sau: Khi được CHA tiếp điển mượn xác, phần hồn vị nầy bất ngờ chứng ngộ Đạo Vô Thượng với tới Chơn Lý trong những trường hợp hết sức kỳ lạ hy hữu khiến THƯỢNG ĐẾ phải kinh ngạc. À, CHA nói CHA phải kinh ngạc, cái chỗ kinh ngạc nầy cũng phải thôi con, vì khi tiếp điển cho Cô K, dĩ nhiên CHA phải biết Cô K. chứ con!, phải biết Cô K. chứ, nhưng biết là biết Cô K. ở trong trạng thái chưa có điển, và khi tiếp điển rồi CHA lại phải tiếp tục quan sát chứng nghiệm để coi cái linh hồn nầy phát triển ra sao khi đã nhận điển chứ! À, CHA vẫn còn phải xét chứ con! Và cũng vì vậy CHA mới thấy sự phát triển kinh hồn sau khi nhận điển CHA, có thể nói sự tiến vọt kinh hồn, phát triển kinh hồn trong một thời gian cực ngắn.

Đó, trường hợp nầy quá đặc biệt từ trước tới nay chưa có một xác trần nào được tiếp điển mà cho CHA quá nhiều chứng nghiệm dị thường như Vị nầy và rồi đây, những Vị tiến hóa cao siêu phải học hiện tượng dị thường nầy đó con.

À, CHA còn nghe một số con thắc mắc rằng tại sao trong "Tôi Tầm Đạo 7" khi nói tới Kim Thân, CHA lại dùng chữ Đức Ngài mà khi nói tới TÁM, CHA lại dùng chữ "Thằng". Tại sao lại có sự cách biệt như thế? Thôi thì sẵn đây CHA cũng giải thích cho các con rõ: "Có chứ con, có sự cách biệt chứ con, Quả Vị của Ngài lớn hơn Quả Vị của Phật TÁM. Rồi các con sẽ thấy khi CHA bước ra CHA thể hiện bằng những sự kiện thực tế để các con thấy. Rồi còn nhiều Vị PHẬT sẽ được CHA chuyển tới học với Đức Ngài, sẽ có nhiều vị tiến hóa cao, Tiên Phật rồi đây sẽ được chuyển học với Đức Ngài nhiều lắm. trường hợp đặc biệt lắm con ơi! Còn Phật, **CHA muốn kêu bằng thằng vì cần kêu, kêu để phá mê luôn đấy.**

Nhưng mà rồi tại sao nói tới Đức Ngài, CHA kêu là Đức Ngài mà nói với TÁM, CHA kêu bằng Thằng? Được luôn

con. Vì đức Ngài Quả Vị cao hơn! Có thể nói bây giờ CHA cho Đức Ngài phải học những bài học Ông Trời con ơi! Phật TÁM còn phải học dài dài mới đi tới cái chỗ học của Đức Ngài. Bây giờ Đức Ngài đang học những bài mà Phật TÁM chưa chứng tới, Phật TÁM chưa có cơ duyên để chứng nghiệm, chưa có bài để chứng nghiệm tới, và rồi về tư cách, Quả Vị của Đức Ngài, Ngài có Quả Vị cao hơn để Phá Mê và giảng dạy cho cấp Phật đó con!

—Cái chỗ nầy CHA nói chuyện cho các con nghe chơi. Các con đừng thắc mắc làm gì, để rồi từ từ CHA sẽ biểu hiện cho thấy. CHA muốn thể hiện bằng sự kiện thực tế để trả lời những thắc mắc của các con. CHA sẽ thể hiện nhiều sự kiện thực tế về Đức Ngài đó con! đặc biệt lắm con ơi! Nhiều hiện tượng dị thường lắm! Cho nên lần nầy cái cơ của CHA cũng chuyển biến dị thường, cái hiện tượng của Đức Ngài nó ảnh hưởng tới Thiên Cơ nhiều lắm, ảnh hưởng sửa đổi Thiên Cơ nhiều lắm đó con! Cho nên, Đức Ngài, phải nói là quá đặc biệt, rồi sau nầy các con sẽ rõ. Phải nói thêm rằng trước đây, khi mà TÁM còn có cơ hội, có cơ duyên làm việc cạnh Đức Ngài thì TÁM chỉ có thể có điều kiện để quan sát, để chứng nghiệm mặt Vô Vi lẫn Hữu Vi về một phần nào về hiện tượng của Đức Ngài, một phần nào về hiện tượng luồng điển thể hiện qua Ngài mà thôi, và nhận xét về Cô K. chỉ là nhận xét phiến diện mà thôi, vì Phật TÁM chưa hiểu nổi Cô K. đâu, hiện tượng của Đức Ngài, CHA nói thẳng trình độ của Phật TÁM chưa thể hiểu nổi đâu con! Và hiện tượng dị thường của Đức Kim-Thân rồi đây sẽ mở ra những chân trời mới lạ bao la bát ngát về Khoa Học Vô Vi, CHA cho các con biết như thế đấy, sự kiện hết sức đặc biệt.

Những cái nầy hết sức là cao siêu và dị thường mà trình độ các con nghe chơi một chút cho biết, chớ không thể hiểu nổi đâu các con ơi! Sau nầy rồi cấp Phật sẽ có cơ hội học về hiện tượng nầy đó con CHA cho chúng con biết như thế. Cho nên CHA nói không hết lời...

Ả, tới đây CHA thấy cũng cần nói thêm điều nầy, lúc nãy các con cũng có dịp nghe qua về bốn câu mà CHA Phá Mê cho cấp Phật, bốn câu thơ nghe siêu thì rất siêu dành cho trình độ Phật, siêu lý đấy, nhưng mà dẫn giải ra thì cũng dễ hiểu, trình độ chúng con nghe có thể hiểu được cái lý, nếu CHA dẫn giải cái lý ra thì dễ hiểu thôi, nhưng mà cái chỗ hiểu của các con là hiểu trên cái lý, hiểu chơi thôi, hiểu trên ý niệm, hiểu trên lý thuyết suông thôi, hiểu chơi thôi, mà hiểu chơi thì dễ hiểu còn muốn hiểu thật thì phải trải qua trình độ chứng nghiệm cái lý đó! Cái chỗ đó nó mới gay go đó con, cái chỗ đó nó mới cay, **cái cao siêu là ở chỗ chứng nghiệm** và bây giờ cấp Phật nghe mấy câu đó rồi phải chứng nghiệm những câu đó, phải có bài để chứng nghiệm những câu đó và cái chỗ chứng nghiệm đó mới cay mới gay go! **Chứng nghiệm được rồi mới thực hiểu!**

Cho nên các con nghe thì hiểu chơi thôi mà hiểu cái lý thì hiểu suông thôi! Chứ chưa hiểu thật đâu! Chỉ có trình độ cấp Phật mới có điều kiện tốt để chứng nghiệm, có yếu tố để chứng nghiệm. Những câu Phá Mê đó chỉ **cấp Phật mới có điều kiện thuận tiện để chứng nghiệm.** Vì sao? Bởi vì cấp Phật trình độ đã thoát trần, phần hồn, phần điển đã chủ động được cái ngũ hành của cái bản thể, như Phật TÁM chẳng hạn, nó đã nắm được cái ngũ hành bản thể, nó làm chủ cái ngũ hành của nó, nó đã vượt thoát khỏi ngục tù của bản thể rồi, phần điển của nó đã lên tới tầng giới thanh tịnh giải thoát, bây giờ trở xuống tiến vào cõi khổ thì tiến mà chủ động, tiến mà hiểu biết, tiến mà sáng suốt, tiến vì BI TRÍ DŨNG đấy, thì nó tiến vào cảnh khổ để nó thăng hoa hơn, nó sáng hơn, nó sướng hơn, nó tiến mà nó chủ động, chớ còn trình độ của chúng con mà áp dụng những câu như thế, các con mà bây giờ tiến vào cảnh khổ đạp đổ Niết Bàn, các con chưa đạt được cái Niết Bàn mà đòi đạp đổ Niết Bàn thì các con là những con ma con quỷ thôi!

Bây giờ các con tiến vào cõi khổ mà các con chưa chủ động ngũ hành, các con còn bị giam nhốt trong ngục tù bản thể, còn bị kẹt trong ngũ hành mà muốn tiến vào cõi khổ thì các

con phải bị hấp lực của cõi khổ, bị sức hút của tầng giới nầy làm chúng con rơi rớt, chúng con ngã té rồi linh hồn của các con phải bị trầm luân trong cảnh khổ, trong cảnh địa ngục mà thôi, cái điển của các con chưa lên được tầng giới thanh tịnh sáng suốt mà bây giờ quay lại chỗ khổ thì phải bị động, phải bị cái sức hút của nó, phải chịu cái hấp lực của nó hút mình xuống phải không? Con phải bị động bởi nó rồi chịu rớt rơi trong cảnh khổ mà thôi, cho nên trình độ các con còn kẹt trong ngũ hành và cái điển quang của các con chưa vượt lên được cái tầng giới thanh tịnh sáng suốt mà chứng nghiệm những câu nầy thì các con thành con ma, con quỷ ngu muội tối tăm như nó thôi, rớt vào trạng thái tối tăm ngu muội, bị đày đọa, tự đày đọa mình đau khổ mà thôi!

Cho nên, **đừng nói tôi nghe được cái siêu lý đó rồi tưởng mình hiểu được cái trình độ của Phật,** không đâu! Mà có hiểu được cái lý này cũng hiểu chơi thôi, hiểu lý thôi con! Muốn hiểu được phải chứng nghiệm, mà muốn chứng nghiệm thì các con lại chưa thể có điều kiện tiện lợi, thích hợp để các con chứng nghiệm được, phải trình độ cấp Phật mới được con! **Chỉ có cấp Phật mới có trình độ hành cái siêu lý nầy,** còn với các con, CHA cũng dẫn giải cái siêu lý ra để các con nghe chơi cho biết vậy thôi! Chứ các con mà hành, chứng nghiệm cái siêu lý đó thì hư hết và rồi thay vì cái siêu lý đó có tác dụng Phá Mê cho cấp Phật thì với trình độ các con, nó lại có tác dụng ngược lại, nó khiến các con càng trầm luân thêm trong sự ngu muội tối tăm! Tại sao vậy con? Vì khi trình độ điển quang chưa lên tới tầng giới thanh tịnh sáng suốt mà lại đem nó trở xuống thì chúng con phải bị hấp lực của cái tầng giới nặng trược khiến các con bị nhiễu loạn trong sự mê muội, rồi thì tự phá con đường đi lên giải thoát của mình đó thôi!

Đấy, những câu Phá Mê đấy, cái siêu lý Phá Mê của Đức Kim Thân để Phá Mê cho Phật TÁM và để rồi sẽ chuyển cho Phật TÁM có cơ duyên để học hỏi bằng những bài học chứng nghiệm, còn với các con thì nghe chút chơi, nghe chơi cho biết vậy thôi! Chứ không áp dụng cho các con được!

BÀI GIẢNG CỦA
ĐỨC KIM THÂN NGỌC ĐẾ
ngày 23-9-1982
VỀ VIỆC THIẾT LẬP VOVILAND Ở HẢI NGOẠI

Các con ở hải ngoại đang phát tâm xây dựng một VOVILAND để có cơ sở hỗ trợ và thực hiện nền văn minh Di Lạc. Điều nầy rất tốt thôi con! Bởi vì với Thượng Đế khi con phát tâm gầy dựng những môi trường hỗ trợ cho Cơ Tiến Hóa thì đây là Thiên Ý, dẫu là Nhơn Ý thì cũng là Thiên Ý đó thôi. Nhơn Ý và Thiên Ý gặp nhau ở đây đó con.

À, nói về nền Văn Minh Di-Lạc thì cái tinh thần của nền văn minh nầy, những tư tưởng về nền văn minh nầy, CHA đã có dịp đề cập rải rác rất nhiều qua những lời giảng dạy của CHA trước đây, thì hôm nay CHA cũng nhắc sơ lại với các con cái tư tưởng nền tảng của nền Văn Minh Di Lạc nó là gì, là gì con? Là sự hoà đồng đặt trên căn bản đạo đức và tình thương giữa con người với con người, không còn chia rẽ, tỵ hiềm, đố kỵ, chấp ta, ngã mạn; không còn phân biệt màu da, chủng tộc, tôn giáo, đảng phái, biên cương hay ranh giới quốc gia, và cái xã hội Di Lạc hay xã hội THƯỢNG NGƯƠN THÁNH ĐỨC sắp tới sẽ được gầy dựng từ những con người có trình độ Văn Minh Di Lạc, tức là **cái trình độ đạo đức hòa đồng với tất cả đồng loại.** Những con nào chưa thanh lọc sạch những trược tánh: phân biệt, chia rẽ, đố kỵ, tỵ hiềm, chấp ta, ngã mạn v.v... tức là chưa đạt cái trình độ đạo đức hòa đồng thì đương nhiên sẽ bị đào thải theo duyên nghiệp trong cái cơ biến thế màn nầy rồi không thể sang được THƯỢNG NGƯƠN THÁNH ĐỨC tức là ngươn của nền Văn Minh Di Lạc. CHA có đề cập rõ hơn về vấn đề nầy trong bài nói chuyện với các con Cao Đài. Đây là một bài quan trọng. CHA khuyên các con nghe kỹ và suy gẫm; tuy là

nói về Cao Đài, nhưng với bài nầy thì tất cả các con ở mọi màu sắc tôn giáo đều có cơ hội hiểu thêm về cái Cơ Tiến Hóa lần nầy đấy con. Cơ Tiến Hóa lần nầy là gì? Đấy là Cơ Qui Nhứt đó các con. CHA vẫn nói về cơ nầy và CHA vẫn hằng nhắn nhủ và lập đi lập lại về cái Cơ Qui Nhứt đấy con. Muốn QUI phải có trình độ hòa đồng, chưa hòa đồng được là chưa có trình độ theo kịp cơ QUI, tức Cơ Tiến Hóa của Thiên Địa vào kỳ Ba nầy, thì đương nhiên phải bị đào thải theo qui luật.

Nhắc qua những vấn đề nầy để rồi giải cái chỗ thắc mắc rằng: VOVILAND có phải là đơn vị kiểu mẫu của nền Văn Minh Di Lạc hay không? À, nó có kiểu mẫu hay không thì CHA còn phải coi đã con. CHA còn coi các con làm việc ra sao, tu học thế nào trong cái môi trường nầy nữa chứ con. Các con phát tâm xây dựng VOVILAND tức là các con đang tạo dựng những cơ sở vật chất để hỗ trợ cho sự tiến hóa tâm linh của con người đi vào Kỷ Nguyên Di Lạc; ấy là các con đang tạo môi trường để tiến hóa, đang dựng cảnh để mà tu học. Môi trường càng thuận tiện, cảnh càng thích hợp, thì con lại càng có nhiều duyên phước để tiến hơn, nhiều duyên phước để tu học hơn, điều ấy CHA chúc phúc và hỗ trợ cho các con thôi.

Tuy nhiên, CHA còn phải xem con người ở VOVILAND tu học ra sao, tiến hóa ra sao chứ con. CHA còn phải xem những con ở VOVILAND trong cái khung cảnh ấy có tu học, có tiến hóa đến chỗ đạt được trình độ đạo đức hòa đồng hay không? Chứ rồi cơ sở vật chất cho dẫu qui mô đến đâu, cấu trúc có tinh vi đến thế nào, mà con người ở đó không thuộc chữ HÒA, không HÀNH được chữ HÒA, thì cơ sở ấy có lúc phải tan rã theo qui luật đó thôi. Có hình thức mà không có nội dung, có xác mà không có hồn thì đương nhiên phải đi đến chỗ tự diệt theo qui luật đó con. Đấy, đấy các con. Như vậy để các con ý thức rằng: **một con người có trình độ đạo đức hòa đồng, ấy mới là đơn vị căn bản cho cấu trúc Xã Hội Di Lạc** đó con. Nhiều đơn vị căn bản như vậy sẽ hợp thành tập thể nhỏ, rồi tập thể lớn, rồi dần dần thành hình cái Quốc Độ Di Lạc đó con. Cho nên các con phải hiểu rằng cơ sở vật

chất của VOVILAND chỉ là hình thức, là môi trường, là phương tiện; nó mang vai trò hỗ trợ việc đào luyện những đơn vị căn bản kiểu mẫu của nền Văn Minh Di Lạc. Những đơn vị căn bản kiểu mẫu của nền Văn Minh Di Lạc là gì? Là chính các con, là những con người có trình độ đạo đức hòa đồng đi kịp cơ QUI, là Cơ Tiến Hóa của Thiên Địa đó con. **Đấy chính các con mới thật sự là những đơn vị căn bản kiểu mẫu của Xã Hội Di Lạc,** các con phải hiểu như vậy. Chứ rồi khung cảnh vật chất của VOVILAND chỉ là hình thức, là phương tiện giả tạm, nó thành hình rồi còn thay đổi, còn biến thái, có khi còn hư mất nữa đó con. Rồi cơ sở khác lại được thành hình dưới những dạng khác, nó có thể không mang tên VOVILAND, nó có thể mang tên A-LAND, B-LAND v.v... và nó mọc lên chỗ nọ chỗ kia để cống hiến những môi trường cho con người tiến hóa và rồi CHA dùng những môi trường đó để un đúc rèn luyện nên những đơn vị căn bản kiểu mẫu của nền Văn Minh Di Lạc; đấy là các con đó, các con phải hiểu như vậy. Cho nên cái cấu trúc vật chất của nền Văn Minh Di Lạc các con chưa thể hình dung nổi bây giờ đâu! Nó không nhất thiết theo khuôn mẫu cấu trúc vật chất của VOVILAND vì cái cấu trúc của VOVILAND còn phải thay đổi biến dạng rồi có khi hư mất qua những cơn biến thế nữa chứ. Nhưng rồi con người của VOVILAND, con người sống ở VOVILAND **có trình độ hòa đồng, vẫn sẽ còn tồn tại** và CHA sẽ dùng những con người đó làm những đơn vị căn bản cho cái cấu trúc của nền Văn Minh Di Lạc sắp tới đó con.

Hiện tại ở Việt Nam, với những môi trường hết sức đa dạng, CHA vẫn đang đào luyện những đơn vị khuôn mẫu để sử dụng cho cái kỷ nguyên mới đó con. Như vậy để các con thấy rằng, không phải khung cảnh vật chất hữu hình hữu hoại mà là **chính những con người có trình độ hòa đồng mới được CHA sử dụng làm khuôn mẫu cho cái Xã Hội Thánh Đức sắp đến**, con phải hiểu như vậy.

Cho nên nhân dịp các con phát tâm lập VOVILAND, CHA mong sao các con phải ý thức rằng: gầy dựng một cơ sở vật

chất có tính cách qui mô lớn để hỗ trợ cho sự tiến hóa tâm linh của con người đi vào Kỷ Nguyên Di Lạc, đây là điều rất tốt, rất đáng khuyến khích, đây cũng là Thiên Ý đó con. Tuy nhiên, điều chính yếu và hết sức quan trọng là các con đừng quên **chú tâm tích cực tu sửa thanh lọc thân tâm để đạt tới trình độ đạo đức hòa đồng** hầu tự gầy dựng nơi con thành một đơn vị căn bản kiểu mẫu của nền Văn Minh Di Lạc. Như vậy có nghĩa là song song với ý chí gầy dựng một khung cảnh vật chất biểu hiện nên những đường nét của nền Văn Minh Di Lạc, thì các con phải ý thức tự gầy dựng nơi chính các con thành những đơn vị căn bản khuôn mẫu của nền văn minh ấy, vì thực ra chính các con, **chính cái trình độ đạo đức hòa đồng của các con mới thực sự biểu hiện một cách thực tiễn và rõ rệt những sắc thái của nền Văn Minh Di Lạc.** Chính cái trình độ hòa đồng của các con mới **thực sự là khuôn mẫu thành hình cái Quốc Độ Di Lạc, mới thực sự là linh hồn của nền Văn Minh Di Lạc** đó con.

Vậy CHA mong sao các con ý thức rõ hơn điều nầy, CHA dừng ở đây và ban ơn cho tất cả các con.

ĐỨC KIM THÂN
GIẢNG CHO MỘT SỐ TÍN ĐỒ THIÊN CHÚA GIÁO

Kính thưa CHA,

Là những tín đồ Thiên Chúa Giáo, chúng con phải tuyệt đối trung thành với Hội Thánh La Mã. Trung thành có nghĩa là tuyệt đối tin và tuân theo những giáo điều do Hội Thánh truyền dạy. Vì theo Thánh Kinh thì trước khi Chúa Jesus về Trời có ủy thác cho thánh Phêrô lập nên Hội Thánh và còn ủy quyền cho Hội Thánh thay mặt Chúa ở trần gian. Sau đó thì Hội Thánh có đầy đủ quyền để buộc hay cởi những điều mà các tín đồ phải tin, phải theo khi hành đạo. Đức tin đối với chúng con là điều cực kỳ quan trọng, có thể nói rằng đó là hành trang chính yếu của một tín đồ để vào được cửa Thiên Đàng. Chúng con phải tin những điều sau đây do Hội Thánh dạy:

Điều thứ nhứt: *Phải tin rằng Thiên Chúa là Đấng Tuyệt Đối, là Đấng Trọn Lành, Trọn Hảo và Quyền Năng Tối Thượng, không ai có thể so sánh được với Ngài, ngang hàng được với Ngài. Và con người chỉ là vật thụ tạo được Ngài dựng nên, con người không khi nào có thể vươn lên đến chỗ ngang hàng với Ngài, bằng Ngài.*

Nếu cho rằng con người có thể tiến hóa lên bằng Thượng Đế thì đối với giáo lý Công Giáo sẽ bị buộc vào tội kiêu ngạo. Tội nầy nặng nhứt và sẽ bị xử đọa vào hỏa ngục. Ngày xưa ông A Dong và Ê Và đã bị Chúa trừng phạt về tội nầy.

Điều thứ hai: *Phải tin rằng con người được Thiên Chúa tạo dựng lên riêng biệt và cao trọng hơn hết các loài khác chớ không phải từ các loài khác tiến hóa đi lên.*

Điều thứ ba: *Phải tin rằng Thiên Chúa là thù địch của ma*

quỉ và sẽ toàn thắng ma quỉ.

Điều thứ tư: *Phải tin rằng xác loài người sẽ sống lại vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng chớ không tin luân hồi.*

Điều thứ năm: *Phải tin rằng Chúa Jesus đã chịu chết để chuộc tội cho loài người. Nhờ ơn cứu chuộc đó con người nào là tín đồ của Chúa, theo đạo của Chúa thì người đó được hưởng ơn chuộc tội của Ngài và mới có thể vào được Thiên Đàng.*

Điều thứ sáu: *Phải tin rằng Phép Thánh Thể được cử hành bởi các lễ Misa là một ơn nhập thệ của Thiên Chúa đối với loài người.*

Điều thứ bảy: *Phải tin vào Phép rửa tội.*

Điều thứ tám: *Phải tin vào Phép giải tội, tức là xưng tội*

Điều thứ chín: *Phải tin kẻ sạch tội thì lên Thiên Đàng, kẻ nhẹ tội thì vào Luyện Ngục, để đền tội cho đến khi sạch tội mới được lên Thiên Đàng, còn kẻ dữ tức những kẻ phạm những trọng tội như giết người, tà dâm, vô thần v.v... thì bị phạt đọa hỏa ngục đời đời...*

Những tín điều trên đây là một số những tín điều quan trọng và căn bản cho những tín đồ Thiên Chúa Giáo. Con được biết CHA là Thượng Đế, tức là Vị mà chúng con tôn thờ, mà trong những bài giảng về Chơn Lý của CHA lại chẳng thấy CHA đá động gì đến những giáo lý căn bản nầy. Chẳng thế CHA lại còn giảng những luận cứ trái ngược với giáo điều nầy, chúng con hoang mang, chúng con không biết CHA có thật là Thượng Đế mà chúng con vẫn tôn thờ không? Hay lại là Ông Thượng Đế của một tôn giáo nào khác, Thượng Đế của đạo Cao Đài chẳng hạn, vì lời lẽ của CHA giống như lời lẽ của Thượng Đế đạo Cao Đài.CHA nói nhiều điều không phù hợp với giáo lý Công Giáo như nói về Thuyết Luân Hồi, Nhân Quả, về Nghiệp Quả của đạo Phật, Hội Long Vân, Hội Long Hoa, Khai Đạo Kỳ III cuả đạo Cao Đài.

Kính thưa Đức Kim Thân Ngọc Đế, trên đây là những thắc mắc của một số tín đồ Thiên Chúa Giáo, vậy xin Đức Ngài ban ơn giải thích.

CHA vừa nghe những thắc mắc nêu lên của một số tín đồ Thiên Chúa Giáo. Những thắc mắc trên sở dĩ mà có vì nó thoát thai từ nguyên nhân sai lầm căn bản. Nguyên nhân sai lầm căn bản ấy là gì? Ấy là niềm tin tuyệt đối vào Hội Thánh La Mã. Tại sao dành niềm tin tuyệt đối vào Hội Thánh La Mã, lại là một điều sai lầm?

Vậy bây giờ CHA hỏi các con: Hội Thánh La Mã là Chơn Lý hay là phương tiện dẫn đến Chơn Lý? Theo các con thì Hội Thánh La Mã là Chơn Lý hay là phương tiện dẫn đến Chơn Lý? Thượng Đế hay Thiên Chúa là danh gọi của Chơn Lý. Vậy theo các con thì Hội Thánh La Mã là Thiên Chúa hay phượng tiện dẫn các con về với Chúa? Ắt các con phải trả lời rằng: Hội Thánh La Mã đâu phải là Thiên Chúa, Hội Thánh chỉ là phương tiện dẫn các con đến với Chúa mà thôi. Nếu các con xác định Hội Thánh là phương tiện, vậy có nghĩa là nó cũng giả thôi con! Và khi nó còn giả, chưa phải chơn, tất nhiên nó cũng chưa đúng, thì có chỗ nó phải còn sai lầm thôi con! Hội Thánh còn sai lầm mà các con thì lại cho những điều Hội Thánh truyền dạy là tuyệt đối đúng. Vì cho là tuyệt đối đúng cho nên các con mới tuyệt đối tin!

Nầy con! Lịch sử nhân loại đã chứng minh biết bao sai lầm của Hội Thánh Thiên Chúa, thế mà các con tín đồ cũng bị buộc một cách độc đoán phải tin vào những giáo điều sai lầm đó. Thậm chí, Hội Thánh đã truyền dạy trái đất hình vuông thì tín đồ phải tuyệt đối tin rằng trái đất hình vuông! Điều gì Hội Thánh đã truyền dạy là phải tuyệt đối đúng. Nếu có kẻ nào dám mạo muội có ý kiến khác hơn cho rằng trái đất hình tròn thì phải chịu luật pháp Giáo Hội phán xử trọng tội gia hình nhân danh Thiên Chúa, đó con! Đấy là một điều sai lầm điển hình trong biết bao sai lầm của Hội Thánh trải qua các thời kỳ trầm luân của lịch sử. Ở đây CHA không có thời gian và cũng không tiện mổ xẻ chi tiết những cái sai lầm đó để mà

chứng minh cho các con thấy rằng những điều Hội Thánh La Mã truyền dạy không phải lúc nào cũng đúng, không phải là không có sai, để rồi buộc các con phải tuyệt đối tin theo, đấy!

Mà như vậy thì các con sẽ cho rằng CHA bảo Hội Thánh sai lầm? Thế tại sao trước đây Chúa Jesus lại còn ủy thác cho Thánh Phêrô lập nên Hội Thánh để mà thay mặt Chúa dưới trần gian để mà dẫn dắt tín đồ? Tại sao lại ủy thác cho Thánh Phêrô lập nên Hội Thánh làm chi? Vậy là sao? Thì dĩ nhiên sau khi Chúa vắng dạng phải có phương tiện gởi lại để mà dìu dắt con cái Chúa chớ con. Mà phương tiện thì giả tạm, cũng như chiếc xe, còn mới thì tươi tốt dần dần qua thời gian thì nó cũng phải cũ, xấu đi, rồi hư hoại. Đấy là quy luật đó con. Lẽ biến dịch chuyển động luôn luôn và mọi sự phải biến thái theo quy luật. Đấy, đấy con! Tôn giáo cũng vậy, và rồi tôn giáo nào cũng phải biến dịch theo quy luật tiến hóa đó thôi. Có lúc hưng phải có khi suy, có lúc thịnh phải có khi bại. Hưng thịnh rồi suy bại và suy bại thì lại có lúc hưng thịnh đó thôi! Như Phật Giáo cũng vậy, trước khi tịch diệt Phật Thích Ca đã tiên tri cho các tín đồ trước rằng: Sau nầy Phật Giáo có lúc sẽ đi đến chỗ hư hoại, các Phật tử sẽ dần dần đi vào chỗ mê chấp, kẹt vào âm thinh sắc tướng để mà đi lạc nẻo, đấy con! Phật Giáo cũng vậy con, mà Thiên Chúa Giáo cũng vậy! Rồi không riêng gì Phật Giáo hay là Thiên Chúa Giáo mà các tôn giáo lớn khác đều như vậy, các tôn giáo khác đều vậy hết. Vì sao? Vì chánh pháp hoằng khai thuở xưa qua thời gian nó bị phàm tâm con người cải sửa biến dạng đi đến chỗ thất chơn truyền đó con! Cho nên dù Chúa biết rằng sau nầy ắt phải có suy thoái, có hư hoại theo quy luật nhưng mà Chúa vẫn phải gởi lại phương tiện để dẫn tiến dân về với Chúa. Và vì vậy Chúa đã truyền thành lập Hội Thánh đó con! Phải thành lập Hội Thánh là như vậy. Đấy! Đại khái là như vậy!...

Bây giờ CHA đi vào những điểm thắc mắc mà các con nêu ra, CHA sẽ lần lượt trả lời từng thắc mắc một...

Điều thứ nhứt: *Phải tin rằng Thiên Chúa là Đấng Tuyệt*

Đối, là Đấng Trọn Lành, Trọn Hảo và Quyền Năng Tối Thượng, không ai có thể so sánh được với Ngài, ngang hàng được với Ngài. Và con người chỉ là vật thụ tạo được Ngài dựng nên. Con người không khi nào có thể vươn lên đến chỗ ngang hàng với Ngài, bằng Ngài.

Nếu cho rằng con người có thể tiến hóa lên bằng Thượng Đế thì đối với giáo lý Công Giáo sẽ buộc vào tội kiêu ngạo. Tội nầy nặng nhứt và sẽ bị xử đọa vào Hỏa Ngục. Ngày xưa ông A Dong và bà E Và đã bị Chúa trừng phạt về tội nầy.

ĐÁP: Để trả lời câu nầy CHA muốn trước hết các con hãy hình dung đến các bậc làm cha mẹ ở thế gian. Cha thế gian thôi con, để mà dễ hình dung, chớ các con chưa thể hình dung nổi ông CHA Thượng Đế đâu con!

À, bây giờ CHA nói thí dụ chuyện thế gian, thí dụ con là một người cha hiền, một người cha sáng suốt có lương tâm và biết yêu thương con cái. Giả như con là một người có rất nhiều tài năng, con thông minh, con có học thức cao, có kiến thức rộng. Nhưng rồi cái thằng con mà con sanh ra nó ngu muội, dốt nát, nó không được thông minh như con, không sáng suốt như con, không có tài năng, không có học thức kiến thức như con. Vậy nếu con là bậc từ phụ, một người cha có lương tâm và biết yêu con cái, thì rồi con sẽ nghĩ sao về chuyện đó?. Con có một thằng con ngu muội, dốt nát, thiếu kiến thức, thiếu học thức, không có phẩm chất tốt như con, điều đó có làm cho một người Cha có lương tâm và biết thương con cái lấy làm thỏa mãn hài lòng không con? Con có hài lòng như vậy không? Và con có muốn cái thằng con của con nó mãi mãi ở trong tình trạng ngu muội tối tăm dốt nát ấy hay không? Chắc chắn là không chớ con!

Hạnh phúc và hãnh diện cho bậc làm cha biết bao khi thấy con mình giống như mình và được tốt như mình, có phải vậy chăng? Con sẽ nghĩ sao nếu như có kẻ làm cha nào nghĩ rằng: tao sáng suốt, thông minh, tài ba, lỗi lạc... còn mày là con tao, tao muốn mày phải ngu muội tối tăm, dốt nát đời đời,

mày không bao giờ được giống tao, không bao giờ được thông minh, sáng suốt, tài ba như tao, tao muốn như vậy, tao muốn mày phải bằng lòng với cái số phận tối tăm dốt nát của mày đời đời, không bao giờ mày được giống tao, như vậy mày mới là con ngoan! Còn nếu có bao giờ mày lóe lên cái tư tưởng muốn được giống tao: sáng suốt, thông minh, tài ba, học thức như tao thì đó là một cái tư tưởng kiêu ngạo phạm thượng chống lại tao mà tao không thể chấp nhận được! Và kẻ làm cha nầy bèn nổi trận lôi đình đem thằng con hành phạt đọa đày chỉ vì nó không còn tiếp tục bằng lòng chấp nhận cái số phận dốt nát tối tăm của nó nữa, nó dám có cái tư tưởng muốn được giống cha nó! Các con nghĩ sao về một kẻ làm cha như vậy? Khỏi nói, chắc chắn rằng đạo đức muôn đời phải lên án cái kẻ làm cha nầy là một thứ cha bất xứng, vô lương tâm, một thứ cha độc ác, ích kỷ, độc tài, kiêu ngạo...

Con ơi, con! Ấy vậy mà Hội Thánh nó vẽ hình ảnh Đức Chúa Trời như vậy qua cái chuyện A Dong và Ê Và để rồi truyền dạy rằng là con người không bao giờ được vươn lên đến chỗ ngang hàng với Thượng Đế, vì như vậy là phạm tội kiêu ngạo như A Dong và Ê Và! Đã có tính kiêu ngạo muốn được giống như Đức Chúa Trời. Và rồi Hội Thánh còn buộc các con phải tuyệt đối tin rằng một Ông Đức Chúa Trời như thế là trọn lành, trọn hảo và đầy tình yêu... Đấy, đấy con!

CHA nói thật, các con tin Đức Chúa Trời trọn lành, trọn hảo để mà dốc lòng tôn thờ Thiên Chúa, ấy là điều tốt chớ con. Tuy nhiên, nếu con tin Đức Chúa Trời trọn lành, trọn hảo theo cái kiểu mà Hội Thánh truyền dạy như trên thì thật là sai lầm mù quáng và điều nầy chắc chắn sẽ gây trở ngại cho sự tiến hóa của các con đó thôi!

CHA biết nghe những điều nầy các con sẽ hỏi rằng: Như vậy cái sự kiện mà A Dong và Ê Và bị Đức Chúa Trời trừng phạt chỉ vì muốn được sáng như Chúa, như vậy là sao? Vì trong cái truyền thuyết đã nói rõ là A Dong và Ê Và bị Đức Chúa Trời trừng phạt chỉ vì muốn được sáng như Chúa, như vậy là sao?

Sự thật truyền thuyết về A Dong và Ê Và đã bị các con hiểu sai, vì trình độ các con chưa hiểu một cách sâu sắc phần triết lý trong câu chuyện! Thôi thì CHA tạm giải thích một cách sơ lược theo trình độ hiểu của các con. Vậy truyền thuyết nầy nói lên cái gì vậy? **Nó diễn đạt một cách tượng trưng sự kiện xuống thế để mà dấn thân học hỏi của con người theo ý chí của THIÊN CHÚA.** Mà thật vậy, Thiên Chúa đã có chủ tâm cho con người xuống thế học hỏi, dấn thân vào cõi nặng nề, chịu trầm luân đọa đày trong cõi trần ai để chứng nghiệm đủ thứ hương vị chua, cay, mặn, đắng, ngọt, bùi, để học hỏi tiến hóa, CHA đã có dịp giải thích về vấn đề nầy trong những bài giảng của CHA, các con có thể đọc lại quyển *Thượng Đế Giảng Chơn Lý* để mà suy gẫm thêm về điều nầy. Cho nên việc phạm tội để rồi chịu đọa đày của người nam người nữ tổ tông của loài người theo truyền thuyết có thể nói rằng đã được sắp đặt từ trước ở trong ý chí của Thiên Chúa đó con! Tại sao vậy con?

Phần đông các con điều hiểu một cách đơn sơ rằng A Dong và Ê Và bị con rắn nó cám dỗ rồi động tâm kiêu ngạo, hái trái cấm ăn để mà được sáng và biết như Thiên Chúa. Vì vậy Thiên Chúa nổi giận đuổi A Dong và Ê Và ra khỏi vườn Địa Đàng, để rồi từ đó cả hai phải sống phối hợp thành vợ chồng rồi sanh con đẻ cái tiếp nối nhau chịu cực chịu đọa đày dưới cõi trần gian. Phải chi A Dong với Ê Và đừng có trót dại nghe con rắn ăn trái cấm thì giờ nầy chắc là cả hai còn thong dong sung sướng sống ở trong cái vườn Địa Đàng! Tại vì trót dại nghe theo lời con rắn nó cám dỗ, rồi phát tâm kiêu ngạo muốn được sáng như Chúa, mới hái trái cấm ăn, rồi mới bị đuổi ra khỏi vườn Địa Đàng, đi tới chỗ sống phối hợp thành vợ chồng sanh con đẻ cái nối dòng nhân loại để chịu cực khổ trầm luân đọa đày dưới cõi trần đó con! Các con phần đông hiểu một cách đơn sơ theo truyền thuyết như vậy!

Nhưng rồi tại sao các con không tự hỏi rằng: Nếu vì phạm tội con người mới bị Thiên Chúa đuổi ra khỏi vườn Địa Đàng để rồi phải đi đến chỗ sống phối hợp thành vợ chồng sanh con đẻ cái và chịu đọa đày nơi cõi khổ, **vậy tại sao**

trước đó khi sáng tạo ra người nam người nữ Thiên Chúa đã có ý sắp xếp chuẩn bị trước cả một cơ cấu tâm-sinh-lý thật tinh vi tế nhị để hai con người nầy có thể sống phối hợp với nhau thành vợ chồng, sanh con đẻ cái sau khi phạm tội? Điều nầy chứng tỏ rằng cái việc phạm tội của A Dong và Ê Và đã được tiên liệu và sắp xếp trong Thiên Ý. Rõ ràng đã được tiên liệu, Thiên Chúa đã tiên liệu sự phạm tội của A Dong và Ê Và, Thiên Chúa đã tiên liệu rằng hai con người nầy, phải sống phối hợp với nhau thành vợ chồng để rồi sanh con đẻ cái, rõ ràng như vậy. Cái việc tiên liệu đó nó đã biểu hiện trong kỹ thuật sáng tạo cả cơ cấu tâm-sinh-lý của người nam người nữ, tổ tông của con người đó con.

Vậy để các con thấy rằng việc con người phải rời bỏ cõi yên ấm dấn thân vào chốn đọa đày gầy duyên nghiệp khổ, sanh con đẻ cái để chịu tiếp nối nhau trầm luân khổ nhục ở dưới cõi hồng trần, đấy cũng là nằm trong ý chí xếp đặt từ trước của Thiên Chúa! Tóm lại cái truyền thuyết về A Dong và Ê Và diễn tả tượng trưng sự kiện dấn thân trầm luân xuống thế để mà học hỏi tiến hóa của con người theo ý chí của Thiên Chúa.

Con rắn ở đây là gì? Con rắn ở đây là cám dỗ, là dục vọng, là tính kiêu ngạo... nói chung nó là bản ngã của con người. Trong chuyện nầy, con thấy khi nó dấy lên phát biểu với A Dong và Ê Và tức thì tính kiêu ngạo và dục vọng dấy lên, có nghĩa là con người muốn sáng, muốn biết như Thiên Chúa đó con!

Được chớ con, được chớ! Muốn sáng muốn biết ấy là bản chất của Chơn Lý tức là Thiên Chúa đó con; Thiên Chúa là Đấng Muốn Sáng và Muốn Biết Đời Đời. Con người được sáng tạo theo hình ảnh của Thiên Chúa, là một phân thân của Thiên Chúa nên có bản chất không khác gì Thiên Chúa, cũng muốn sáng, cũng muốn biết như Thiên Chúa. Cái chỗ muốn nầy được chứ con, được chớ! Nhưng có điều con muốn sáng, con muốn biết như Thiên Chúa, con phải dấn thân đi học trước đã con! Phải học mới biết chớ con, cái biết của con

phải trải qua một quá trình dấn thân chứng nghiệm nếm đủ vị chua, cay, mặn, đắng, ngọt, bùi. Học thấp rồi học cao, học tối rồi học sáng, học trược rồi học thanh, học ác rồi học thiện để biết thấp biết cao, biết tối biết sáng, biết trược biết thanh, biết ác biết thiện, biết đủ thứ, chứng nghiệm đủ thứ để rồi đến chỗ đạt cái biết vô cùng của Chơn Lý Vô Biên, đó con! Ấy là lúc con người đã đi đến chỗ hòa tan hiệp nhứt với Thiên Chúa đó con. À, nói đến danh từ hiệp nhứt, ở đây CHA cũng muốn nói thêm điều nầy. Thường khi CHA thấy các con Thiên Chúa Giáo hay nói cái danh từ hiệp nhứt với Thiên Chúa, vậy rồi các con có hiểu chữ hiệp nhất với Thiên Chúa là gì vậy? Hiệp nhất với Thiên Chúa là làm sao? Chắc các con cho rằng khi tôi rước lễ là tôi rước Chúa vào lòng. Lúc ấy Chúa ở cùng tôi, tôi ở cùng Chúa, vậy là tôi hiệp nhứt với Thiên Chúa. Con hiểu vậy cũng đúng, nhưng mà chưa thật đúng! Đấy là con chỉ mới hiệp nhứt với Chúa bằng tư tưởng, bằng ý niệm trong cái phạm vi nhỏ hẹp và ở khoảnh khắc nào đó thôi con! Con chưa thật sự hiệp nhứt với Thiên Chúa được!

Muốn thật sự hiệp nhứt với THIÊN CHÚA, con phải từng giây từng phút rung động cùng một nhịp với THIÊN CHÚA ở mọi trạng thái, có nghĩa là con phải có mọi trạng thái mà THIÊN CHÚA có, sống mọi trạng thái mà CHÚA sống. Cái trạng thái ấy nó vô cùng vô tận, vô biên bất khả tư nghị con ơi! Trong cái trạng thái ấy con mới thật sự hiệp nhứt với Thiên Chúa. Vậy có nghĩa là muốn đạt cái trạng thái thật sự hiệp nhứt với Thiên Chúa con phải tiến hóa đến chỗ có cái biết của Thiên Chúa, có mọi trạng thái của Thiên Chúa, ấy là lúc con thật sự trở về với Thiên Chúa, hoà làm một với Thiên Chúa, con là Thiên Chúa, Thiên Chúa là con, và con hòa tan vào cái Khối Đại Hồn của Vũ Trụ đó con. Đó mới thật sự là trạng thái hiệp nhứt, trạng thái nầy mới gọi là trạng thái thật sự hiệp nhứt với Thiên Chúa đó con!

Cho nên, các con dùng danh từ hiệp nhứt với Thiên Chúa mà chưa thật hiểu cái danh từ hiệp nhứt, con thấy vậy không? Có lẽ nào Thiên Chúa thì sáng chói vô cùng, vô tận, mà con

thì nhỏ hẹp, tối tăm, ngu muội, hai trạng thái này làm sao hiệp làm một được con! Nếu có hiệp làm một thì chỉ ở một khía cạnh, trong một phạm vi nhỏ hẹp mà thôi.

Sở dĩ, CHA nói thêm chỗ nầy là để các con thấy rằng: Hội Thánh thì hô hào các con hãy hiệp nhứt với Thiên Chúa nhưng rồi lại phủ nhận việc con người có thể tiến hóa lên đến chỗ bằng Thiên Chúa. Vậy, phải chăng hai luận cứ nầy nó mâu thuẫn và đối chọi với nhau? Bởi vì không tiến hóa lên đến chỗ bằng như Thượng Đế, giống như Thượng Đế, thì làm sao có thể thật sự hiệp làm một với Thượng Đế được con? Con thấy vậy không?

Bây giờ, CHA trở lại cái chuyện A Dong và Ê Và bị con rắn nó cám dỗ ăn trái cấm, để được biết như Thiên Chúa. Sự kiện ấy là gì? Đó là lúc mà tính kiêu ngạo và lòng tham vọng trong con người được đánh thức để đòi hỏi con người phải sáng, phải biết, đấy con! Thực ra tính kiêu ngạo và lòng tham vọng là gì? Nó là bản chất của con người cũng như bản chất của Thượng Đế, cho nên nó bất khả diệt đấy, đấy con!

CHA có dịp nói qua điều nầy ở trong những bài giảng của CHA trước đây. Các con có thể đọc lại *Thượng Đế Giảng Chơn Lý* để mà suy gẫm thêm về khía cạnh cao siêu nầy ở trong Chơn Lý. Còn ở đây CHA lập lại **đấy là những bản chất bất khả diệt của con người và THIÊN CHÚA.** Xấu cũng nó, mà tốt cũng nó, ác cũng nó, mà thiện cũng nó, trược cũng nó, mà thanh cũng nó. **Cho nên kiêu ngạo và tham vọng của con người xấu mà tốt luôn con ơi! Nó trì kéo cho con người thấp hèn xấu xa hư hỏng ngu muội nhưng cũng chính nó là những kích thích tố, những tác nhân cần thiết không thể không có để mà thúc đẩy con người dấn thân học hỏi tiến hóa.** Nó thúc đẩy con người dấn thân học hỏi từ thanh xuống trược, từ trược trở về thanh. Ở đây, con rắn cám dỗ A Dong và Ê Và ăn trái cấm để mà sáng và biết như Thiên Chúa tức là tính kiêu ngạo và tham vọng dấy lên thúc dục con người muốn sáng muốn biết. Vậy phải chăng chính nhờ cái tính kiêu ngạo, tham vọng nó đã bị kích thích thúc giục con người dấn

thân để học hỏi tiến hóa. Con thấy không? Không có thúc giục đó làm sao con người dấn thân. Mà không dấn thân làm sao học hỏi để tiến hóa?

Thật ra trái cấm là gì? Là tượng trưng cho bí mật của guồng máy âm dương trời đất đó con. Nó tượng trưng cho bí mật của càn khôn, của định luật vận hành âm dương tức là định luật tiến hóa của vũ trụ. Có thể nói nó là bí mật của sự sống vĩnh cửu. Thấu triệt được cái guồng máy âm dương trời đất, hiểu được sự vận hành của định luật tiến hóa, của định luật âm dương ấy là đạt đến cái biết vô cùng đó con, ấy là được sáng và biết như Thiên Chúa đó, ấy là hợp nhứt với Thiên Chúa, là hòa làm một vào với Chơn Lý Vô Biên đó con.

Con nào muốn sáng muốn biết mà chỉ ngồi đó cầu an hưởng thụ, không cố gắng, không phấn đấu, không chịu cực chịu khổ để mà đi học hỏi, **rồi tin rằng chỉ có một cái vói tay là hưởng được quả "biết",** là đạt tới cái biết vô cùng. Cũng như con rắn nó cám dỗ Ê Và rằng **chỉ cần hái trái cấm ăn là được sáng như THIÊN CHÚA!.** Con ơi! Muốn hưởng quả mà không trải qua một quá trình lao nhọc chịu cực chịu khó gieo nhân, rồi vun trồng cho nhân ấy nó phát triển thành cây ra quả, thì làm sao con có quả con hưởng? Mà nếu con tìm cách hưởng quả như thế, ấy là **sái quy luật tiến hóa** đó con! Hưởng quả như thế con phải mắc nghẹn thôi con!

Và Định Luật Tiến Hóa tự nhiên nó phải tác động vận chuyển cho con người dấn thân chịu cực chịu khó đi học để biết. Ấy là hình ảnh A Dong chưa nuốt trái cấm khỏi cổ thì bị Thiên Chúa hiện ra giận dữ truyền phán đuổi A Dong và Ê Và ra khỏi vườn Địa Đàng. Và con người từ đó phải bị trừng phạt, đoạ đày, trầm luân dưới cõi trần ai.

Các con phải hiểu rằng **sự nổi giận của Thiên Chúa ở đây là một cơn giận đầy minh triết, đầy tình yêu và có sự sắp đặt từ trước. Cơn giận ấy là sự biểu hiện tất nhiên của Định Luật Tiến Hóa để mà vận chuyển đẩy con người dấn thân đi**

học. Vì Thiên Chúa chính là Định Luật Tiến Hóa và cơn thịnh nộ của Thiên Chúa đối với A Dong và Ê Và chính là phản ứng tất nhiên của Định Luật Tiến Hóa để mà tác động vận chuyển cho con người tiến hóa đó thôi.

CHA thí dụ cho các con dễ hiểu hơn. Cũng như một kẻ làm cha dưới trần, cha thì trình độ tiến sĩ chẳng hạn, con thì ngu muội dốt nát. Rồi một hôm con có vọng tâm muốn có trình độ tiến sĩ như cha, con muốn có kiến thức như cha nhưng con lại cứ quanh quẩn rong chơi ở trong cảnh yên ấm, trong vòng tay cưng chiều của cha mẹ mà không chịu lo học hành thì kiến thức ấy chắc chắn rằng không thể có được. Muốn đạt kiến thức như cha con phải trải qua một quá trình học hỏi, chịu cực, chịu khó, rèn luyện khổ nhọc qua bao năm tháng chớ đâu có chuyện con mải lêu lổng rong chơi không chịu cực khổ học hành, rồi kiến thức tiến sĩ sẽ tự nhiên nó nhập vào con được!

Và trong cái trạng huống ấy, bậc từ phụ sáng suốt sẽ cư xử với con mình ra sao? À! Kẻ làm cha ấy sẽ phải răn dạy con rằng: "Con muốn có kiến thức như cha? Được chứ con! Nhưng con không thể bằng cách suốt ngày rong chơi lêu lổng trong cảnh êm ấm mà được. Kể từ giờ phút con có ý muốn biết như cha, cha không cho con tiếp tục rong chơi lêu lổng nữa, cha bắt con phải đến trường đi học, con phải chịu cực chịu khó học hành. Nhà trường sẽ huấn luyện trui rèn, giũa mài con thì một ngày kia con mới đạt được kiến thức như cha chớ con. Như một thỏi sắt, phải qua một quá trình nung trong lửa, bị trui rèn, bị mài giũa mới trở nên một dụng cụ hữu dụng cho con người. Con phải trải qua quá trình lao nhọc chịu trui rèn như thế. Điều nầy cần thiết, là quy luật tất nhiên, con muốn biết con phải học.

Đấy, cho nên cha không muốn cho con tiếp tục lêu lổng rong chơi nữa, cha buộc con tới trường kể từ đây, để nhà trường giũa mài giáo hóa con. Không cho con rong chơi nữa, mà bắt con phải khổ nhọc học hành, cha đuổi con tới trường để chịu cực, chịu khó, chịu trui rèn, chịu mài giũa để mà học

hỏi, ấy cũng như là phạt con đó! **Cái cử chỉ trừng phạt của kẻ làm cha ấy phải chăng là cái cử chỉ trừng phạt của Thiên Chúa đối với A Dong và Ê Và**, tượng trưng cho loài người. Đấy! Vì thế mà Thiên Chúa đuổi A Dong và Ê Và ra khỏi cái khung cảnh êm ấm của vườn Địa Đàng. Và con người từ đấy phải dấn thân vào gió bụi, chịu trầm luân khổ nhục để học hỏi trui rèn trong môi trường vĩ đại và vô cùng sinh động. Ấy là trần gian đó con. Và trần gian chính là môi trường tiến hóa sinh động bậc nhất của Càn Khôn với đủ mọi màu sắc vui, khổ, thiện, ác, xấu, đẹp để trui rèn con người học hỏi tiến hóa đó con!

Đấy! Cho nên, hồi nẫy CHA nói cái vọng tâm muốn biết, muốn sáng của con người là Chơn Lý đời đời, là bản chất bất khả diệt của Thượng Đế trong con người. Nó là vọng tâm mà là chơn tâm luôn đó con! Chỗ nầy cao siêu, CHA nói để cho các con suy nghĩ, ấy là bản chất đời đời của Chơn Lý bất biến. Cái vọng tâm muốn biết là cái nhân, mà cái nhân ấy phải trải qua một quá trình phát triển theo quy luật, ấy là cái quá trình dấn thân khổ nhục đọa đày trầm luân trong xấu xa ác trược, rồi phải phấn đấu vươn lên trong thử thách đắng cay, vươn lên trong xấu xa ác trược, chứng nghiệm đủ thứ, học đủ bài để rồi hoàn tất chu kỳ tiến hóa của nó. Ấy là lúc đạt được cái "quả Biết", là lúc đạt được trái cấm của Thiên Chúa đó con!

Khi chưa biết thì guồng máy Âm Dương trời đất phải còn là một bí mật chưa sờ đụng được đối với con người. Vì bí mật chưa sờ đụng được cho nên coi như "cấm" là vậy. Là Trái Cấm đó con! Mà khi muốn sờ đụng được, muốn đạt được, muốn hưởng được, muốn khám phá được bí mật ấy, chỗ cấm ấy, thì phải dấn thân đi học mà thôi, và **Định Luật Tiến Hóa của Vũ Trụ tức Thiên Chúa phải biểu hiện để mà thúc đẩy con người học hỏi tiến hóa. Chỗ biểu hiện thúc đẩy ấy chính là cơn giận của Đức Chúa Trời ở trong cái truyền thuyết A Dong và Ê Và đó con. Và CHA lập lại: đấy là một cơn giận có chủ ý của Thiên Chúa, giận có chủ ý, đầy minh triết và đầy tình yêu đó con! Đấy!...**

Tóm lại CHA vừa tạm giải thích qua về cái truyền thuyết của A Dong và Ê Và theo trình độ hiểu biết của các con. Truyền thuyết nầy còn có thể giải thích cao hơn nữa, nhưng với trình độ của các con, thì những điều CHA giảng vừa qua ở trên cũng được xem là tạm đủ để cho các con có một cái nhìn sâu sắc hơn về con người và Thiên Chúa xuyên qua cái truyền thuyết A Dong và Ê Và.

Chớ rồi các con Thiên Chúa Giáo cứ nhìn Thiên Chúa một cách nông cạn theo kiểu Hội Thánh truyền bá rằng con người không thể vươn lên chỗ ngang hàng với Thiên Chúa, rằng A Dong và Ê Và bị phạm tội kiêu ngạo muốn sáng muốn biết như Thiên Chúa nên bị trừng phạt đọa đầy! Truyền bá và giải thích về Thiên Chúa như thế cho nên giáo lý Thiên Chúa Giáo nhiều chỗ bế tắc không có lối thoát là vậy. Con người suy không tới rồi chán nản mất đức tin, rồi bỏ đạo là vậy!

Nội cái chuyện Thiên Chúa ở trong A Dong và Ê Và mà hiểu theo kiểu Hội Thánh giải thích thì có đứa nó sẽ cho rằng: bảo A Dong và Ê Và kiêu ngạo nhưng mà sự thật chính Thiên Chúa mới kiêu ngạo, chẳng những kiêu ngạo mà còn ích kỷ, độc đoán nữa. Vì vậy không muốn ai được sáng như mình, dẫu đó là con cái do mình sáng tạo ra cũng vậy, đấy. Mà nếu khi nào nó có cái tư tưởng muốn sáng giống mình thì nổi cơn thịnh nộ kết tội nó là kiêu ngạo cả gan dám muốn giống cha nó, muốn giống cha của nó là muốn chống cha đó! Và rồi trừng phạt đọa đầy nó! Một người cha như thế thì làm sao con cái yêu thương và tôn thờ cho được? Vì vậy nên nó bỏ đạo. Và còn có những con nào chịu cho Hội Thánh nhồi sọ để rồi tin được theo cái kiểu Hội Thánh truyền dạy, thì đấy cũng chỉ là mê tín, mù quáng, và cái chỗ mê tín đó chỉ làm cho các con chậm tiến, gây trở ngại cho sự tiến hóa của các con mà thôi! CHA cho các con biết như thế. Bây giờ đến câu kế tiếp...

Điều thứ hai: *Phải tin rằng con người được Thiên Chúa tạo dựng lên riêng biệt và cao trọng hơn hết các loài khác chớ không phải từ các loài khác tiến hóa đi lên.*

ĐÁP: Các hàng chức sắc, các hàng giáo phẩm trong Hội Thánh La Mã, CHA cho biết, cũng chỉ là người như các con, cũng đang học hỏi Chơn Lý cũng chưa hiểu hết Chơn Lý, nên chưa thể thấu suốt được cái Định Luật Tiến Hóa của Vũ Trụ và chưa thể thấu đáo mọi khía cạnh của Chơn Lý tức là Thiên Chúa. Cho nên việc Hội Thánh La Mã truyền dạy các tín đồ như trên thì nó cũng dễ hiểu thôi con!

Các con tin rằng: Con người được Thiên Chúa tạo dựng riêng biệt và cao trọng hơn các loài khác chớ không phải do từ các loài khác tiến hóa đi lên. CHA cho các con rõ, con người có trình độ cao trọng hơn các loài khác: Điều ấy đúng! Nhưng bảo con người do từ các loài khác tiến hóa đi lên, điều nầy cũng đúng luôn con!

Đấy là sự biểu hiện tự nhiên và tất yếu của Định Luật Tiến Hóa. Những biểu hiện dị biệt trong định luật thực vô cùng phong phú súc tích và có liên hệ chặt chẽ mật thiết với nhau. Cái cao phải có cái thấp làm nền, muốn lên cao trọng phải qua quá trình thấp kém chớ con, muốn lên lớp hai phải đi qua lớp một, muốn có trình độ trung học phải qua trình độ tiểu học, muốn có trình độ đại học thì tự nhiên phải qua trình độ trung và tiểu học thôi con! Đấy, điều ấy tự nhiên và cần thiết phải vậy chớ con! Ngoài loài người còn có những loài khác thấp kém hơn, và những loài khác cũng là con đẻ của Thượng Đế vậy con! Chúng từ Thượng Đế mà ra, chúng nằm trong Chơn Lý, chúng là những thành phần khác nhau góp mặt trong Chơn Lý tức là Thượng Đế.

Linh hồn muốn biết trọn khuôn mặt Chơn Lý, muốn có cái Biết của Thượng Đế thì tự nhiên phải học hết, phải chứng nghiệm hết, phải biến thái từ thành phần nầy sang thành phần khác để mà học hỏi chứng nghiệm chớ con! Linh Hồn phải biến thái từ kim thạch đến thảo mộc, rồi sang thú cầm, rồi đến con người, rồi tiến lên những trình độ cao hơn khác nhau: như Thánh, Tiên, Phật chẳng hạn.

Đấy, mà con muốn biết thành phần nào, con phải là thành

phần đó, phải là một với nó, con phải là nó. Phải sống và chứng nghiệm những trạng huống của nó con mới thật biết nó chớ con! Thí dụ: Con muốn thật biết những cái bản sắc của con thú thì tự nhiên con phải qua lớp thú chớ con! Trong Thượng Đế có con thú, vậy trong Thượng Đế phải có tánh thú chớ con! Có tánh thú, Thượng Đế mới có thể sáng tạo ra con thú. Có đúng vậy không? Cho nên linh hồn muốn hiểu Chơn Lý, muốn hiểu Thượng Đế, muốn có cái biết của Thượng Đế thì tự nhiên con phải trải qua những thành phần khác nhau trong Chơn Lý để mà học hết, để mà chứng nghiệm hết. Phải chứng nghiệm từ thấp tới cao, từ trược tới thanh, từ ác cho tới thiện v.v... Con muốn biết con thú con phải đi qua lớp thú, học tính thú. Con phải có trình độ biết của nó, chứng nghiệm những trạng huống của nó, con mới thật biết nó. Đấy là con mới biết một thành phần trong Chơn Lý đó thôi. Cho nên, linh hồn con người phải trải qua những thành phần khác nhau trong Chơn Lý để mà học hỏi Chơn Lý. Trong Chơn Lý có thấp hèn, có cao trọng, mà con chỉ biết có điều cao trọng mà không biết cái điều thấp hèn cũng là chưa biết Chơn Lý. Con tin rằng con người được tạo dựng riêng biệt và cao trọng hơn loài khác, chớ rồi không phải từ các loài khác tiến hóa đi lên! Vậy bây giờ CHA hỏi con, nếu nó đứng riêng biệt không liên hệ đến các loài khác, thí dụ: như những loài thú chẳng hạn. Vậy tại sao có những con người tuy mang hình dạng con người mà tư cách biểu hiện còn nhiều thú tánh? Rồi lại có những con thú biểu hiện ít nhiều nhân tánh, con thấy vậy không? Con thấy có những con ngựa, con chó... nó khôn ngoan, nó trung nghĩa không khác con người, nó biết thương yêu, trung thành đến chỗ sống chết với kẻ nuôi nấng, đùm bọc và làm ơn cho nó. Nó biết sống hữu ích, biết giúp đỡ chủ, rồi có khi chủ chết nó còn buồn rầu chết theo chủ. Đấy! Những con thú nầy đã biểu hiện nhiều nhân tánh ở trong cách sống của nó, con thấy vậy không?

Còn trái lại có những con người sống không tình, không nghĩa, lấy oán mà báo ân, tâm tính vô ân bội nghĩa, vì miếng

ăn, vì lợi lộc mà cấu xé lẫn nhau, vì lợi mình mà mất đạo nghĩa, đó con! Trong khi có những con thú không thiết miếng ăn để cùng chết với chủ hầu biểu hiện cái lòng trung nghĩa với kẻ đã thương yêu đùm bọc nó, thì lại có những con người vị lợi mình mà mù quáng lương tâm, vì miếng ăn mà quên ân nghĩa, dụng oán mà báo ân, con thấy vậy không?

Đấy, con vừa thấy có sự biểu hiện nhân tánh trong con thú và có sự biểu hiện thú tánh trong con người đó con! Có sự liên hệ mật thiết về trình độ tiến hóa giữa con người và con thú đó con!

Con cho rằng con người được tạo dựng riêng biệt và cao trọng không có sự liên hệ tiến hóa với các loài khác, vậy thì ở đây con giải thích làm sao cái nhân tánh trong con thú và cái thú tánh trong con người? Con giải thích làm sao? Đấy... **Phải có sự liên hệ tiến hóa với các loài khác chớ con!**

Có điều nếu con chưa hiểu được chỗ nầy, chưa tin được chỗ nầy, thì các con Thiên Chúa Giáo cứ tin như đang tin cũng được! Con cứ tin rằng con người được tạo dựng riêng biệt và cao trọng hơn các loài khác, con tin vậy cũng được. Duy có điều con tin như vậy thì con rán biểu hiện cho đúng chỗ con tin. **Vì trình độ của con người đúng nghĩa Người, nó phải cao trọng hơn các loài khác trong cái cách sống của nó đó con! Vậy con rán sống sao cho ra con người, phấn đấu xóa bỏ dần những cái thú tánh ở trong con để rồi biểu hiện đầy nhân bản trong cung cách sống của con,** để chứng minh cái chỗ riêng biệt và cao trọng ấy như con đã hiểu đó con! Nhờ con tin như vậy rồi con cố gắng sống như cái chỗ con tin, ắt con sẽ được tiến hóa. Cho nên, nếu con tin vào chỗ nầy để rồi nhờ vậy mà con tiến được thì Thượng Đế cũng chịu chớ con.

Bây giờ đến câu kế.

Điều thứ ba: *Phải tin rằng Thiên Chúa là kẻ thù của ma quỷ và sẽ toàn thắng ma quỷ?*

ĐÁP: CHA có giảng về vấn đề nầy ở trong quyển *Thượng Đế Giảng Chơn Lý,* các con có thể đọc lại để mà suy gẫm.

Ở đây, CHA chỉ hỏi các con rằng: các con cho rằng Thượng Đế là kẻ thù của ma quỷ, vậy có nghĩa là Thượng Đế không muốn có ma quỷ, phải vậy không?

À, nếu trong Càn Khôn Vũ Trụ nầy có một cái gì biểu hiện mà không do ý muốn của Thượng Đế, không do sự sắp xếp, sáng tạo của Thượng Đế thì Thượng Đế có còn là Thượng Đế nữa không con? Thượng Đế có còn là Chơn Lý Tối Thượng nữa không? Thượng Đế không muốn có ma quỷ, không muốn có sự ác trược, vậy mà ma quỷ và sự ác trược vẫn có, thế thì Thượng Đế có phải là Đấng Toàn Năng, Toàn Giác không con? Thượng Đế chống lại điều đó, Thượng Đế không muốn có điều đó, vậy mà điều đó vẫn có, có từ thuở đời đời, và rồi vẫn còn hiện diện không biết đến bao giờ mới hết trong Vũ Trụ, trong vạn vật và trong con người... Vậy là sao?

Cho nên, trong Chơn Lý sự ác trược tức ma quỷ vẫn hằng có và hiện hữu. Sự thiện lành cũng vậy con! Nó vẫn hằng có và hiện hữu: Đấy là Chơn Lý, nó là bản chất của Chơn Lý, là bản chất của Thượng Đế đó con! Phải có lực kích động của tính ác, phải có lực phản động của tính thiện. Ác trì kéo thiện, thiện lôi cuốn ác. Ác và thiện trì kéo nhau, xô đẩy nhau, chống báng nhau, hấp dẫn nhau. Nhờ có vậy Định Luật Tiến Hóa mới vận chuyển và con người cùng Vũ Trụ Càn Khôn đồng tiến hóa theo sự vận chuyển ấy đó con. Cho nên CHA từng bảo rằng, **Thượng Đế vừa là kẻ thù của ma quỷ vừa là ma quỷ luôn đó con!** Nếu con loại sự ác trược ra khỏi Chơn Lý, loại tính ác ra khỏi Thượng Đế thì con đã giới hạn Chơn Lý, giới hạn Thượng Đế mất rồi con! Chơn Lý đâu còn vô cùng tận, Thượng Đế đâu còn phong phú vô biên nữa. Vì như vậy có nghĩa là có một thứ quyền lực hiện diện ngoài ý muốn của Thượng Đế, tức là ngoài vòng kiểm soát sắp xếp của Thượng Đế, mà nó lại mạnh mẽ không khác gì Thượng Đế, lại luôn luôn tranh chấp và chống báng Thượng Đế, mà

thường khi con cái của Thượng Đế hay ngả về phe với nó, và sự kiện ấy diễn ra ngoài ý muốn và sự sắp xếp của Thượng Đế, các con bảo như vậy: Vậy Thượng Đế có là Chơn Lý Tối Thượng nữa không? Các con có thấy các con đã thu hẹp Thượng Đế chưa.

Chơn Lý nó phải có cả ác và thiện, cũng như ngày phải có tối có sáng. Con loại tính ác ra khỏi Thượng Đế không khác gì con thu hẹp một ngày ở chỗ lúc nó còn ánh sáng mặt trời, đấy! Các con loại bóng tối ra khỏi một ngày, nhưng rồi bóng tối của một ngày cũng có cái vai trò cần thiết và hữu ích của nó chớ con! Cũng như sự ác trược nó cũng có vai trò cần thiết của nó chớ. Nó tác động, khảo đảo, trì kéo để giúp con người hiểu biết và tiến hóa. Định Luật Tiến Hóa cần nó luôn luôn, cũng như cần cái sự thiện lành luôn luôn, không khác gì Vũ Trụ vạn vật thiên nhiên cần ánh sáng và bóng tối luôn. Vạn vật và Vũ Trụ thiên nhiên cần ánh sáng và cần cả bóng tối nữa chớ con, con hiểu vậy chưa?

Nếu con chưa hiểu thì có lúc trên chu trình tiến hóa của con, Định Luật Tiến Hóa sẽ cho con hiểu điều đó mà thôi!

Bây giờ đến câu kế tiếp.

Điều thứ tư: *Phải tin rằng xác loài người sẽ sống lại vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng chớ không tin Luật Luân Hồi.*

ĐÁP: Có luân hồi chớ con! Có chớ! Bởi vì Luật Luân Hồi là một biểu hiện của Định Luật Tiến Hóa, phải có luật nầy con người mới có điều kiện hoàn tất chu kỳ tiến hóa của nó chớ con! Con thử nghĩ xem, kiếp người chỉ khoảng trăm năm ngắn ngủi thế thì linh hồn con học được những gì, học được bao nhiêu? Đấy là chưa kể đến những trường hợp những kiếp sống non yểu chỉ thoáng chốc xuất hiện rồi lại ra đi. Rồi trong điều kiện thời gian thoáng chốc như thế, thì linh hồn học hỏi được bao nhiêu con? Cho dẫu có những kiếp sống kéo dài trăm năm đi nữa, thì đấy cũng còn quá ngắn ngủi để học hết mọi thứ trên đời. Đấy là CHA chỉ nói mọi thứ trên đời, chứ chưa nói đến những chuyện học trọn khuôn mặt

Chơn Lý à con! Cho nên, một kiếp người thoáng chốc, không thể giải quyết được con, nó không cung ứng đủ điều kiện cho nhu cầu tiến hóa của con người. Vì vậy chuỗi sống phải tiếp nối, phải có những kiếp sống tái tục để giúp cho con người học hỏi tiến hóa nữa. Đấy là sự biểu hiện cần thiết, tất nhiên của Quy Luật Tiến Hóa trên chu trình học hỏi mênh mông vô tận của con người.

Đấy, CHA vừa dẫn giải một cách sơ lược khái quát về **Thuyết Luân Hồi để xác định với các con rằng: phải có Luật Luân Hồi. Nếu có Định Luật Tiến Hóa thì không thể không có Luật Luân Hồi và Luật Luân Hồi phải nằm trong Luật Tiến Hóa.**

CHA vừa nói với các con rằng có luân hồi, có những kiếp sống tái tục tiếp nối nhau để đáp ứng nhu cầu tiến hóa của con người. Rồi các con không tin ư? Các con không tin ư? Khó tin quá phải không? Nghe khó tin quá phải không con?

CHA biết chớ con! Vì vậy cho nên ngày xưa Chúa Jesus không nhấn mạnh, không nói rõ đến Luật Luân Hồi là vậy đó con! Chúa Jesus chỉ đề cập đến đời sau mà không nói rõ đến kiếp sống tái tục luân hồi. Tại sao vậy con, tại sao lại có sự sơ sót như thế? À, CHA cho rõ: cái chỗ sơ sót nầy là Thiên Ý đó con, là dụng ý của Thượng Đế để tùy duyên mà trợ hành nhân sanh tiến hóa. Bởi vì thế giới nầy đâu phải mọi linh hồn đều tin và chấp nhận dễ dàng thuyết Luân Hồi, đã vậy Thượng Đế chỉ ban rải những màu sắc tôn giáo giảng dạy về thuyết Luân Hồi thì những con chưa tin, chưa chấp nhận được thuyết Luân Hồi, nó sẽ không có phương tiện để tiến hóa đi lên thanh nhẹ. Cho nên bên Thiên Chúa Giáo không có tài liệu giảng dạy về thuyết Luân Hồi. Đấy là một sơ sót, nhưng chỗ sơ sót đó quả tình Thượng Đế muốn như vậy, đấy! Nó biểu hiện một khía cạnh, một màu sắc trong Chơn Lý đó con! Con nào hợp với màu sắc đó, với khía cạnh đó thì nương đó mà tiến, đấy là những phương tiện, những chiếc xe, những kiểu bè khác nhau để tùy duyên mà trợ hành, mà tận độ các con đó thôi!

Những con có niềm tin và chấp nhận được Thuyết Luân Hồi ư? Thì đã có màu sắc tôn giáo giảng về Thuyết Luân Hồi. Những con chưa tin được Thuyết Luân Hồi, thấy nó rắc rối, nó phức tạp, nó khó tin thì đã có màu sắc tôn giáo không đề cập đến Thuyết Luân Hồi, nhưng rồi nhấn mạnh có đời sau và đời sau là kết quả của đời hiện tại, đời nầy làm điều phúc đức thì đời sau sẽ hưởng phước Thiên Đàng, bằng ngược lại thì phải chịu sa đọa, như giáo lý Thiên Chúa Giáo chẳng hạn, đấy! Rồi lại có những con tuy tin vào sự cứu chuộc của Chúa Jesus nhưng lại không thờ Đức Mẹ Đồng Trinh, không tin vào Đức Mẹ Đồng Trinh như giáo phái Tin Lành chẳng hạn. CHA thấy nhiều tín đồ Thiên Chúa Giáo thường cho rằng đạo Tin Lành là "đạo lạc", rồi chê bai, đố kỵ, tỵ hiềm. Đấy cũng vì hẹp hòi nông cạn, nên chưa hiểu dụng ý của Thiên Chúa muốn cứu độ những con không tin vào Đức Mẹ Đồng Trinh. Con thử nghĩ xem, nó chưa hiểu Đức Mẹ, nó không tin Đức Mẹ, nó không thờ Đức Mẹ nhưng mà nó tin Chúa, nó biết Chúa, nó thờ Chúa. Vậy rồi Chúa bỏ nó sao con?

À, thì phải có phương tiện, có màu sắc phù hợp để mà dẫn tiến nó chớ con? Đấy là những màu sắc, những phương tiện, những kiểu xe khác nhau mà Thượng Đế đã gởi đến để hỗ trợ, dìu dắt cho nhân sanh tiến hóa. Và mọi linh hồn đều có cơ hội, có phương tiện phù hợp để học hỏi Chơn Lý, để tiến hóa, để phát triển theo trình độ, theo ý thích của mình, đấy con!

Ngay đến những linh hồn phủ nhận Thượng Đế không tin sự hiện diện của Thượng Đế, không tin vào những gì mà mắt tai không nghe thấy được, ngũ quan không cảm nhận được. À, thì lại có những phương tiện phù hợp cho những con nầy chớ con! Thì lại có học thuyết kêu gọi con người hãy tin vào khả năng sáng tạo của mình, hãy tin vào tiềm lực và ý chí của con người có thể sáng tạo và gầy dựng mọi thứ. Con người có khả năng làm chủ môi trường, làm chủ thiên nhiên, con người phải thể hiện nhân bản, không chỉ sống ích kỷ, chỉ biết nghĩ đến cá nhân mà quên đi tập thể, quên đi đồng loại khiến thành hình những tệ đoan bóc lột, áp bức, bất công... làm

băng hoại con người, đấy con. Con người phải biết mình vì mọi người, mọi người vì mình. Phải tôn trọng tập thể, tôn trọng nhân bản để rồi dần dần tiến đến Nhân Loại Đại Đồng, đấy con!

Con người nào sống theo cái chủ thuyết nầy, dù nó phủ nhận Thượng Đế nhưng nếu nó làm đúng thì cũng là đang tu, đang tiến hóa lên thanh nhẹ. Tuy nó không tin, không biết đến cái nguyên nhân sáng tạo nên mọi thứ tức là Thượng Đế, vì nó chưa rờ đụng được, vì nó chưa cảm nhận được, nhưng nó đã tin vào bản chất Thượng Đế trong chính nó, nó cũng đang học sáng tạo mọi thứ và làm chủ mọi thứ. Nếu nó làm đúng thì phải chăng nó cũng đang trên đường phát triển cái bản chất Thượng Đế trong chính nó. Nó đang học phát triển cái bản chất đó. Và đến khi nào nó phát triển đúng mức bản chất đó thì đấy là lúc nó trở về hợp nhất với Đấng Sáng Tạo ra nó đó con! Nó đã về tới Ngôi Thượng Đế và hòa tan cái biết của nó vào cái biết của Chơn Lý Vô Cùng.

Cho nên, kẻ vô thần cũng có những học thuyết để mà dẫn tiến, cũng có phương tiện để tiến hóa, để phát triển cái bản chất sáng suốt, cái chất thiện lành, cái linh tuệ của Ông Thượng Đế trong nó đó con! Và rồi nếu nó hành đúng thì nó cũng đang tu đấy, nó cũng đang tiến lên thanh nhẹ, còn nếu nó làm không đúng hoặc chỉ nói suông mà không làm, thì nó cũng rơi vào chỗ chậm tiến, lạc hậu, bị thoái bộ và cuối cùng bị đào thải theo Quy Luật Tiến Hóa đó con!

Còn với những **con có niềm tin vào tôn giáo và Thượng Đế thì cũng y vậy thôi! Nếu các con không hành đạo đứng đắn, chỉ biết lý thuyết suông mà không sống đạo, hoặc chỉ nói đạo mà không hành đạo, hoặc là hành không nghiêm túc, thì các con cũng vậy, cũng đang làm mình chậm trễ, lạc hậu, thoái hóa, và cuối cùng phải chịu đào thải theo quy luật đó thôi.**

Vừa rồi, nhân giảng sơ lược khái quát về luân hồi, CHA cũng có dịp đề cập qua về những phương tiện tiến hóa khác nhau mà Thượng Đế đã gởi đến để giúp cho con người tiến hóa. Bây giờ trở lại vấn đề các con Thiên Chúa Giáo không

tin luân hồi, nhưng rồi tin có đời sau, và đời sau là kết quả của kiếp sống hiện tại. Con tin như vậy được chớ con. Con chưa hiểu Luật Luân Hồi thì con tin như vậy cũng được, cũng có cơ sở cho con phát triển cái tính thiện lành, phát triển cái bản chất sáng suốt đạo đức để dần dần tiến lên thanh nhẹ đó con! Con cứ tin như vậy rồi làm nhiều điều tốt lành, để tạo phúc đức cho đời sau, sự kiện nầy sẽ giúp cho con tiến lên thanh nhẹ và tạo điều phúc lợi, tạo điều tốt lành cho tập thể loài người sống quanh con đó con! Thượng Đế cũng mong như vậy!

Bây giờ đến câu hỏi kế tiếp.

Điều thứ năm: *Phải tin rằng Chúa Jesus đã chịu chết để chuộc tội cho loài người. Nhờ ơn cứu chuộc đó, người nào là tín đồ của Chúa, theo đạo của Chúa thì người đó được hưởng ơn chuộc tội của Ngài và mới có thể vào được Thiên Đàng.*

ĐÁP: Cái chết bi thảm của Chúa Jesus đã tác động cho nhiều người suy gẫm và hướng về điều thiện. Đấy là một hình thức cứu rỗi mà Thiên Chúa đã ban cho nhân loại qua Chúa Jesus. Điều nầy đúng con. Nhưng nếu con bảo rằng Thiên Chúa chỉ ban ơn cứu rỗi cho con người duy nhất dưới dạng thức nầy thì quả thực Thiên Chúa nông cạn, thiển trí quá! Phải không? Vậy chứng tỏ là Thiên Chúa thật nghèo nàn tâm lý và thiếu tinh vi tế nhị trong việc dẫn dắt con người về với Chúa, đấy! Mà thật vậy con, thật vậy, con người thì đủ mọi trình độ, đủ mọi ý thích, tâm tánh có chỗ giống nhau ở những đường nét căn bản. Nhưng cũng có chỗ khác nhau vì phần tâm lý nhân sanh nó chịu ảnh hưởng bởi môi trường sống, bởi xã hội chung quanh, bởi lề thói, bởi tập tục, tập quán, bởi màu sắc địa lý, địa phương, bởi hoàn cảnh mà nó sinh sống... Cho nên, người thì hạp ăn món nầy, kẻ thì hạp ăn món kia, người thì thích đi kiểu xe nầy, kẻ thì thích đi kiểu xe khác... Đấy, đấy con!... Vậy nếu Thiên Chúa chỉ cho mỗi một thức ăn thì có mấy kẻ chịu ăn con? Mà nếu chỉ cho mỗi một kiểu xe thì mấy kẻ chịu đi... Đó, đó con! CHA đâu có thiếu trí, thiếu tâm

lý, thiếu tế nhị đến như vậy con! Thượng Đế thấu đáo mọi trình độ cũng như mọi tâm lý của con cái, để rồi ban rải đủ mọi kiểu xe, đủ mọi phương tiện để dẫn tiến nó chớ con! CHA phải tùy cơ mà ứng biến, tùy duyên mà trợ hành, tùy phương tiện mà cứu độ dân chớ con!

Nếu Thượng Đế làm việc theo một đường lối nhất định mà rồi không khéo léo ứng biến, uyển chuyển những phương tiện giáo hóa khác nhau, để thích nghi với con cái thì đấy cũng là bất trí. Và chắc chắn Thượng Đế không thể chăn dắt, dẫn tiến con cái trở về với Thượng Đế một cách hiệu quả được con! Con có thấy vậy không?

Vậy để con thấy rằng, đa số các con Thiên Chúa Giáo đã sai lầm khi cho rằng chỉ có tín đồ của Chúa, theo đạo của Chúa thì mới được hưởng được ân cứu rỗi của Thiên Chúa và rồi mới vào được Thiên Đàng.

Vậy CHA hỏi con giả như có xứ nào, có địa phương nào mà Thiên Chúa Giáo chưa được truyền đạt tới hoặc đã truyền tới mà con người ở đây chưa hiểu, chưa tin, hoặc là không chịu theo vì không phù hợp với cái tâm lý nhận định của họ. Họ không nhìn biết Thiên Chúa theo đường lối của Thiên Chúa Giáo, theo cách truyền giáo của Hội Thánh La Mã. Nhưng mà họ lại nhận định Thiên Chúa cách khác, họ không dùng danh từ Thiên Chúa, họ không dùng danh từ Đức Chúa Trời nhưng mà dùng danh từ Thượng Đế hay Ngọc Hoàng hay Huyền Khung Cao Thượng Đế hay Đấng Allah gì gì đó v.v... Rồi họ không tôn thờ Thượng Đế theo nghi thức của Thiên Chúa Giáo, nhưng lại theo một nghi thức mà họ thấy phù hợp với tâm hồn của họ, phù hợp với tập quán địa phương nơi họ sống, phù hợp với chỗ nhận định và niềm tin của họ. Rồi theo chỗ nhận định và niềm tin ấy, họ phấn đấu để tiến bộ, để sống xứng đáng, sống đạo đức, phấn đấu sống hữu ích cho họ và cho mọi người. Thử hỏi một linh hồn trải qua một kiếp sống nghĩa lý như thế, khi mãn kiếp Thượng Đế sẽ phán xử linh hồn ấy ra sao? Theo ý các con thì Thượng Đế sẽ phán xử nó ra sao?

Nếu suy luận theo chỗ truyền dạy của Hội Thánh La Mã, thì chắc là Thượng Đế phải phán như vầy: Linh hồn nầy nó biết tôn kính ta thật, nó biết sống đạo đức, biết làm nhiều điều công ích giúp đỡ cho đồng loại của nó. Nhưng hiềm vì nó không gọi danh ta là Đức Chúa Trời mà gọi ta là Allah nên ta không thích, tuy nó biết sống đạo đức nhưng nó lại chưa gia nhập vào tôn giáo mà đứa con Thiên Sứ của ta là Jesus đã truyền bá, và rồi nó chưa thọ nhận Phép Rửa Tội v.v... Cho nên, sự phấn đấu cố gắng, phấn đấu tiến bộ của nó, cái nếp sống đạo đức và hữu ích của nó ở trong kiếp vừa qua ta nhứt định không chứng và ta không cho nó hưởng cảnh phước đức ở cõi Thiên Đàng. Dù nó có biết tôn kính ta, làm điều tốt lành vì tôn sùng ta nhưng mà nó lại không thờ phượng ta theo kiểu Hội Thánh La Mã truyền dạy, cho nên ta nhứt định không chứng cho nó, không cho nó về gần ta!... Nó không đến nỗi sa đọa Hỏa Ngục, nhưng mà ta cho nó đến sống ở một cõi mà đời đời không bao giờ được thấy ánh sáng của ta và niềm hạnh phúc được ở gần ta!...

Suy luận theo kiểu Hội Thánh La Mã truyền dạy thì chắc chắn Thượng Đế không chứng linh hồn tiến bộ nầy vì linh hồn nầy chưa gia nhập vào Thiên Chúa Giáo, không thờ Thượng Đế theo nghi thức Thiên Chúa Giáo, không thờ Thượng Đế theo kiểu Hội Thánh La Mã truyền dạy. Có phải vậy không con?

Con ơi, con! Con hẹp hòi, chấp nê đố kỵ... rồi tưởng Thượng Đế cũng hẹp hòi, chấp nê, đố kỵ, như con sao con? Con thu hẹp Thượng Đế lại, con thấy vậy không? Con mê chấp rồi tưởng Ông Thượng Đế cũng mê chấp theo ý con sao. Con nhìn Chơn Lý, nhìn Thượng Đế theo cái phàm tâm hạn hẹp của con để rồi kết luận, rồi phê phán, rồi lên án điều nọ điều kia và còn buộc người ta phải tin, phải nhận định theo cái chỗ thấy, chỗ biết của mình, thì thật là bất công, thật là sai lầm, hẹp hòi, ngu muội đó con!

Như vậy để con thấy rằng những gì Hội Thánh La Mã truyền dạy cũng không hoàn toàn đúng, cũng phải có sai lầm

chớ con! Đấy, những vị chức sắc, các hàng giáo phẩm trong Hội Thánh cũng chỉ là những con người đang học hỏi Chơn Lý, đang dò dẫm bước đi trên đường tìm Chơn Lý và họ vẫn phải lần dò học về Thượng Đế thôi con, họ chưa thể biết Thượng Đế. Đấy, đấy con! Không ai có thể tự hào rằng đã thấu hiểu Thượng Đế. Nếu con thấu hiểu, nếu con thật biết Thượng Đế, con phải là Thượng Đế rồi chứ con!

Cho nên Hội Thánh La Mã buộc các tín đồ Thiên Chúa Giáo phải tuyệt đối tin những gì Hội Thánh truyền giảng về Chơn Lý, về Thượng Đế cũng là một điều sai lầm đáng tiếc đó con! Thật sai lầm đáng tiếc vì những hàng chức sắc, giáo phẩm trong Hội Thánh cho dẫu có một đời sống đạo đức như bậc Thánh Hiền chăng nữa, cũng chưa thể quả quyết tự hào rằng mình đã thấu đạt Chơn Lý, đã biết Thượng Đế như thế nào? Đã chưa thấu đạt Chơn Lý, chưa thật biết Thượng Đế mà dám rao giảng một cách quả quyết về Chơn Lý về Thượng Đế và rồi còn buộc tín đồ phải tuyệt đối tin rằng Chơn Lý là như vậy, Thượng Đế là như vậy, ai không tin thì không được Chúa cứu và không được vào Thiên Đàng!

Chính những tư tưởng nông cạn hẹp hòi nầy là nguyên nhân của tệ đoan phân biệt, chia rẽ, đố kỵ, tỵ hiềm, chấp ta ngã mạn... giữa các tôn giáo, chi phái, giữa con người với con người, giữa các tín đồ với nhau. Làm trì kéo các tín đồ trong sự mê chấp, chậm tiến và tệ hơn nữa nó còn gây biết bao thảm kịch tranh chấp, hận thù, xâu xé, giết chóc, tàn hại lẫn nhau. Vì ai cũng cho rằng mình đúng nhứt, con đường của mình mới là Chơn Lý, không tôn giáo nào cao bằng tôn giáo của mình, không triết lý nào siêu bằng triết lý của giáo phái mình v.v...

Đấy, các con thấy trải qua bao thời kỳ của lịch sử, những cuộc thánh chiến, những cuộc tranh chấp tàn khốc đầy máu và nước mắt gieo bao thảm họa cho con người nhân danh tôn giáo, nhân danh Chơn Lý, nhân danh Thượng Đế, nhân danh Thiên Chúa, nhân danh Đấng Allah v.v... đã nói lên điều đó. Thật là đau xót con! Và tất cả, chỉ vì vô minh, chỉ vì chưa

hiểu nên nhìn Chơn Lý theo cái cách hẹp hòi mê chấp và cuồng tín đó thôi, con!

Vậy CHA khuyên các tín đồ Thiên Chúa Giáo hãy dứt bỏ những cái tư tưởng hẹp hòi mê chấp đó đi. Tin rằng chỉ có Thiên Chúa Giáo là đúng nhứt, là hay nhứt. Chỉ có đi đường nầy mới vào được Thiên Đàng, con tin như vậy thật là sai lầm, và nguy hiểm nữa! Nguy hiểm vì nó tạo trong con cái tinh thần phân biệt, chia rẽ, đố kỵ, tị hiềm, chấp ta, ngã mạn... có khi đến chỗ thù hận, cuồng tín, tranh chấp với những đồng loại không cùng tôn giáo, không cùng tư tưởng với mình. Mà **Hội Thánh La Mã dạy các con như vậy, là vô tình dạy các con sống sái cái tinh thần bác ái khoan dung mà Chúa Ki Tô đã dạy trước kia.**

Hội Thánh La Mã đã dẫn dắt các con sống sái tinh thần bác ái khoan dung mà Chúa Kitô đã giảng dạy, các con thấy vậy không? Đấy, CHA cho rõ: các con Thiên Chúa Giáo phải mau mau gấp gấp dọn mình. Lo mà thực thi tinh thần bác ái hòa đồng, thương yêu đồng loại như huynh đệ mà không còn chia rẽ phân biệt màu da, chủng tộc, tôn giáo, đẳng cấp v.v... Các con phải mau mau trị lành căn bịnh chia rẽ, đố kỵ, tỵ hiềm, chấp ta, ngã mạn với đồng loại. Mà nếu con không lo trị thì CHA e rằng các con phải chịu gạn lọc theo qui luật và bị đào thải theo Cơ Phán Xét Cuối Cùng. Vì con chưa đủ trình độ, chưa đủ tiêu chuẩn để được chọn vào Xã Hội Đạo Đức Đại Đồng mà Chúa sẽ thiết lập sau Cơ Phán Xét Chung Cuộc. CHA cho các con biết như thế.

Bây giờ đến câu kế tiếp.

Điều thứ sáu: *Phải tin rằng Phép Thánh Thể được cử hành bởi các lễ Misa là một ơn nhập thể của Thiên Chúa đối với loài người.*

ĐÁP: Nói đến Phép Thánh Thể được cử hành trong lễ Misa thì đấy là một trong những Phép Bí Tích mà Chúa Jesus đã lập ra để tượng trưng sự kiện Chúa ngự đến với linh hồn con. Khi bánh lễ và rượu nho tượng trưng cho mình và máu

Chúa, được các con thành tâm rước vào lòng, sự kiện nầy mang ý nghĩa con rước Chúa đến với con, con rước Chúa vào lòng, và Chúa ở cùng con, và con được hiệp nhất bằng tâm hồn, bằng tư tưởng với Thiên Chúa trong cái khoảnh khắc thiêng liêng đó.

Thực sự cái Phép Thánh Thể là thế nào? Là để giúp con dễ dàng hình dung hiện tượng Chúa ngự đến với linh hồn con. Vì sự kiện ấy thiêng liêng mà giác quan phàm tục không thể nhận biết được, cho nên **Chúa phải mượn cái hữu vi sắc tướng là bánh và rượu tượng trưng cho Chúa để giúp con dễ hình dung, dễ nhận thức hiện tượng Chúa đến với con.** Sự thật, nếu con biết dọn mình thành tâm tưởng Chúa và ước ao rước Chúa thì giây phút ấy Chúa sẽ giáng một chút hào quang tức là một chút hồn của Chúa ngự xuống với con. Chúa đến với những linh hồn thành tâm rước Chúa là như vậy, Chúa đến bằng chút hào quang sáng suốt, bằng chút linh điển để mà soi sáng và tác động cho con tiến hóa. Đó, đó con! Cái điều quan trọng mà các con phải hiểu là sự thành tâm của con muốn rước Chúa vào lòng, chứ không phải cái việc rước bánh lễ và cử hành Phép Thánh Thể.

Đấy! Nhân đây CHA cũng muốn nói điều nầy, con chưa biết thì con phải nhờ Phép Thánh Thể cử hành của nhà thờ để dễ hình dung việc Chúa đến với con, con biết rồi thì không cứ gì phải thọ Phép Thánh Thể con mới được rước Chúa, vì Chúa ở khắp mọi nơi, ở đâu cũng có Chúa. Chúa không chỉ ở trong bánh và rượu nho qua cái nghi thức hành lễ của Thầy Cả. Bất cứ lúc nào, con thành tâm ước ao, lòng con thật sự muốn rước Chúa thì tức khắc Chúa phải đến với con chứ con! Chúa đâu cần những thủ tục trung gian phiền phức bên ngoài để đến với con. Chúa đã ở sẵn bên con, chỉ cần con thành tâm thật sự muốn rước Chúa và mở linh hồn ra thì Chúa sẽ đến với con ngay chứ con! Còn như con không thành tâm rước Chúa, con thọ cái Phép Thánh Thể cho lấy có, cho xong việc, như là để trả nợ Chúa, trả nợ Thầy Cả, thì dẫu con có đem bánh Thánh vào lòng, Chúa cũng không đến được với con! Vì linh hồn con không thật sự mở cửa đón Chúa,

con thấy vậy không?

Đấy, các con Thiên Chúa Giáo phần đông đều chấp vào cái Phép Thánh Thể, tin rằng Chúa chỉ đến với con, nhập thể vào con qua cái Phép Thánh Thể, cho nên rồi con phải đến nhà thờ, rồi rước bánh Thánh để được rước Chúa. Thật sự, Chúa không chỉ có ở nhà thờ, và Chúa không chỉ đến với con qua Phép Thánh Thể cử hành ở trong các lễ. Đấy! CHA lập lại, nếu con biết tưởng Chúa, ngay lúc con thành tâm rước Chúa thì Chúa sẽ đến cùng con ở bất cứ nơi nào và bất cứ lúc nào. Phép Thánh Thể không còn cần thiết cho những con nầy nữa, nó có thể rước Chúa ở mọi nơi mọi lúc, không cứ gì phải vào nhà thờ, rồi rước bánh lễ thì mới rước được Chúa. Chẳng lẽ rồi khi có một linh hồn thành tâm tưởng Chúa, thật ý ao ước muốn rước Chúa đến với mình, thế thì Chúa bảo rằng. "Không được! Con có thành tâm tưởng Chúa và muốn rước Chúa thiệt, nhưng mà hiềm vì ở đây không phải là nhà thờ, lại không có Thầy Cả hành lễ, và cũng không có bánh và rượu nho thế thì Chúa không thể đến với linh hồn con được! Con có tưởng Chúa và muốn rước Chúa cũng vô ích, Chúa không thể đến được với con, và ở cùng con, nhập thể vào con nếu không có nhà thờ, không có Thầy Cả cùng rượu nho, bánh lễ!". Phải Chúa nói vậy không con?

Cho nên, tín đồ Thiên Chúa Giáo đa số chấp vào cái Phép Thánh Thể mà không hiểu Phép Thánh Thể nên có khi chỉ thọ hành lấy lệ, nhiều con, CHA thấy vì sợ Thầy Cả rầy, sợ phạm điều răn của Giáo Hội, hoặc vì lý do nầy hay lý do khác, nên rồi không dám bỏ rước lễ, nhưng rước lễ thì có mà rước Chúa thì không! Vì thiếu thành tâm, đó con! Thiếu thành tâm mà rước lễ như vậy thì không còn ý nghĩa như Chúa muốn nữa con! Cho nên **điều quan trọng là tâm tưởng Chúa của con, chứ không phải những cái nghi thức sắc tướng bề ngoài đâu con.**

Đấy, trước kia, Chúa lập Phép Thánh Thể cũng là có ý dạy các con phải dọn cái bàn thờ trong tâm để tưởng Chúa và rước Chúa đến với con. Chúa đâu cần con dọn cái bàn thờ

bên ngoài cho uy nghi rực rỡ, đắp hình tượng Chúa cho đẹp, cho lộng lẫy, mà trong khi đó linh hồn con thờ ơ với Chúa, bàn thờ trong tâm thì mốc meo rác rưởi, không năng quét dọn để rước Chúa, để thờ Chúa. Đấy, cái bàn thờ bên ngoài chỉ là hình thức sắc tướng. Ở một giai đoạn nào đó con còn phải cần nó để dễ hướng thượng, để dễ tưởng Chúa. Nhưng rồi ở giai đoạn khác, con không cần nó nữa!

Chúa muốn con biết dọn cái bàn thờ trong tâm con để con thờ Chúa. Con luôn luôn săn sóc giữ gìn cái bàn thờ đó cho nó uy nghi, luôn nhớ thắp đèn cho nó sáng đẹp bằng cách sống đạo đức, bằng giữ mình thanh sạch và ngày đêm hằng tưởng nhớ Chúa, đấy con! Chúa cần con dọn cái bàn thờ bên trong con cho Chúa. Chúa chứng cái bàn thờ nầy hơn cái bàn thờ hình tượng bề ngoài đó con!

CHA thấy các con Thiên Chúa Giáo phần đông hay chấp vào cái việc đi nhà thờ. Đi nhà thờ nó chỉ cần thiết cho một giai đoạn nào để giúp linh hồn dễ tập trung tưởng Chúa nhờ cái khung cảnh trang nghiêm ở đó. Nhưng ở một giai đoạn khác, con đã biết tưởng Chúa mọi nơi, mọi lúc thì con có cần đến nhà thờ để có Chúa, đến nhà thờ để tưởng Chúa nữa không? Con có thể tưởng Chúa bất cứ lúc nào và ở bất cứ đâu. Đi nhà thờ mà lòng trí lo ra, thiếu tập trung tưởng Chúa thì cũng như không đi. Còn con ở nhà mà con biết tưởng Chúa luôn luôn, thì như vậy còn hơn con đi nhà thờ. Đấy, trình độ nầy, cái nhà thờ bên ngoài không còn cần cho con nữa, con đã biết lập cái nhà thờ bên trong để con thờ Chúa đó con. Cái nhà thờ bên trong con đó, nó khiến cho Chúa vui hơn và chứng hơn cái nhà thờ hình thức bên ngoài đó con.

CHA thấy Hội Thánh La Mã có ra điều răn buộc là phải đi lễ nhà thờ ngày Chúa Nhật, nếu không tín đồ sẽ bị trọng tội, mà có chết lúc đó thì ắt linh hồn phải bị đọa Hỏa Ngục. Cái điều răn buộc nầy cũng là một phương tiện để giúp cho tín đồ sau một tuần động loạn, bon chen với cuộc sống thì ngày cuối tuần phải bỏ hết mọi việc để mà tưởng Chúa. Thì ở đây cũng vậy, **điều quan trọng là tưởng Chúa, chứ không phải đi nhà**

thờ. Vì đi nhà thờ cũng là để có phương tiện để tưởng Chúa mà thôi.

Nhiều con vì sợ phạm điều răn trọng tội của Hội Thánh, nên đi lễ buộc một cách lấy lệ, dự lễ mà lòng trí lo ra, không thành tâm tưởng Chúa, miễn sao có mặt ở nhà thờ ngày Chúa Nhật và các ngày lễ buộc là được rồi, là không sợ phạm các điều răn của Hội Thánh!

Con ơi con! Giá mà sau một tuần động loạn bon chen bởi cuộc sống, con biết dành cái ngày Chúa Nhật, không lo việc lợi dụng mưu sinh tư kỷ, con gác lại những loạn động thế gian, dành tâm tưởng Chúa, dốc lòng làm những điều hữu ích vì danh Chúa, mà không cần đến nhà thờ, thì chắc Chúa phải chứng tâm con hơn những kẻ đi nhà thờ cho có mặt. Đấy, ở đây sở dĩ CHA nói qua một số chi tiết trong lề lối hành đạo của các tín đồ Thiên Chúa Giáo là để nhắc nhở các con hãy bớt dần cách hành đạo theo kiểu bề ngoài, bớt dần cách dụng hình thức bề ngoài để mà thờ Chúa, tưởng Chúa đi con. **Các con phải lo tiến vào nội tâm, dọn bàn thờ Chúa bên trong cho thanh sạch sáng đẹp, ngày đêm luôn tưởng nhớ Chúa trong tư tưởng, lời nói, hành động, đấy là con biết dọn mình để mà thọ Phép Thánh Thể theo cách trực tiếp, tức là con trực tiếp rước Chúa ngự bằng ân điển hào quang, chứ không phải gián tiếp rước Chúa qua trung gian vật thể bánh rượu nữa con.** Đấy, có vậy thì các tín đồ Thiên Chúa Giáo mới có cơ hội mở trí, mở tâm, thăng hoa trình độ để kịp tiến theo Cơ Tiến Hóa lần nầy đó con! Đấy, CHA cho biết như thế!

Bây giờ đến câu kế tiếp.

***Điều thứ bảy:** Phải tin vào Phép Rửa Tội.*

ĐÁP: Các con tin vào Phép Rửa Tội mà rồi các con có biết cái phép nầy có ý nghĩa gì không? À, mà rửa tội gì vậy con? Các con chắc sẽ trả lời rằng: "Rửa Tội Tổ Tông của loài người!"

Vậy Tội Tổ Tông là tội gì vậy con? Là tội đi vào cõi khổ,

tạo dựng trược nghiệp để bị đọa đày trầm luân trong khổ nhục, trong vô minh, trong cái duyên nghiệp khổ. Cho nên **giờ phút mà con thọ Phép Rửa Tội là giờ phút thiêng liêng mang ý nghĩa con bắt đầu giác ngộ con đường đi lên, giác ngộ con đường tiến lên thanh nhẹ đó con, hiểu không? Giác ngộ con đường tiến lên để mà trở về với Chúa đó con! Đó là cái giây phút mà con tự nguyện đoạn lìa với trược nghiệp để hướng linh hồn tiến hóa đi lên đó con!** Đấy, linh hồn con không muốn chìm đắm đọa đày đi vào ô trược như tổ tông nữa, con không muốn đi xuống nữa, con muốn đi lên, con không muốn theo cái vết chân đi xuống của tổ tông gầy dựng duyên nghiệp khổ để mà chịu tiếp nối vướng mắc trầm luân mãi mãi dưới cõi đọa đày nữa.

Con muốn rửa sạch cái tội đó, cái tội đi vào ô trược để mà chịu trầm luân đó con! Đấy, cho nên, **cử chỉ thọ nhận Phép Rửa Tội là cái cử chỉ tượng trưng cho sự tự nguyện bắt đầu lo tiến hóa đi lên đó con.** Vậy mà hầu như các tín đồ Thiên Chúa Giáo không hiểu rõ ý nghĩa của Phép Rửa Tội nên rồi sau khi thọ nhận Phép Rửa Tội thì phần đông lại tiếp tục gầy tội để lại tạo thêm trược nghiệp, thay vì phấn đấu để mà giải bớt dần cái trược nghiệp và lo tiến hóa đi lên. Thế thì cái Phép Rửa Tội nó chỉ còn là một nghi thức để mà vào đạo Chúa, mà không còn mang một ý nghĩa triết lý sâu sắc nào đối với tín đồ nữa con!

Đấy, vậy CHA mong các con, **nếu mà tin và thọ Phép Rửa Tội thì phải hiểu nghĩa lý của nó và rồi hành theo cái nghĩa lý ấy.** Còn nếu không thì các con rửa tội cũng vô ích, cũng chẳng có nghĩa lý gì đối với linh hồn con cũng như trước Thượng Đế. Đấy, CHA khuyên các con như thế.

Bây giờ đến câu kế tiếp.

Điều thứ tám: *Phải tin vào Phép Giải Tội tức xưng tội.*

ĐÁP: Con tin vào Phép Giải Tội, mà rồi con có hiểu ý nghĩa của Phép Giải Tội không con? Phép Giải Tội được lập ra để tạo cho tín đồ Thiên Chúa Giáo có cơ hội kiểm điểm lại mình

sau những sai lầm đã phạm, đó con! **Giây phút mà con dọn mình xin tội là lúc con có cơ hội đối diện với lương tâm mình, kiểm điểm lại những tư tưởng lời nói hành động sai lầm vừa qua của mình, để rồi quyết chí thật tâm chừa cải sau đó.** Thầy Cả là người giữ vai trò giúp đỡ cho con trong công tác tự kiểm nầy. Thầy Cả sẽ góp ý, khuyên nhủ, giải thích và giúp con nhận định rõ hơn những sai lầm của con để rồi khuyến cáo con thành tâm cải sửa. Đấy, đấy con! **Và chỉ khi nào con thành tâm cải sửa dứt khoát, không còn phạm những điều sai lầm đã phạm thì con mới tự mình giải tội đó thôi.** Sở dĩ CHA nói cái câu "tự mình giải tội", tức là **chỉ có con mới có thể giải tội cho con được mà thôi. Thầy Cả không thể giải tội cho con được, Chúa cũng không thể giải tội cho con nếu con còn khuynh hướng muốn gầy tội.**

Đấy, CHA thấy tín đồ Thiên Chúa Giáo phần đông hiểu sai cái Phép Giải Tội. Cho rằng mình làm tội rồi cứ đi xưng tội với Thầy Cả, thế là được giải hết tội, được nhẹ nhàng, nếu mà lỡ có chết lúc đó, thì được Chúa rước thẳng về Thiên Đàng, nhờ đã được Thầy Cả giải sạch tội rồi! Đâu phải vậy con, con đã phạm sai lầm vì vô minh ngu muội thì Định Luật Tiến Hóa phải tác động vận chuyển để con học hỏi, để hiểu điều sai lầm đó chớ con. Và sự tác động vận chuyển nầy nó sẽ biểu hiện dưới hình thức của Luật Nhân Quả báo ứng để dội lại khảo đảo con những điều sai lầm con đã phạm, để cho con học hỏi tiến hóa. Đấy, **sự hành xử của Định Luật Nhân Quả thật là cần thiết và không thể không có được để mà tác động cho Định Luật Tiến Hóa vận hành. Cho nên trong Định Luật Tiến Hóa, nó phải có Định Luật Nhân Quả.** Con làm một điều sai lầm vì chưa hiểu, vì vô minh thì định luật sẽ tác động dội lại khảo đảo con từ điều sai lầm đó để cho con hiểu, để con học hỏi, rồi con mở trí biết hơn chứ con!

À. Nhân đây CHA cũng muốn nhắc với các con rằng thuyết Nhân Quả không phải chỉ được nói trong đạo Phật. Nhiều con Thiên Chúa Giáo nghĩ rằng thuyết Nhân Quả là của nhà Phật, điều nầy sai. Chúa cũng nói đến thuyết nầy chớ con.

Chứ rồi Chúa nói cái câu rằng: "Ai dùng gươm thì phải chết vì gươm", là gì vậy? Chúa nói câu đó là để diễn tả cái gì vậy con? Là để diễn tả sự hành xử của Định Luật Nhân Quả đó con! Chứ rồi Chúa dạy các con rằng các con hãy làm điều tốt lành ở đời nầy để được hưởng Phước Thiên Đàng ở đời sau, vậy là gì? Phải chăng làm điều tốt lành là cái nhân, hưởng cái Phúc Đức Thiên Đàng ở đời sau là cái quả, phải không? Con gieo cái Nhân Phúc Lành để con hưởng cái Quả Thiên Đàng, có phải vậy chăng? Đấy, đấy cũng là diễn tả sự hành xử của Định Luật Nhân Quả đó con! Đấy, Chúa đã gián tiếp nói về nhân quả qua những câu nói đó, đó con!

Bây giờ CHA lập lại, **"không ai có thể giải tội cho con khi con chưa thực tâm muốn giải tội cho con".** Con thực tâm giải tội cho con là sao? **Là thực tâm chừa cải những sai lầm đã phạm, chừa tức là bỏ, cải tức là sửa lại cho tốt.**

Khi con sống theo cái ta thấp hèn vị kỷ thì tự nhiên là con phải tạo điều sai lầm, gây sự rối loạn cho môi trường sống, tạo những phức tạp rắc rối phiền phức cho những gì ở quanh con, như vậy là con đang gây trở ngại cho sự tiến hóa của chính con và của mọi người. Đấy là tội, bây giờ ý thức được điều đó, con phải thực tâm chừa cải, tức là con không làm điều sai lầm đã phạm, rồi đồng thời phải làm điều tốt lành để cứu chuộc lại lỗi lầm, đấy là mới thực tâm chừa cải đó con! Như vậy, là con đã biết giải tội cho con đó. Và chỉ khi ấy Thượng Đế tức Định Luật Tiến Hóa của Vũ Trụ mới chịu giải tội cho con mà thôi! Con phải hiểu như vậy. Thượng Đế chỉ giải tội cho con khi con thực sự biết lo giải tội cho con, đó con! Vì trước đó, con phạm sai, hậu quả xấu của điều sai sẽ phải dội lại con, nhưng rồi con đã thức giác, biết chừa bỏ và chuộc lại điều sai bằng điều tốt lành tương đương thì điều tốt lành ấy nó sẽ hóa giải cái hậu quả xấu do những sai lầm trước đây con phạm, đó con. Đấy, như vậy là con đã được giải tội đó!

Cho nên phần đông các con Thiên Chúa Giáo chưa hiểu Phép Giải Tội nên cho rằng cứ làm tội rồi chỉ việc đi xưng

tội, vậy là được Chúa tha tội, là được giải tội! Đâu phải chỉ đi xưng tội là được giải tội con! **Con phải phấn đấu thực tâm chừa điều dữ, rồi chẳng những chừa điều dữ mà còn phải làm điều tốt lành để chuộc lại nữa chứ con, phải đoái công mới chuộc tội, đoái công quả mới chuộc được nghiệp quả chứ con!** Trước đây Chúa lập Phép Giải Tội để tạo điều kiện cho tín đồ sửa mình tiến hóa, nhưng rồi vì vô minh, cho nên tín đồ Thiên Chúa Giáo phần đông lạm dụng Phép Giải Tội, hiểu sai ý nghĩa của nó rồi đâm ra tiêu cực, yếu đuối, ỷ lại vào Phép Giải Tội, tin rằng hễ làm tội thì cứ đi xưng tội, rồi van cầu Chúa tha, vậy là Chúa sẽ giải cho sạch tội! Vì thế mà tín đồ chậm tiến, cứ quanh quẩn dậm chân mãi trên những vết sai lầm của mình mà không phấn đấu quyết tâm cải sửa để tiến bộ. Đấy, đấy con! CHA mong sao các con hiểu rằng Thiên Chúa là Định Luật Tiến Hóa, Định Luật Tiến Hóa ấy phải đời đời vận chuyển tác động cho Vũ Trụ và con người tiến hóa. Khi con tạo điều sai lầm, thì Định Luật Tiến Hóa phải tác động cho con hiểu điều sai lầm của con. Ấy, đó là điều mà các con gọi là "sự trừng phạt của Thiên Chúa". Cho nên nói cách khác, đó là sự biểu hiện của Định Luật Nhân Quả nằm trong Định Luật Tiến Hóa của Vũ Trụ Càn Khôn, và nó phải tác động đời đời cho Định Luật Tiến Hóa vận chuyển, không thể không có được.

Đấy, vậy con nào muốn khỏi chịu định luật tác động trừng phạt những sai lầm của mình, thì mau lo phấn đấu thực tâm chừa cải để mà giải tội cho mình, chớ rồi không phải chỉ đi xưng tội rồi ăn năn đền tội một cách lơ mơ giải đãi theo hình thức bề ngoài là đã được giải tội đâu nghe con! Ấy, theo cách thức như thế thì không thể chuộc được tội đâu nghe con, CHA cho con biết như thế.

Bây giờ đến câu kế tiếp.

***Điều thứ chín:** Phải tin kẻ sạch tội thì lên Thiên Đàng, kẻ nhẹ tội thì vào Luyện Ngục để đền tội cho đến khi sạch tội mới được lên Thiên Đàng, còn kẻ dữ tức kẻ phạm những trọng tội như giết người, tà dâm vô thần thì bị phạt đọa Hỏa Ngục đời đời.*

ĐÁP: Kẻ sạch tội thì được hưởng sự thanh nhẹ, tức là được hưởng cảnh giới thanh nhẹ tạm gọi là Thiên Đàng, thì điều nầy cũng đúng. Còn cái Luyện Ngục và Hỏa Ngục mà Hội Thánh truyền dạy, CHA cho các con biết nó có ở cõi vô hình mà cả ở cõi hữu hình nấy nữa con. Đấy, ở cõi vô hình thì chắc các con không thấy được rồi. Vậy ở đây CHA sẽ chỉ cho các con cái Luyện Ngục và cái Hỏa Ngục mà các con có thể thấy được. Vậy cái Luyện Ngục hữu hình ấy là gì? Là cõi trần gian nầy đó con! Đấy, vì trần gian mới là cái trường học mà cũng là cái Luyện Ngục vĩ đại để rèn luyện giữa mài con người, và con người khi chưa thanh sạch thì sẽ phải trầm luân ở trong đó để mà học hỏi tiến hóa, phải chịu Định Luật Tiến Hóa giữa mài rèn luyện thanh lọc cho đến khi nó có trình độ thanh sạch để mà tiến được về cõi thanh nhẹ, đó con!

Còn cái cảnh giới Hỏa Ngục ấy nó có ở cõi vô hình mà cũng có nhan nhản ở trước mắt các con ở trần gian nầy đó thôi. Cái cảnh Hỏa Ngục hữu hình ấy là gì? Là cảnh thảm sát dã man, là hình ảnh chiến tranh, giết chóc, xâu xé giữa con người với con người, là những bi kịch máu lệ, là sự tàn bạo, là cảnh bóc lột, áp bức, bất công, là những cảnh mà con người đã dựng lên để mà xâu xé nhau, để mà tàn hại nhau hầu thỏa mãn cái bản tánh vị kỷ, thỏa mãn lòng hận thù, tranh chấp, thỏa mãn cái bản ngã thấp hèn. Đấy, con người đã mượn những chiêu bài đẹp đẽ nhứt, tinh vi nhứt để mà tàn hại, xâu xé, tranh chấp, giết chóc lẫn nhau. Nào là mượn những chiêu bài vì người để giết người, vì tôn giáo để giết người, nhân danh Thượng Đế để giết người. Mượn danh lý tưởng để mà gây cảnh chết chóc, cướp bóc, xâu xé, tranh chấp, máu đổ thịt rơi mà rồi không còn biết xót tình đồng loại nữa con! Đấy, đấy con! Hỏa Ngục đấy con! Đấy là những cảnh Hỏa Ngục tại thế, nó được tạo dựng từ những cái dục vọng bản ngã thấp hèn của con người, từ sự vắng bóng tình thương và trí tuệ đó con! **Nơi nào vắng bóng tình thương và trí tuệ thì nơi ấy phải thành hình Hỏa Ngục đó con!** Và hiện tại, các con thấy cảnh Hỏa Ngục đầy dẫy khắp

nơi, lửa dục vọng của con người đang ngùn ngụt cháy để mà thiêu đốt tác loạn và tàn hại con người. Đó, đó con! Như vậy để cho các con thấy rằng: Kẻ nào sống ích kỷ, độc ác, không biết thương đồng loại, tâm dạ luôn chứa đầy đố kỵ tham lam, dục vọng, tranh chấp, hận thù, thì kẻ ấy đang tạo Hỏa Ngục cho mình, để rồi phải trầm luân ở trong đó, đó con!

Đấy, còn điều mà Hội Thánh truyền dạy rằng: "Kẻ vô thần phải sa Hỏa Ngục" thì CHA cũng muốn nói thêm chỗ nầy, phải xét cái chỗ nầy con! CHA cho các con rõ: không cứ gì vô thần mà sa Hỏa Ngục, **kẻ vô thần phủ nhận Thượng Đế nhưng nếu nó có trình độ biết yêu thương đồng loại, tâm dạ xả kỷ, vị tha, biết phục vụ con người, biết sống hữu ích và thể hiện nhân bản trong cái cách sống của nó, thì với Thượng Đế kẻ ấy tuy vô thần nhưng không vô đạo. Kẻ ấy phủ nhận Thượng Đế vì chưa biết Thượng Đế, nhưng kẻ ấy cũng đang hành Nhân Đạo, kẻ ấy cũng đang tiến hóa đi lên và nó cũng đang phát triển cái chất Thượng Đế trong chính nó đó con!**

Còn kẻ hữu thần, tuy tin có Thượng Đế nhưng mà sống tham lam ích kỷ, không biết thương yêu đồng loại, tâm dạ thì hẹp hòi, xấu xa, đố kỵ, tỵ hiềm, hận thù tranh chấp, đi đến chỗ tạo nhiều sai lầm trầm trọng, vi phạm nặng nề Luật Tiến Hóa thì tự nhiên Định Luật Tiến Hóa sẽ dội lại điều nặng nề cho kẻ vi phạm chớ con! Đấy, kẻ ấy tuy có tiếng là hữu thần nhưng vô đạo, chỉ nhận Thượng Đế bằng cái miệng, nhưng mà đã phủ nhận Thượng Đế trong cách sống của nó, và rồi cảnh hỏa ngục tại thế khi nó còn ở cõi hữu hình, và cảnh hỏa ngục vô hình sau khi nó bỏ xác sẽ thay nhau trừng phạt và giáo hóa linh hồn nó mà thôi. Đấy, đấy con!

Những giây phút vừa rồi, CHA đã tạm giải tỏa một số thắc mắc của các tín đồ Thiên Chúa Giáo. Dĩ nhiên CHA không thể nói hết ý hết lời để diễn giải Chơn Lý với các con, vì thời gian, ngôn ngữ, cũng như trình độ giới hạn của các con không cho phép điều đó. Cũng như các con thắc mắc rằng tại sao trong những bài giảng trước đây, CHA không đá động đến những giáo điều căn bản của Thiên Chúa Giáo.

Thật sự, thì trong các bài giảng Chơn Lý của CHA trước đây, dù trong những điều kiện hết sức hạn chế, CHA cũng đã dẫn giải những khía cạnh lớn trong Chơn Lý. Tuy rằng CHA không đề cập mổ xẻ cắt riêng những giáo điều mà Hội Thánh La Mã đã truyền dạy cho các tín đồ Thiên Chúa Giáo, nhưng mà CHA đã giảng những sự kiện trong Chơn Lý mà mọi màu sắc tôn giáo chi phái trên thế giới có thể thọ hưởng để mà mở trí. Đấy, nếu con nào chưa thấy mình hưởng được chút gì minh triết qua những bài giảng của CHA, ấy là vì nó còn nặng chấp kiến đó thôi! Rồi có lúc trên chu kỳ tiến hóa của nó, nó phải thấy cái điều đó!

Còn các con bảo rằng CHA giảng nhiều điều không phù hợp với giáo lý Công Giáo, chẳng hạn như thuyết Luân Hồi, Nhân Quả, Nghiệp Quả, như Hội Long Vân, Long Hoa chẳng hạn. Thuyết Luân Hồi, Nhân Quả, Nghiệp Quả thì CHA đã có đề cập qua ở trên rồi. Còn về Hội Long Vân, Long Hoa nếu các tín đồ Thiên Chúa Giáo nghe mà lạ tai, nghe thấy không hạp, thấy nó có vẻ Cao Đài thì có gì đâu con! CHA sửa lại danh từ để cho các con dễ hạp hơn chứ gì! À, thay vì CHA nói danh từ Hội Long Hoa, Hội Long Vân thì CHA sẽ gọi cái hội nầy là **"Hội Phán Xét Cuối Cùng"**, được không con? Là **Hội Phán Xét Cuối Cùng** để mà thanh lọc và tuyển chọn các giống tốt của Chúa, đấy con. Sao, cái danh từ **"Hội Phán Xét Cuối Cùng"** các con nghe được không? Có gì thắc mắc nữa không? CHA cho các con rõ, cái chỗ thắc mắc nầy là vì các con chưa hiểu nên chấp vào danh từ đó thôi!

Còn cái chuyện mà các con hoang mang không biết CHA có thật là Thượng Đế mà chúng con vẫn thờ phượng hay không, hay chỉ là một Ông Thượng Đế của tôn giáo nào khác. Chuyện nầy thì các con hoang mang làm gì con, CHA vẫn thường nói hoài cái nầy, CHA khuyên các con cứ gạt sang một bên mọi nghi ngờ thắc mắc đi con! Chưa biết thì cũng không cần phải thắc mắc để rồi nghi ngờ. Con chưa cần tin vội để làm gì, các con cứ tin và tôn thờ Vị Thượng Đế mà các con hằng thờ và vẫn gọi là Đức Chúa Trời đó con, các

con vẫn gọi là Đức Chúa Trời đó. Có điều tôn thờ Thiên Chúa thì phải biết làm sáng danh Chúa tức là các con phải biết làm sáng cái chất Chúa ở trong con để mà cái chất Chúa ấy mỗi ngày một phát triển, một thăng hoa và giống Chúa hơn. Đấy mới là tôn thờ Chúa đó! Tôn thờ Chúa không có nghĩa là các con hành đủ các nghi thức bề ngoài của Hội Thánh truyền dạy, là có mặt hành lễ vào ngày Chúa Nhật và các ngày lễ buộc. Rồi vào nhà thờ đọc kinh rền như vẹt mà thiếu tâm tưởng Chúa! Chúa không cần các con đọc kinh như vẹt, Chúa không cần các con ồn ào ca ngợi Chúa hoặc tiếp xúc với Chúa theo cái nghi thức bề ngoài. Chúa cần các con khi đến với Chúa phải buông bỏ mọi điều thế sự gây náo loạn hồn con, các con trầm mặc, trang nghiêm, yên tĩnh, quay vào nội tâm để rước Chúa, cung nghinh Chúa, tôn thờ Chúa, ca ngợi Chúa bằng cái tâm tưởng niệm trong sự vắng lặng an tịnh của linh hồn con đó con. Con không cần phải đọc kinh hoặc ca ngợi, hoặc tiếp xúc với Chúa bằng cái miệng lưỡi ồn ào bên ngoài Chúa mới nghe con được.

Con nên biết tiếp xúc Chúa bằng tâm thức của con, mà chính sự an tịnh của linh hồn sẽ cung ứng điều kiện tốt cho cuộc tiếp xúc đó, đó con! Con thấy vậy không? **Phải thấy rằng cái tư thế thiền định thật sự giúp con tập trung để có điều kiện tốt để mà tiếp xúc với Thiên Chúa**. CHA thấy các con Thiên Chúa Giáo phần đông chấp vào cái pháp Thiền, cho rằng Thiền Định là của Phật Giáo hay là Lão Giáo v.v... mà không biết rằng cái pháp Thiền là một phương thức rất hay để giúp các con tiếp xúc với Thiên Chúa.

Đấy, CHA thấy phần đông các con Thiên Chúa Giáo chỉ đến với Chúa theo cái nghi thức bề ngoài, vô nhà thờ thì đông, đọc kinh thì rền trời, nhưng chẳng có mấy đứa biết lập cái đền thờ Chúa trong tâm, biết đọc kinh trong tâm hồn, lòng trí biết buông bỏ mọi loạn động thế sự để được sự yên tĩnh cần thiết mà đón Chúa, mà đến với Chúa, mà tiếp xúc với Thiên Chúa, đấy, đấy con! Con thử nghĩ xem con loạn động đa đoan, lòng trí con lo ra đủ thứ chuyện thì có chỗ đâu mà tưởng Chúa, chỗ đâu mà rước Chúa, mà tiếp xúc với

Chúa nữa con. **Trí con thiếu tập trung, hồn con thiếu yên tĩnh thì con khó mà tiếp xúc với Chúa.** Và rồi Chúa muốn đến với con cũng không được vì lòng trí con đầy ắp những tư tưởng loạn động thế sự thì còn chỗ nào cho Chúa nữa, còn chỗ nào cho Chúa? Cho nên sự **định trí định tâm nó thật hết sức cần thiết cho việc tiếp xúc với Thiên Chúa đó con!**

Vậy CHA khuyên các con Thiên Chúa Giáo nên luôn nhớ điều nầy để mà nâng cao trình độ tiến hóa của mình đó con! Mà thật vậy, CHA thấy phần đông các con Thiên Chúa Giáo chỉ tìm đến Chúa ở nhà thờ, chỉ hướng về Chúa qua hình tượng bên ngoài, chứ ít có con có trình độ biết quay vào tìm Chúa ở trong tâm, lập cái bàn thờ Chúa và rước Chúa ở trong tâm. Đấy, đã đến lúc các con phải biết nâng cao trình độ tiến hóa của mình. Cái bàn thờ và hình tượng bên ngoài cũng chỉ là phương tiện để giúp con dễ tưởng nhớ Chúa mà thôi! Và nếu con đã biết tưởng Chúa thì con hãy dọn cái bàn thờ trong tâm con, chăm sóc cho nó luôn sáng đẹp bằng đời sống thiện lành đạo đức. Con hãy tưởng Chúa ở mọi nơi mọi lúc như bên Phật Giáo người ta dụng cách đi, đứng, nằm,ngồi niệm Phật để trụ tâm trụ ý đó con! Thì các con cũng vậy, các con cũng tưởng Chúa ở mọi nơi mọi lúc. Và rồi các con **hãy tập dọn mình thọ Phép Thánh Thể một cách trực tiếp,** rước Chúa một cách trực tiếp và đến với Chúa trực tiếp mà **không phải qua bất cứ một trung gian nào ở ngoại giới**, đấy con! Cái cách dọn mình để trực tiếp thọ Phép Thánh Thể ấy là gì? **Là dụng phương pháp định tâm định trí cho đến khi linh hồn con đạt được sự vắng lặng an tịnh hoàn toàn. CHA cho rõ, chỉ khi linh hồn con thật an tịnh con mới có cái tư thế nghiêm túc để mà thọ Phép Thánh Thể vì ở tư thế nấy con sẽ trực tiếp rước Chúa bằng ân điển hào quang,** Chúa sẽ đến với con bằng chút ân điển hào quang sáng suốt mà không cần trung gian bánh rượu hoặc Thầy Cả. Chúa muốn con tiến lên trình độ hiểu được điều nầy và biết dọn mình nghiêm túc rước Chúa trực tiếp như vậy đó con! Con chưa hiểu thì con phải nhờ những phương tiện, những trung gian, những nghi thức bên ngoài để mà dẫn dắt, để mà trợ giúp con nhớ Chúa,

đến với Chúa. Còn nếu con đã tin Chúa, đã tôn thờ Chúa, tưởng nhớ Chúa thì con phải biết tiến lên trình độ tự trực tiếp đến với Chúa chớ con. Tự mình trực tiếp đến với Chúa vì bây giờ mọi nghi thức trung gian bên ngoài nó chỉ gây trở ngại và làm con chậm tiến đó thôi. Nên nhớ rằng **Chúa không cần bất cứ một nghi thức bên ngoài nào để đến với con, Chúa chỉ cần cái tâm thanh tịnh và trọn dâng cho Chúa của con** thôi! Đấy, con biết dọn tâm rước Chúa thì Chúa sẽ đến với con, không cần những cái trung gian nghi thức phiền toái bề ngoài, con thấy vậy không? Đấy, đấy con!...

Sau cùng, CHA muốn nói với các con Thiên Chúa Giáo điều nầy, CHA nghe các con đọc rền trong Nhà Thờ về mười điều răn của Đức Chúa Trời. Mười điều răn nầy tóm lại có hai điều: Thứ nhứt là yêu kính Đức Chúa Trời trên hết mọi sự, Thứ hai là yêu người như yêu mình ta vậy. À, vậy chứ rằng các con đọc mà các con có hiểu hai điều tóm tắt đó nó nói cái gì vậy, nó nói cái gì vậy? À, đọc kinh thì phải hiểu nghĩa lý lời kinh để mà nương theo đó tu học chứ con. Còn nếu con nói con hiểu rồi thì CHA hỏi con, chứ con hiểu rồi mà con có Hành chưa? Đó, đó con! Mà nếu con đã hành rồi thì con đã hành đúng chưa? Hành rốt ráo chưa? Đấy, những điều nầy CHA hỏi con, nhưng rồi để con tự hỏi con và tự kiểm điểm lại mình. CHA mong rằng sau khi tự kiểm, con sẽ biết yêu kính Đức Chúa Trời hơn nữa, biết yêu kính Đức Chúa Trời hơn tức là biết yêu người hơn nữa, con thấy vậy chưa? Biết yêu kính Đức Chúa Trời tức phải biết yêu người hơn nữa, con thấy vậy chưa? Con chưa biết thương yêu đồng loại thì đừng nói con biết kính yêu Đức Chúa Trời nghe con! Nói cái miệng thôi nghe con!...

Cái câu **"yêu người như mình ta vậy"** nó thể hiện cái gì? Nó **thể hiện tình thương đại đồng giữa đồng loại**, không phân biệt màu da, chủng tộc, tôn giáo, đảng phái, đẳng cấp, xã hội...

Đấy, CHA mong sao các con Thiên Chúa Giáo hiểu nó để rồi hành cho đúng. **Hành cho đúng có nghĩa là phải mau lo**

thanh lọc những trược tính hẹp hòi ích kỷ, phân biệt, chia rẽ, đố kỵ, tỵ hiềm, chấp ta, ngã mạn v.v..., và rồi thực thi cho được tình huynh đệ đại đồng giữa đồng loại. Đấy, làm được như vậy tức là con có trình độ đạo đức hòa đồng để đi kịp chu kỳ tiến hóa của thiên địa lần nầy đó con! Cái Cơ Tiến Hóa của thiên địa lần nầy tức là Cơ Qui Nhứt đó.

CHA cho các con rõ: các con phải cố gắng phấn đấu làm cho được chữ HÒA, vì có trình độ đạo đức hòa đồng với tất cả nhân loại thì các con mới có tiêu chuẩn được Chúa tuyển chọn ở kỳ Phán Xét Cuối Cùng nầy đó con! CHA đã nhấn mạnh và lập đi lập lại nhiều lần điều nầy trong những bài giảng của CHA. Tại sao CHA lại lập đi lập lại nhiều lần như vậy? Vì đấy là đề thi, là trình độ khảo thí cho các thí sinh dự tuyển kỳ nầy đó con! **Trình độ đạo đức hòa đồng đó con! là cái chữ HÒA đó con.** Làm được chữ HÒA tức là các con đi kịp Cơ Tiến Hóa lần nầy, là cái cơ qui đó. CHA cho biết trước và vẫn hằng dặn dò nhắc nhở các con ý thức để mà tiến hóa cho kịp chu kỳ. Đấy, đấy con! **Mong rằng các con Thiên Chúa Giáo sẽ phấn đấu sửa sai, hành cho đúng hai điều tóm tắt lời răn dạy của Đức Chúa Trời, cấp bách thực thi cho được chữ HÒA, thực hiện tình huynh đệ với đồng loại để đạt tới trình độ đạo đức hòa đồng. Thực thi tình yêu đồng loại ấy cũng là thể hiện đức bác ái mà Chúa Ki Tô đã giảng dạy trước kia.**

Vậy trước khi dứt lời CHA khuyên các con khỏi mất thì giờ để mà thắc mắc xem CHA có thật là Thượng Đế mà các con thờ hay là Ông Thượng Đế của đạo Cao Đài hay là của một tôn giáo nào khác. Khỏi cần thắc mắc làm gì con, chưa biết thì chưa cần tin CHA, cũng chưa cần tìm biết CHA nữa con. **Việc cấp bách trước mắt là lo cho linh hồn con tiến hóa và đi cho kịp chu kỳ đó con!** Việc trước mắt là **con phải lo tìm con, con phải tìm biết con bởi vì trong con có sẵn Thượng Đế.** Vậy con hãy quay vào tìm Ông Thượng Đế trong con đi con, con hãy lo phát triển và làm sáng Ông Thượng Đế trong con. Con hãy dọn tâm thật thanh tịnh để lập một cái bàn thờ xứng đáng mà thờ Chúa, trực tiếp rước Chúa, tiếp

xúc với Chúa mà không cần một trung gian ngoại giới nào. Và rồi nếu các con Thiên Chúa Giáo biết quay vào tìm Thượng Đế trong tâm, biết dọn tâm lập đền thờ Thượng Đế, biết thương yêu đồng loại như anh em ruột thịt để đạt tới trình độ đạo đức hòa đồng, nếu các con làm được như vậy thì tức khắc các con sẽ hiểu CHA thôi! Các con sẽ hiểu CHA, xem CHA có phải là Ông Thượng Đế mà các con vẫn thờ không? Rồi con cũng sẽ hiểu luôn rằng Ông Thượng Đế Cao Đài hay Ông Thượng Đế của tôn giáo nào khác với cái Ông Thượng Đế mà các con đang thờ đó có phải là một Ông hay không con? Con làm được như vậy thì tự nhiên và chắc chắn rằng con phải hiểu những điều nầy thôi con! Bây giờ khỏi thắc mắc làm gì con ơi!

Thôi thì CHA dừng ở đây và ban ơn cho tất cả các con./.

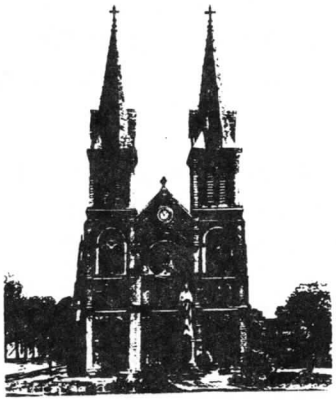

HUẤN TỪ CỦA
ĐỨC KIM THÂN NGỌC ĐẾ
BAN TẠI THIỀN ĐƯỜNG H.V.E.
NHÂN DỊP ĐẦU XUÂN QUÍ HỢI

Hôm nay trong tiếng pháo mừng Xuân rộn rã để báo hiệu một niên mới đã đến, CHA cũng muốn gửi đến các con lời chúc phúc đầu năm của CHA. Giai đoạn vừa qua, dù trong Cơ Qui Ẩn, dù CHA chưa thực sự làm việc nhưng CHA đã có dịp ban rải chan rưới những cái minh triết cao siêu trong Chơn Lý. CHA đã có dịp gởi đến tất cả các con những điều minh triết siêu diệu, để phá mê, phá chấp, để mở trí cho các con có một cái nhìn rộng rãi hơn, mới mẻ hơn về Chơn Lý.

Chơn Lý thì bao la, vô tận, nó mênh mông, vô biên, không thể bàn bạc, bất khả tư nghị, cho nên, các con học về Chơn Lý, thì rồi trên cái chu trình tiến hóa vô tận của các con, các con sẽ có cơ hội học hỏi dần dần, mở trí dần dần, chứng nghiệm nó tùy theo cơ duyên, tùy theo trình độ để hiểu nó dần dần mà thôi! Các con phải học về Chơn Lý đời đời thôi con! Phải học về Chơn Lý đời đời tùy theo trình độ, tùy theo cơ duyên để hiểu nó, chứng nghiệm nó, để rồi đi đến chỗ thấu đạt được Chơn Lý.

Trong giai đoạn vừa qua, dù trong những điều kiện hết sức hạn chế nhưng CHA cũng tạo những dịp để khải ngộ cho các con nhiều điều minh triết trong Chơn Lý, để mà mở trí cho các con. Những khải ngộ đó, những điều minh triết đó khả dĩ cung ứng quá đủ hành trang cho các con tiến bước trên cuộc hành hương về chốn cũ, về Nguồn Cội, CHA thấy rằng dù CHA chỉ phác họa một số đường nét lớn trong Chơn Lý, nhưng những đường nét lớn ấy nó khả dĩ cung ứng những điều kiện, những minh triết, những hành trang... cần thiết để các con có thể tiến bước về cõi thanh nhẹ, về đến cõi giải thoát.

Cho dù các con chưa đạt được trình độ giải thoát chăng nữa nhưng các con cũng có thể đạt trình độ được tuyển chọn vào Thượng Ngươn Thánh Đức, tức là **trình độ đạo đức hòa đồng.** Các con ít ra cũng phải đạt được trình độ nầy nếu các con chịu học hỏi, thực sự học hỏi, tiếp thu, thực sự HÀNH và sống với những minh triết khải ngộ đó. **Phải HÀNH thôi con.** Học mà không hành thì không thật hiểu. Cho nên CHA giảng dạy cho các con nhiều rồi, CHA đã khải ngộ cho các con những đường nét lớn trong Chơn Lý đủ để các con tiến bước. Các con phải HÀNH thôi. Ít ra là phải đạt được trình độ đạo đức hòa đồng để được tuyển chọn vào Thượng Ngươn Thánh Đức.

À, nói đến cái cơ tuyển chọn vào Thượng Ngươn Thánh Đức thì CHA cũng muốn hỏi các con... Con nào đại diện? Hồ Văn Em đại diện bạch tấu cho CHA nghe.

***CHA:** Vậy chớ tu 20 năm con có vào được Thượng Ngươn Thánh Đức hay không?*

HVE: Dạ thưa CHA, cái đó tùy, nếu con không giữ được chữ HÒA thì chắc con không được vào.

***CHA:** Vậy chớ con Thiền 20 năm con có vào được Thượng Ngươn Thánh Đức hay không?*

HVE: Dạ thưa CHA, nếu con không HÒA, con không vào được.

***CHA:** Vậy chớ con niệm danh NGỌC HOÀNG, 20 năm liền, con niệm liên miên, con được vào Thượng Ngươn không con?*

HVE: Dạ thưa CHA, cũng vậy, con không HÒA con cũng lọt sổ như thường.

***CHA:** Vậy chớ con ăn chay trường 20 năm, con vào được Thượng Ngươn hay không?*

HVE: Dạ thưa CHA, nếu con không HÒA con cũng rớt cái chắc.

CHA: À, như vậy con cũng thuộc bài đó, nhưng mà thuộc bài trên cái lý thôi, ***PHẢI HÀNH THỰC SỰ, HÒA TỪ TRONG TÂM HÒA RA.***

Vậy hỏi tại sao TU 20 năm mà không vào được Thượng Ngươn? — Bởi vì TU mà không tu, tu mà không cải sửa vun bồi cho nên cái trược chất nó còn trong nầy, rồi trong nầy con chấp nê, đố kỵ, tỵ hiềm, chưa đạt được chữ HÒA, chưa có trình độ hoà đồng thì cũng bị đào thải.

THIỀN 20 năm mà chưa đạt được chữ HÒA, chưa có trình độ hoà đồng, tức là nó Thiền cái gì? Nó Thiền mà nó không thanh lọc những rác rưởi trong bản thể của nó, chưa thanh lọc nên những trược chất rác rưởi, đố kỵ, tỵ hiềm, chấp ta, ngã mạn... hãy còn. Cho nên chưa có trình độ để hòa đồng, mà chưa hòa đồng thì cũng bị đào thải trong cái Cơ Tuyển Lựa vào Thượng Ngươn lần nầy. Và rồi con niệm danh NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ 20 năm liền nhưng tại sao con không được vào Thượng Ngươn? À con niệm danh CHA để làm gì? Niệm danh CHA là để nhắc nhở Linh Hồn mình biết được mình là Tiểu Linh Quang của NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ, chúng ta xuống đây để học hỏi và bây giờ chúng ta thức giác được, biết được chúng ta là Tiểu Hồn từ Đại Hồn ấy ra đi để bây giờ phải trở về hòa làm một với Đại Hồn, niệm danh NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ, các con hòa cái điển của con với Càn Khôn, hòa Tiểu Hồn với Đại Hồn, thì khi các con niệm danh CHA, các con thấy mình hòa với vạn vật, như vậy còn phân biệt nữa không con, còn chia rẽ, đố kỵ, tỵ hiềm nữa không? Thì đứa nầy đã niệm mà biết niệm.

Còn con niệm danh NGỌC HOÀNG để cầu xin phò trợ, để ỷ lại vào sự phò trợ của NGỌC HOÀNG mà trong nầy vẫn còn chấp nê, đố kỵ, tỵ hiềm, phân biệt, chia rẽ, tranh chấp... thì rồi các con cũng phải bị đào thải theo cái Cơ Tuyển Lựa.

Rồi hỏi vậy chớ ăn chay trường 20 năm các con được tuyển không? Cũng không, tại sao vậy? Vì đứa ăn chay trường

20 năm nhưng mà cái thú tánh trong nó chưa thanh lọc hết, chưa tẩy sạch, còn thú tánh... mà cái trình độ được tuyển vào THƯỢNG NGƯƠN THÁNH ĐỨC phải là **người đúng nghĩa người**, có trình độ **Đạo Đức Hòa Đồng, thương yêu đồng loại...** Các con phải đạt tới trình độ nầy mới được tuyển chọn vào Cơ Thánh Đức.

Tại sao trong các bài giảng của CHA, CHA lập đi lập lại mãi cái chữ HÒA, CHA nhắc nhở cái nầy, nói hoài bên tai các con, vì sao? — Vì đó là đề thi của kỳ nầy. Vì **Cơ Tiến Hóa** lần nầy phải HÒA để đi tới **Cơ Qui Nhất** mà **Cơ Qui Nhất** là **Cơ Tiến Hóa** lần nầy. Không HÒA tức là không đạt tới trình độ để đi kịp với Cơ của Càn Khôn Vũ Trụ. Vì **Cơ Tiến Hóa** của Càn Khôn Vũ Trụ kỳ này là **Cơ Qui Nhất,** mà không HÒA thì làm sao QUI NHẤT?

À không đạt được trình độ nầy thì rớt rơi, phải bị đào thải theo qui luật. Cho nên, chỗ đó CHA nhấn mạnh luôn luôn, vì là căn bản của kỳ tiến hóa lần nầy.

Các con tu học, Thiền, tạo lập hạnh đức, tạo lập công trình BI, TRÍ, DŨNG... thì **phải làm sao đạt tới trình độ hòa đồng cho CHA đi, ít nhất là như vậy.** Nếu cái mục tiêu giải thoát đối với chúng con còn quá xa xôi thì ít ra các con cũng phải đạt tới trình độ hòa đồng cho CHA để khỏi bị rớt rơi theo cái Cơ Tiến Hóa, chớ còn những lời giảng dạy của CHA, CHA thấy rằng quá đủ, dù trong cơ qui ẩn nhưng CHA thấy rằng đã quá đủ cho các con làm hành trang tiến bước để được tuyển chọn vào Cơ Thánh Đức.

CHA lập đi lập lại điều nầy là điều căn bản, các con rán nhớ cho CHA. Các con tu, học Thiền... bất cứ cái gì... mà chưa đạt được chữ HÒA thì tu cũng như không tu, ăn chay cũng như không ăn chay, niệm danh CHA cũng như không niệm, Thiền cũng như không Thiền, CHA nhắc nhở điều nầy...

Cho nên, hôm nay nhân dịp đầu Xuân mới, CHA cũng có dịp nhắc nhở các con về những điều căn bản, những điều cần

thiết, những điều chánh yếu... để các con suy gẫm, để tự phê, tự kiểm, tự nhắc nhở lấy mình để rồi dọn mình, dọn con đường tiến hóa của mình. CHA hy vọng sao các con được tuyển chọn vào Cơ Thánh Đức, đông, nhiều, nhiều thật nhiều, đông thật đông, đấy là điều mà CHA sung sướng... Đấy...

Thôi thì đầu năm CHA cũng ghé qua Thiền Đường trong phút giây để mà hàn huyên với các con, để nhắc nhở những điều quan trọng cho các con suy gẫm mà tiến hóa.

CHA chúc phúc cho tất cả các con nhân dịp đầu năm và CHA ban ơn cho tất cả các con./.

HUẤN TỪ
CỦA
ĐỨC KIM THÂN NGỌC ĐẾ
BAN CHO MỘT SỐ ĐẠO HỮU THIÊN KHAI HUỲNH ĐẠO NHÂN DỊP LỄ KỶ NIỆM ĐỆ TAM CHU NIÊN NGÀY CHA ĐI QUI ẨN
(12-02 NHÂM TUẤT tức 07-03-1982)

Nầy các con, CHA miễn lễ các con ngồi nghe CHA giảng. Vậy là đã ba năm thấm thoát, ba năm CHA về đây ẩn dạng, ba năm CHA sống giữa chúng con, ba năm CHA "trần" với chúng con, CHA thể hiện cái chất trần của Thượng Đế, sống giữa chúng con, hòa mình với cái trần trược của chúng con để cứu độ, để dìu dắt chúng con tiến bước tu học đặng trở về. Sự biểu hiện tính trần của Thượng Đế giữa các trần trược của chúng con bao giờ cũng có ngụ ý, bao giờ cũng hàm chứa những Minh Triết cao siêu từ hành vi, tư cách, cử chỉ, lời nói của CHA chan rải ra giữa chúng con, mà nếu các con chịu suy nghĩ, chịu học hỏi, chịu tư duy thì sẽ có những cơ hội hết sức quý báu, hiếm có để học hỏi tiếp thu những Minh Triết cao siêu đó.

Suốt ba năm qua, CHA sống với chúng con, dìu dắt chúng con, chăm sóc chúng con, dạy dỗ chúng con và cũng nhỏ lệ nhiều với chúng con! CHA khóc nhiều, chịu đựng cái phàm ngã của chúng con, chịu đựng sự ngu muội của chúng con, CHA chịu đựng nó luôn luôn! CHA chịu đựng sự bủa vây của những trược điển gởi đến từ chúng con, từ những động loạn, từ những sự ngu muội, từ sự tác loạn của phàm ngã trong chúng con, CHA phải chịu đựng nhiều lắm các con ạ!

tôn, tự tin vào chỗ hiểu biết của mình thì dễ rớt rơi con ơi! Nếu những đứa lý luận hay, biện thuyết giỏi, nói Đạo cao mà đã tự cứu được nó thì không thiếu gì những thằng biết nói Đạo trở về, nhưng **sự thật CHA thấy không thiếu gì đứa biện bác giỏi bị rớt rơi, mà còn rớt nặng nữa con!**

Cho nên phải **HÀNH ĐẠO**. phải sống với Đạo, phải có chất lượng thực tiễn! Chúng con là những Cán Bộ Tình Thương Đạo Đức, là những Tinh Quân Sứ Mạng, các con phải ý thức sâu xa chỗ này thì mới được việc cho CHA, mới thực hiện được cái công tác vĩ đại mà CHA giao phó, chứ còn hiểu Đạo trên lý thuyết suông, nghe những lời Đạo của Chư TIÊN, Chư PHẬT và của CHA, biết đó là hay, là siêu lý nhưng mà không thực hành thì làm sao thực hiểu nó, **"tri bất hành bất tri con ơi"**. Tri bất hành thì cũng như bất tri thôi! Chưa phải thật tri cái chỗ biết của chúng con, phải có hành, phải có sống với nó, chứng nghiệm nó, thì cái chỗ biết đó nó mới thực tiễn, nó mới có căn bản, nó mới có chất lượng. Phải thấy chỗ Cán Bộ còn thiếu chất lượng! CHA muốn khen chúng con lắm đó, CHA muốn ve vãn cái phàm ngã của chúng con lắm, ve vãn nó, chúng con vui thích, chúng con không có những phản ứng nhiều khi làm CHA đau khổ.

Khi CHA khích bác nó, CHA chê nó, CHA phải nhận những luồng điển, những tư tưởng chống đối do cái phàm ngã nó không thích ai chê nó, nó không thích ai phản đối nó, và như vậy CHA khổ hơn, CHA chịu đựng nhiều hơn. Còn như CHA ve vãn, CHA khen nó thì cái phàm ngã nó được ve vãn nó thích, CHA đỡ mệt hơn, đỡ mệt ở chỗ phải chịu đựng cái phàm ngã của chúng con nó phản ứng đó!

Nhưng ở đây tại sao CHA không muốn ve vãn nữa con? Vì CHA phải chê con ơi! Chê mới tiến. Biết cực mà phải chê, chê mới tiến, CHA chấp mà minh chấp đấy, chấp để tiến bộ, để giúp chúng con tiến bộ chứ còn cái phàm ngã của chúng con tự nó, nó đã khen nó nhiều rồi, CHA còn a tòng với nó để tiếp tục khen nó nữa thì không đi tới đâu! Chúng con tự mãn, tự bằng lòng với mình, chúng con khen chúng con nhiều

rồi cho nên CHA không muốn khen chúng con nữa, phải chê! **Nhìn vào cái chất lượng thực tiễn CHA còn chê con ơi!**

Chúng con thì cũng có mầm mống tốt đấy, cũng có thiện chí, cũng có nhiệt tâm hết, nhiều đứa trong chúng con ở đây cũng nhiệt tâm, muốn tu, muốn tiến, cũng lo tu, lo tiến; có, nhưng mà cái chữ hùng tâm dũng chí để cải sửa, để vun bồi thì còn yếu. Cái ánh sáng chơn ngã trong chúng con còn yếu ớt, cho nên CHA nhìn thẳng vào cái thực chất "điển quang" chứ CHA không nghe những lời báo cáo suông à! CHA nhìn cái chỗ tiến là CHA nhìn cái **ĐIỂN** chứ CHA không nghe, à!... Con đã làm được cái gì? Con đi tới đâu? CHA phải nhìn cái chất lượng **ĐIỂN QUANG**, nó có sáng hơn là thấy nó có tiến, còn chưa sáng thì chưa tiến, mà tối hơn thì biết nó thoái bộ, hả con?

Cho nên với CHA, trước CHA, chúng con khỏi cần trình bày dài dòng hoặc là chúng con khỏi cần nói hay nói giỏi. Với Thượng Đế, CHA nhìn cái chất lượng thực tiễn của "Điển Quang" tiến hay lùi CHA thấy liền! Và tất cả chúng con ở đây như CHA đã nói, về mặt lý thuyết phải nói rằng trình độ chúng con có tiến bộ, được tiếp thu và hiểu nhiều tư tưởng, nhiều lý đạo cao siêu mà nhiều kiếp chưa hiểu được. Có tiến bộ mặt này chứ con! Vì nhờ cái Minh Triết CHA ban rải, nhưng rồi về mặt chứng nghiệm **HÀNH ĐẠO**, CHA nhìn chúng con ở đây thì chưa có đứa nào khả dĩ để CHA gật gù, khả dĩ để CHA tạm vừa ý, chưa có! **Điển chưa thấy sáng nhiều!** Cho nên về mặt **ĐIỂN QUANG** phải cố vun bồi, phải lo tống rác rưởi, cải sửa phẩm hạnh, phải cải sửa nữa con!

Trong chúng con cũng có những đứa có nhiệt tâm cải sửa CHA cũng thấy, CHA không phủ nhận chỗ này, nhưng chưa tới đâu, **cái phần điển tự tạo còn yếu**, cái phần **ĐIỂN** sáng do CHA hỗ trợ thì có rồi. Luôn luôn, dĩ nhiên được gần CHA thì phải có phần **ĐIỂN** do CHA trợ lực để tác động dẫn tiến và cùng học bài với chúng con! Thì cái phần **ĐIỂN** trợ có đấy, nhưng phần **ĐIỂN** tự tạo chưa có bao nhiêu.

CHA chê chung hết, cho nên chúng con còn phải cải sửa

luôn luôn, phải lo cải sửa vun bồi, phải tu học luôn luôn và tu học đời đời, không có trình độ nào bảo rằng đã xong và không còn tu học nữa.

À, nói tới đây CHA mới nhớ, lâu rồi... hình như có một cái bài của T.T. trong 7 bài của loạt bài thuyết trình khi Hội Thánh mới thành hình, hình như bài mang chủ đề ĐẠI HÒA, trong đó con có phân tích về **"NGƯỜI ĐẠO"** và **"NGƯỜI TU HỌC"**. Con phân tích hai danh từ, con cho rằng **"NGƯỜI ĐẠO"** không phải là **"NGƯỜI TU HỌC"**, **"NGƯỜI ĐẠO"** thì không còn phải tu học nữa. Cái bài đó về mặt **ĐIỂN** thì CHA có hỗ trợ để cho con sáng suốt con thuyết trình, nhưng rồi nó cũng không khỏi có phần sơ sót. Đây có dịp CHA nhắc lại chữ **TU HỌC** con ơi. **TU HỌC** là **ĐẠO** đấy con, nó vốn dĩ là một, con phân biệt **NGƯỜI ĐẠO** với **NGƯỜI TU HỌC** thì con đã giới hạn cái chữ **ĐẠO** rồi đấy, vì **ĐẠO** vốn dĩ vô cùng, vô tận, vô biên, phải học đời đời con ơi! **ĐẠO** là định luật tiến hóa, **ĐẠO** là sự tu học vĩnh cửu, một giây đồng hồ nào con ngưng tu học thì định luật tiến hóa bị ngưng trệ, đấy là sự tan rã của **ĐẠO**, cho nên **ĐẠO** phải tiến đời đời, phải tu học đời đời, phải cải sửa và vun bồi đời đời, cho nên **"NGƯỜI ĐẠO" tức là "NGƯỜI TU HỌC" đời đời**. Cấp nào cũng học, Ma, Quỷ, Người, Thần, Thánh, Tiên, Phật, Trời cũng phải tu học đời đời. Về tới ngôi **TRỜI** rồi cũng phải chiết Tiểu Linh Quang ra để đi học nữa con, học đời đời để cho định luật tiến hóa xoay chuyển đời đời con ơi! Cho nên CHA phân tích ra để thấy rằng chúng con phải tu học đời đời, chứ không phải tu đến một mức độ nào rồi thấy mình có trình độ cao để khỏi tu học nữa! Con ơi, **NGƯỜI ĐẠO** là **NGƯỜI TU HỌC**, không Tu Học thì không còn là **NGƯỜI ĐẠO**! Cho nên, phải tu, phải học, phải cải sửa đời đời. Người nào ngưng tu học là có khuynh hướng tự hủy diệt mình. Vì vậy, **ĐẠO phải học đời đời, vô cùng, vô tận, vô biên**, CHA nhắc nhở chúng con đấy!

Cho nên cái hạ trí nó hay phân tách danh từ, hay thích lý luận, thì trong cái mặt phân tách cũng là để tìm hiểu, nhưng con phải coi chừng nó đi loanh quanh rồi nó lạc. CHA có

nghe nói chúng con cũng phân tách, đâu ngày hôm qua gì đó, có dịp phân tách **"ĐẠO TÂM"** và **"TÂM ĐẠO"** (Cười...) Vậy T.T. nói Cha nghe, theo con, **ĐẠO TÂM, TÂM ĐẠO** ra sao? Theo cái lập trường mà con phân tách...

T.T.: **"TÂM ĐẠO"** là người tự dưng đã có một sự học hỏi, một khuynh hướng muốn trau giồi **TÂM** mình trở nên người **ĐẠO**. Còn **"ĐẠO TÂM"** là người trên con đường tu học cố gắng đi về con đường **ĐẠO**. **TÂM ĐẠO** là có căn bản về đạo đức rồi. Ví dụ: **TÂM ĐẠO** cũng như vàng y, vàng khối, còn **ĐẠO TÂM** là những món nữ trang. Những người **ĐẠO TÂM** tức là những món nữ trang đã có rồi, còn **TÂM ĐẠO** là vàng y rồi thì không sợ méo mó hư hỏng muốn dùng chỗ nào cũng được và tùy theo tay thợ muốn sử dụng sao cũng được.

CHA: Theo T.N. thì **ĐẠO TÂM, TÂM ĐẠO** ra sao con? Theo lập trường mà con đã phát biểu.

T.N.: Thưa CHA, theo con nghĩ như hôm qua con đã phát biểu thì **ĐẠO TÂM** cũng như **TÂM ĐẠO**, hai cái đó là một mà thôi vì nó không có xa cách bao nhiêu. Vì T.T. vừa nói người có **TÂM ĐẠO** là người có nền tảng thì con ví cho người đó là một Ông Phật đi, **ĐẠO TÂM** là người chưa có nền tảng, người đang đi tìm nền tảng thì con cho người đó là một con người bình thường còn nặng trược. Con thấy rằng giữa hai cái đó không xa cách như CHA với Thiêng Liêng đã dạy nhiều rồi, nếu Vị Phật không chịu rèn luyện, không chịu tinh tấn thì Vị Phật đó không khác gì **ĐẠO TÂM**. Còn **ĐẠO TÂM** mà luôn luôn cố gắng, luôn luôn quyết tiến để có được nền tảng thì không bao lâu Vị **ĐẠO TÂM** đó sẽ trở nên người có **TÂM ĐẠO**, bản thể trở về với bản thể thì **PHẬT - MA** là một. Vì trong giây phút sáng suốt mình là **PHẬT**, nhưng sau giây phút sáng suốt đó mình trở nên ngu muội thì trở thành **MA**. **ĐẠO TÂM** với **TÂM ĐẠO** vốn dĩ không xa cách mấy, nó cũng từ chỗ **TÂM** mà ra, xin hết.

CHA: Bây giờ, đại khái là hai cái lập trường biểu quyết,

CHA hỏi T.T. con đã chứng nghiệm trạng thái **TÂM ĐẠO** chưa con?

T.T.: Dạ thưa CHA, hiện tại thì con có một phần nào rất mỏng manh trạng thái **TÂM ĐẠO** thôi.

CHA: Tức là con chưa thực chứng nghiệm! Đấy! Chưa thực chứng nghiệm thì tại sao con biết nó khác? Trạng thái **TÂM ĐẠO** con chưa biết rõ thế nào tại sao con biết chất này nó khác với chất kia, con phải thật biết nó con mới thấy nó khác với cái kia. Rồi bây giờ CHA hỏi T.N. con có thực chứng nghiệm trạng thái **TÂM ĐẠO** chưa con?

T.N.: Đối với con thì con chưa đạt trạng thái **TÂM ĐẠO**.

CHA: Con chưa đạt trạng thái **TÂM ĐẠO** tức là con chưa biết. Chưa biết nó vậy chớ con dựa trên cơ sở nào để con nói hai chất là một? Không có cơ sở vững chắc, cả hai, chúng con đều không có cơ sở vững chắc để nói lên chỗ này. T.T., T.N. cũng dựa trên lý thuyết, ngôn từ, chưa có chứng nghiệm, chưa có cơ sở vững chắc, cho nên đứa này nói nó khác, nó phải là hai, còn đứa kia nói nó vốn dĩ một, thì CHA không chê cái này sai cũng không cho cái kia đúng, vì chúng con không dựa trên cơ sở vững chắc để nói, chưa đạt tới trạng thái chứng nghiệm **TÂM ĐẠO** thì làm sao biết **TÂM ĐẠO** là gì? Chưa biết **TÂM ĐẠO** là gì sao biết nó khác với **ĐẠO TÂM**? Còn đứa này nói nó là một, chưa biết **TÂM ĐẠO** là gì, sao biết nó giống với **ĐẠO TÂM**? (Cười).

Cho nên con ơi, tìm **TÂM ĐẠO**, muốn hiểu **TÂM ĐẠO** hay **ĐẠO TÂM** mà dùng ngôn từ lý luận để phân tách, thì chúng con sẽ lạc vào rừng lý luận của ngôn từ, sẽ bị kẹt vào ngôn từ, lạc vào rừng lý luận câu chấp của ngôn từ mà thôi và đi loanh quanh mãi, rốt cuộc chúng con cũng không thực sự hiểu **TÂM ĐẠO, ĐẠO TÂM** (Cười...). Muốn hiểu nó chúng con phải chứng nghiệm mới thật hiểu và làm gì để chứng nghiệm? Con muốn chứng nghiệm nó thì con phải ngồi lại lắng động tâm hồn để cho cái hạ trí, cái Vía nó hết lải nhải. Con muốn chứng nghiệm, muốn hiểu chữ **TÂM ĐẠO**,

ĐẠO TÂM không phải lý luận bằng ngôn từ! Tất cả những nghĩa lý mà chúng con hiểu đấy chỉ dựa vào một số quan niệm ở trần thế mà thôi, quan niệm chung chung để con lý luận chứ con chưa thực hiểu. Muốn chứng nghiệm nó con phải ngồi lại cho đến lúc nào linh hồn con im vắng, cái hạ trí ngưng lý luận, cái Vía không còn lải nhải nữa, và trong trạng thái im vắng hoàn toàn đó, thì cái chất **ĐẠO** nó mới bừng sáng, nó mới sống dậy, nó bừng lên để cho con thưởng thức nó, cho con nhâm nhi nó, cho con nếm nó, để con biết thế nào là "men Đạo", thế nào là thưởng thức Đạo, để con say sưa với nó, đấy, rồi 1 lần, 2 lần, nhiều lần, có nhiều lần im vắng như vậy rồi **ĐẠO** nó mới biểu hiện từ từ, bữa nay nó biểu hiện màu đỏ, con hiểu nó màu đỏ; rồi ngày mai nó màu vàng, con chợt hiểu té ra bên cạnh màu đỏ còn có màu vàng; rồi hôm sau màu cam nó xuất hiện, con được chứng nghiệm dài dài và con thấy rằng con được chứng nghiệm để hiểu nó từ từ. Con à, không thể dùng cái lý thuyết suông, dùng những định nghĩa, từ ngữ để giải thích **TÂM ĐẠO, ĐẠO TÂM**, mà phải trải qua một quá trình hiểu, chứng nghiệm thực tiễn thì chúng con mới thấy cái thực chất, cái chỗ hiểu nó mới có thực chất, mới có nền tảng vững chắc, mới có chất lượng. Cho nên T.T. cũng như T.N. đều sai, đúng thì cũng có đúng nhưng mà cũng sai luôn. Nói **TÂM ĐẠO, ĐẠO TÂM** nó là hai đấy, cũng được, ở trên lập trường phân tách, cũng được, nhưng mà phải biết nó rồi mới phân tách nó được, còn chưa biết nó mà con phân tách nó thì phải sai thôi! Cho nên CHA nói nó là 2, rồi nhìn qua T.N., CHA nói nó là 1, 2 cũng đúng mà 1 cũng đúng, từ 1 nó ra 2 rồi ra vạn triệu (Cười...). Cho nên không phải 1, cũng không phải 2, mà cũng là 2, cũng là 1 luôn (Cười...) **ĐẠO** đó con. Cho nên biết rồi **ĐẠO TÂM** không khác **TÂM ĐẠO**, Chơn Lý nó có hết con, nói nó khác là con giới hạn nó, cái chỗ biết đó không có căn bản.

Cho nên CHA nói chúng con phải chứng nghiệm, phải **HÀNH** mới thật hiểu nó, chứ còn chúng con sôi bọt mồm bọt miệng để mà phân tách, để mà lý luận, rốt cuộc nó không đi tới đâu, cái chỗ hiểu đó chỉ là ngoài da thôi (Cười...), ở ngoài

thôi con! Không đi vào tủy chất! Cho nên chúng con phải học bằng cách thực tiễn, bằng chứng nghiệm, phải **HÀNH**, phải sống với **ĐẠO**, phanh lần dò mối ra để tìm định nghĩa nó. Chúng con chưa có trình độ để định nghĩa nó đâu! Ngồi bàn cãi lý luận (Cười...) CHA phải cười thôi con vì CHA thấy nó đi lòng vòng không tới đâu hết, không đi vào tủy chất. Nhưng mà thôi, vậy cũng được, vậy cũng có cơ hội để lý luận để học hỏi, nhưng CHA dạy chúng con cái phương cách để học hỏi nhanh hơn, mình đi vào tủy chất, chứ đi lòng vòng rồi lạc lối. Chúng con phân tách, lý luận, rồi rốt cuộc cái chỗ biết của chúng con là ảo giác, ảo tưởng, cái thấy chỗ này là ảo ảnh mà thôi! Cho nên con ơi, đừng ngồi đó để lý luận bàn cãi **ĐẠO TÂM, TÂM ĐẠO**, con sống với nó đi, đạt được trạng thái đó rồi tự nhiên biết **TÂM ĐẠO, ĐẠO TÂM** thôi con (Cười...) CHA nói vậy đó...

Trở lại, mấy hôm nay chúng con cũng có dịp đón các đạo hữu bạn đến học hỏi ở đằng Đạo Gia. CHA cũng nói vấn đề này rồi ở lần dạy trước, nhưng hôm nay CHA cũng nhấn mạnh lại: đây là dịp chúng con biểu hiện cái chất **THIÊN KHAI HUỲNH ĐẠO**, nó không phải biểu hiện bằng lý thuyết suông, bằng những ngôn từ lý luận cao siêu, nó phải được thể hiện bằng thực chất trong hành vi, cử chỉ, lời nói, tư tưởng! Các con phải gây một không khí tình thương đạo đức, một không khí hòa ái, cởi mở, phóng khoáng, **cái không khí đó mới quí người**. Cho nên, CHA muốn nó được thể hiện bằng thực chất, chứ chúng con đừng ngồi đó ôm sẵn một mớ lý luận về T.K.H.Đ. để ai hỏi tới là vọt ra liền, lý luận cho hay nhưng mà hành động chưa có chất lượng T.K.H.Đ. thì cũng chẳng đến đâu. CHA muốn chúng con phải thể hiện tinh thần phục vụ cao độ, đầy nhiệt tình, vui vẻ phục vụ, ai đến để tìm hiểu học hỏi, mình phải dự trù mọi phản ứng không thuận tiện, người ta chê chấp, phê phán... phải dự trù và phải tiếp thu để học hỏi, để cải sửa, để tiến bộ, bởi vì thực chất mình chưa tốt thì người ta chê thôi. Hôm trước CHA có nói đến "người mạnh khỏe, người yếu bịnh"; thức ăn chúng con chưa ngon rồi chúng con mời người ta tới ăn, người ta chê là phải

rồi. CHA nói người mạnh khỏe thì không chấp, mạnh về tâm linh đó, chỗ nào người ta hòa cũng được, người ta sẵn sàng ngồi với mình, người ta biết mình dở người ta cũng ngồi để học hỏi. Còn người yếu, người bệnh thì hay chấp hay chê đồ ăn, người ta kén, có chớ con, ở chỗ này, thì phải dự trù chỗ này để lo vun bồi, cải sửa, rèn luyện lại nghệ thuật nấu ăn của mình, cách dọn ăn, cách mời ăn, nấu nướng, CHA nói là nói ý nghĩa tinh thần đó chứ không phải chuyện ăn uống thường tình! Cũng như người mạnh, người yếu là mạnh yếu về tâm linh! Nhưng phải thấy chỗ này, đừng tưởng hễ người ta chê mình rồi cho rằng loại người này là loại người còn yếu chưa có trình độ nên hay chê chấp, chắc là loại người bệnh đấy! Nhưng các con phải biết cảnh giác rằng đồ ăn mình có thể chưa ngon, vả như đồ ăn mình thực ngon thì lại phải dự trù người ta bệnh, người ta chê. Nhưng rồi bên cạnh chỗ người bệnh hay chê chấp đó cũng có một hạng người khác, nó chê không phải vì nó bệnh mà nó là hạng người sành ăn con ơi (Cười...), nó biết cái nghệ thuật nấu nướng cao, nó nếm nó thấy dở nên chê đấy! Thì phải thấy để học hỏi, cho nên chúng con phải dọn mình sửa sai một cách tích cực, một cách sốt sắng, nồng nhiệt, mỗi đứa phải lo quét rác, mỗi cá nhân ở Đạo Gia phải lo quét rác, lo quét rác cho sạch sẽ hơn thì Đạo Gia mới sạch hơn, từ chỗ quét rác của mỗi cá nhân cho sạch thì nó mới ra cái bộ mặt Đạo Gia, CHA không nói tới Trung Ương nữa mà CHA nói Đạo Gia thôi, khi nó sạch sẽ hơn thì cái không khí lành mạnh đó mới kéo người ta tới, các nơi người ta mới về với mình.

Phải có chất lượng Điển Quang, mà Điển Quang muốn có thì phải nhờ chỗ nào? Nhờ chỗ các con lo cải sửa, vun bồi nó, thì cái chất sáng nó mới biểu hiện, mới phát triển, mới bừng dậy.

Con à con! CHA nhắc chúng con phải lo quét, rửa, lau luôn luôn! Một mặt thì đừng vọng động nhiều bên ngoài, giữ Nhãn, Nhĩ, Tỷ, Thiệt, Thân, Ý. Thiền định thì phải giữ như vậy nó mới hiệu quả, còn chúng con cứ đem rác rưới vô nhiều quá mà quét ra thì ít, lại còn lười quét, cho nên cái

"nhà bản thể" phải dơ thôi. CHA cho rõ, bế rồi mà cũng dơ nghe con! Cái nhà này con thấy không? đóng cửa bít bùng hết, cửa cái, cửa sổ đều đóng, mà mỗi ngày phải làm ménage. Đấy, hỏi chú này, chú này thì biết đấy, cho nên ngày nào không làm thì bụi bám nhện giăng, đấy là đóng bít cửa đấy con (Cười...). C. nó hỏi: "CHA ơi sao kỳ quá, nhà này đóng bít cửa hết, cửa cái, cửa sổ, lại ở xa đường không có xe cộ chạy mà sao cũng có bụi, ngày nào con cũng lau bàn, mới hồi sáng tới trưa trưa một chút lại thấy một lớp bụi nó bám?" (Cười...) Đó, đó con, ý là bế cửa đó con, bế cửa đấy, bế hết đấy, mà nó cũng có rác, có bụi, huống gì mở hết các cửa mà biểu rác rưới đừng xâm nhập sao được! Nên nhớ bế cửa hết, con vẫn phải lo quét dọn mỗi ngày, ngưng quét dọn một ngày là rác rưới, là nhện giăng, bụi bám... huống chi "cái nhà bản thể" của chúng con, rác rưới nó tích tụ từ bao nhiêu tiền kiếp cho tới bây giờ, chưa kể kiếp này chúng con đem vô một mớ nữa, mà rồi ý thức quét ra thì được một chút thôi là than mệt quá, rồi lười, vậy mà bảo nó đừng hôi thúi, đừng có trược, đừng dơ, đừng bụi bám nhện giăng sao được! Phải không con? (Cười).

Cho nên phải quét, quét luôn luôn mới được con! CHA nói chuyện ở ngoài để chúng con suy cái "căn nhà bản thể" của các con, vì CHA nhìn vô CHA thấy nó dơ quá, còn dơ lắm con ơi! Cũng có quét, cũng có cải sửa, nhưng mà mới vài cú chổi, những cú chổi ấy còn uể oải, chưa tích cực, thiếu **DŨNG** để quét, thấy nó dơ quá rồi thôi kệ nó, quét nhiều mệt quá (Cười...). Cho nên, một mặt đừng vọng động để bớt đem rác rưới vô, rồi một mặt phải quét, quét luôn luôn chứ không phải nói mình bế rồi khỏi quét, rác rưới nó tích tụ mỗi ngày mỗi bữa, mỗi phút, mỗi giây. Phải ý thức điều đó, phải làm ménage luôn luôn thì chúng con mới tiến bộ, cái **ĐIỂN** nó mới bừng dậy, mới sáng được, chứ chúng con quơ vài cú chổi cho lấy có mỗi ngày thì không tới đâu, vì rác rưới nó tích tụ từ tiền kiếp, ứ đọng nhiều quá, lâu ngày quá rồi, muốn tẩy rửa cũng phải hùng tâm dũng chí đấy. CHA cũng biết lâu quét, lâu rửa quá bây giờ quét dọn cũng phải cực thôi, nhưng

cái cực này cần thiết, không chịu cực chỗ này thì khỏi mong về được nghe con! Cho nên phải cực, CHA biết, nhưng mà có cực mới có sướng chứ con!

Cho nên mấy năm qua CHA cũng chuyển, mặt vô vi thì điển quang CHA trợ, CHA nhắc nhở, mặt hữu vi thì CHA cũng nhắc nhở, trợ lực, dạy dỗ, phê phán, để chi? Để dẫn tiến chúng con cả vô vi lẫn hữu vi, có khi CHA nhắc nhở dìu dắt chúng con mặt vô vi bằng cách: chuyển điển quang để nhắc nho nhỏ trong **LINH HỒN**, ảnh hưởng phần tư tưởng của chúng con lo tu tiến, lo cải sửa, và cũng đôi khi bằng nhiều cách khác, không phải chỉ bằng cách đó thôi, chẳng hạn CHA còn moi rác ra cho nó dấy lên để có bài học cho các con! Vì chúng con biết cũng như thấy cái cống rác rưới hôi thúi quá, rồi các con giải quyết bằng cách kiếm cái nắp đậy cho thiệt kín để bớt nghe mùi, chúng con vậy không hà! Đó, nghĩa là cũng biết mình trược dơ, bây giờ mình tu mình ém nó xuống, đấy, ai chọc giận tôi, tôi ém giận xuống, tôi đè nén, tôi dằn xuống, nhưng mà dằn xuống là dồn cục đấy! Con không chịu đem ra thì có lúc phải nghẹt. Nghẹt rồi thì làm sao? Thì cũng như cái cống nghẹt mình phải dở nắp cống ra, móc rác lên, xúc ba cái đồ nghẹt đem đi đổ! Chứ ém nó khuất mắt rồi quên đi, tưởng đã sạch rồi nhưng mà không nhớ là **nó dồn cục xuống chứ nó chưa mất đi đâu hết**, rồi quên nó đi!

Cho nên cũng đôi khi CHA chuyển cái điển quang moi rác rưới chúng con ra, CHA cho cái phàm ngã nó dậy lên, nó tác loạn, cho bản ngã nó nổi dậy. Vì vậy ở đằng kia nhiều khi có hiện tượng các con nóng nảy rồi cãi vã gây lộn nọ kia rùm beng hoặc biểu hiện những chất trược như kiêu ngạo, đố kỵ, tỵ hiềm v.v... đó con! CHA cho cái bản ngã nó dậy lên để chi, CHA moi nó lên để tất cả chúng con có dịp thấy cái bản ngã mình nó cũng còn dữ lắm. Đấy, CHA moi lên cho chúng con thấy, nhưng thấy rồi chúng con để vậy sao? Moi ra thì nó phải xông mùi hôi đủ thứ rồi chúng con để vậy sao? Bây giờ phải lo dẹp nó, hốt nó đem đổ chứ để vậy làm sao chịu nổi (Cười...). Con ơi, CHA chịu không nổi chúng con, nói chịu không nổi chứ cũng rán chịu, con (Cười...). Nói thiệt là cái

ĐIỂN của CHA chịu nhốt trong mình chúng con đầy trọng trược vậy tội nghiệp chúng con nữa, tội nghiệp những cái thằng **THƯỢNG ĐẾ** trong chúng con (Cười).

Vậy bây giờ moi ra, thấy rồi phải lo dọn hốt nó đi đổ, lo quét nó đi. Cho nên Đạo Gia chúng con muốn làm đạo sự phải sửa sai trước, cải sửa một cách tích cực, **sửa mình trước rồi muốn làm gì thì làm**. Phải có nền tảng vững chắc, chứ đừng làm đạo theo kiểu dựng nhà mà không có nền vững chắc, chứ đừng làm đạo theo kiểu dựng nhà mà không có nền rồi sụp đổ hết thôi con, đổ vỡ hết, không đi tới đâu, nói làm đạo sự để mà nói chơi thôi, lý luận đạo chơi cho vui chứ không làm được việc gì cho CHA đâu, dẫu rằng nói ĐẠO có cao, lý luận ĐẠO có giỏi cũng không cứu rỗi **LINH HỒN** các con được, không hữu ích gì cho chính chúng con nếu chúng con không sống với nó.

Cho nên mấy hôm nay có dịp người ta đến, đó là dịp để cho chúng con học hỏi, để sửa mình và nhắc nhở mình thể hiện tinh thần phục vụ, sốt sắng, đầy thiện chí, đầy thành tâm, thể hiện cái tinh thần của một Tinh Quân Sứ Mạng bỏ qua những chấp nê, đố kỵ, tỵ hiềm. Phải luôn luôn có tư tưởng hòa đồng, người ta không đồng ý với mình, người ta chấp, người ta chê mình, mình cũng phải dự trù chỗ này để học hỏi sửa sai và đồng thời dọn mình để kéo người ta tiến với mình...

À, CHA có nghe T.N. nói T.K. có kể nó nghe một câu chuyện (Cười...), kể chuyện mà Ông Viên Ngoại nào đó bố thí cho người ăn mày... bây giờ con kể CHA nghe coi (Cười)...

T.K.: Thưa CHA, có anh chàng nhà quê đang lâm vào cảnh khổ và cần một món đồ - không rõ món gì nhưng rất quý đối với anh ta, sẽ cứu anh ta khỏi cảnh khổ. Ông Viên Ngoại có món đó và biết anh nhà quê cần mới kêu tới cho. Sau khi cho rồi anh nhà quê mừng quá lật đật quỳ lạy và nói hết sức cám ơn Ông Viên Ngoại. Thì bị Ông Viên Ngoại tức giận chạy vào nhà kiếm cây chổi đập anh nhà quê túi bụi mà nói: đồ vong ân bội nghĩa, tao mới vừa cho mầy, mầy đã vội quên ơn. Anh

nhà quê không hiểu gì cả một lúc sau mới nói: Ông không cho tôi cám ơn ở kiếp này thì tôi xin Ông kiếp sau cho tôi đầu thai làm Cha Ông đi. Dạ, chuyện tới đó hết...

CHA cười và nói: Câu chuyện đó rút tỉa nhiều cái ý hay để học hỏi. Vậy đại khái con nói 1, 2 ý gì đó con có tiếp thu cho CHA nghe (CHA chỉ H.H.N. và hỏi).

H.H.N.: Thưa CHA, nãy giờ con phân tâm con không nghe rõ câu chuyện.

CHA: Vậy T.T. ngồi gần đó nói CHA nghe (Cười)...

T.T.: Cái anh nhà quê đó phải cám ơn Ông Viên Ngoại mà Ông không cho, gặp Ông Viên Ngoại này không phải người thường, nếu người thường thì đã nhận lời cám ơn, mà có lẽ Ông Viên Ngoại này thuộc bậc đã giác ngộ, cho nên không muốn anh nhà quê tỏ dấu hiệu cám ơn mình mà muốn nhắc anh nhà quê nhớ giúp đỡ mọi người khác cũng như Ông Viên Ngoại vậy.

CHA: Được, con ngồi xuống, tới T.C., bữa nay CHA con mình có dịp luận bàn, đàm thoại hả con? Vui (Cười...). T.C. thì sao?

T.C.: Theo con hiểu Ông Viên Ngoại này có sự hiểu biết về ĐẠO nên thi ân bất cầu báo, trái lại anh nhà quê này cũng có một sự là biết ơn thì phải tìm mọi cách để trả ơn, kẹt Ông Viên Ngoại không chịu nhận. Trong tình thế đó, anh nhà quê phải nguyện kiếp sau sẽ làm CHA. Làm CHA ở đây không phải là ngôi vị cao mà chỉ trong cương vị người CHA trong gia đình mới lo lắng thương yêu các con để đền đáp ơn này. Bởi vậy, trong gia đình chúng con thấy tình CHA nó còn lớn lao như vậy thì lòng thương vô biên vô lượng của **CHA TRỜI** quá lớn lao đối với các con. Xin hết.

H.H.L.: Thưa CHA, anh nhà quê nguyện kiếp sau làm CHA vì thấy ở đời nầy ai đi chợ, CHA hay MẸ cũng vậy, đi chợ mua sắm cái gì cũng đều nghĩ tôi mua cái này về cho con tôi, chứ ít ai nghĩ mua cái này cho CHA tôi hết, cho nên Anh này

nguyện làm CHA như vậy bởi vì chỉ có CHA mới lo cho con, mới đền ân được thôi.

H.T.T.T.: Thưa CHA, con nhận thấy rằng chắc có lẽ hai bậc giác ngộ đã gặp nhau nên mới có những ngôn từ như vậy chứ ngoài đời khó ai có nhận xét như vậy. Theo con nghĩ vậy.

H.H.N.: Thưa kính bạch CHA, theo con, con cũng nhận xét hai vị đó cũng có trình độ tâm linh cao và người nào cũng không muốn phải còn luân hồi để trả nợ cho nhau nữa mà muốn dứt nợ để giải thoát trong một kiếp nhưng không được nên cuối cùng anh nhà quê đành ước muốn là kiếp sau làm CHA mới thể hiện được trọn vẹn tình thương vô biên của người CHA đối với các con. Từ đó con nhận thấy tình thương của Đấng **CHA TRỜI** đối với chúng con thật vô cùng to lớn. Xin hết.

C: Con cũng nhận thấy anh nông dân đời kiếp sau đầu thai làm CHA vì trách nhiệm làm CHA rất nặng nề lo cho con cái thì con cũng nghĩ đến vị trí của CHA lo cho chúng con cũng rất là to lớn.

H.T.T: Thưa CHA, nãy giờ các huynh tỷ nói hết trơn rồi nên con cũng đồng ý như vậy.

H.H.K.: Theo con thấy anh nông dân nghĩ là không có cách gì đền ơn bằng cách đời làm cha mới lo được. Con thấy Đấng **CHA TRỜI** cũng thương tụi con như vậy.

H.H.N.: Thưa CHA, nãy giờ con qua lại nên nghe không được. Con nghe các bạn nói con cũng hiểu như vậy.

T.K.: Thưa CHA, con còn câu chót con quên, lúc đó Ông Viên Ngoại mới đứng dậy ngã ngửa ra nhìn anh nông dân và nói rằng: À, vậy mới phải cho.

T.TH.: Ông Viên Ngoại đã cho món đồ cho anh nông dân. anh nông dân thấy ơn đó quá trọng đại mới đền đáp xứng đáng, mới biểu lộ được lòng muốn trả ơn Ông Viên Ngoại đó.

T.S.: Nếu đứng cương vị người làm con, không lẽ để người CHA lo hết thì lúc đó người con cũng phải có cái gì, cũng chan hòa đâu còn ân nghĩa gì nữa, đâu có gì đền đáp vì người con cũng còn phải trả hiếu nữa.

T.Đ: (nói nghe không rõ...)

T.N.: Thưa CHA, có lẽ con cũng học cái **DŨNG** của chị H. nhưng cô ấy trình độ phải cao lắm, còn con trình độ thấp nên con xin trình bày. Theo con thì Ông Viên Ngoại đó Ổng tham quá, tham vô cùng. Tại vì cám ơn chưa thấy đủ, trả ơn kiếp này không chịu đòi kiếp sau mới được, nhưng tham quá hóa ngu. Dạ xin hết.

T.K.: Theo con thấy người thi ân không cần được đền trả cũng như người thọ ơn mừng quá đã vội trả, cám ơn tức là đã trả ơn. Được vật đó chưa đem về đã vội trả ơn. Đến khi người nông dân xin kiếp sau được làm CHA của Ông Viên Ngoại đã bố thí cho mình thì con thấy rằng "con là nợ", vì thế nên người Cha cũng như CHA ở đây thương tụi con lo hết tất cả, từ quét rác rưới cho đến dọn nhà, dọn cửa, trả nợ không biết bao nhiêu mà kể, hết kiếp này đến kiếp kia cũng không hết, cho nên ơn đó lớn vô cùng đối với chúng con. Còn hồi nãy hiền huynh T.S. có nói người con lo cho CHA khi già yếu, công đó đâu có thấm gì so với công của người CHA lo cho đứa con.

CHA: Xuyên qua những lời phát biểu của chúng con, CHA thấy chúng con cũng có nói lên phần nào một số ý của câu chuyện. Câu chuyện vừa qua có rất nhiều ý để chúng con học hỏi. CHA thấy chúng con cũng phát biểu được cái ý nói về tình CHA thương con, muốn trả ơn không cách gì khác chỉ bằng cách làm CHA mới trả được. Nói chung, các con có phát biểu ý này ý kia, CHA không chê ý nào hết, tùy theo chỗ hiểu của chúng con để nhìn và hiểu câu chuyện, nhưng có cái ý này, cái minh triết này mà chưa có đứa nào rút tỉa ra để nói rõ! Cái ý mà CHA muốn các con học hỏi hôm nay, chưa có đứa nào thể hiện rõ, cũng có nói phơn phớt qua thôi, đó

là cái ý gì vậy con? - Cái thằng nông dân nó thấy Ông Viên Ngoại không chịu nhận lời nó cám ơn, vậy chỉ còn trả nợ cho Ông Viên Ngoại bằng cách nguyện kiếp sau làm CHA của Ông Viên Ngoại, cái đó nói lên cái gì vậy con? - Là khi con muốn làm CHA là phải thấy được cái chỗ **lo trả nợ** chứ không phải làm CHA để được thấy con cái nó tôn xưng, nó kêu mình bằng CHA đâu, cho nên muốn làm CHA là phải **trả nợ**. Và rồi trên cái chu trình tiến hoá của các con, các con muốn trở về nguồn cội, trở về cội nguồn là gì? Là trở lại ngôi CHA thì tức là phải lo trả nợ (Cười).

Học làm CHA thì phải học trả nợ, đó là cái ý CHA muốn dạy chúng con đó, nhiều ý lắm nhưng mà cái ý CHA muốn dạy hôm nay là học làm CHA thì phải học trả nợ, vì sao? Vì từ khi xuống thế cho đến lúc trở về, Linh Hồn con thọ hưởng biết bao nhiêu, từ vật chất cho đến tinh thần, trải qua bao tiền kiếp cho tới kiếp này, thọ một câu nói Minh Triết cũng là vay, cho nên **con đường trở về nguồn cội là con đường trả nợ, là con đường phục vụ.** Con đường học làm CHA là con đường phải lo phục vụ, phải học trả nợ, chứ đừng thấy trở về ngôi CHA để được tôn xưng mà phải thấy luôn cái chỗ trả nợ đó con! CHA muốn dạy chúng con cái ý đó.

Vậy học trả nợ bằng cách nào? - Bằng cách phục vụ quần sinh, chỉ có cách là phục vụ quần sinh, phục vụ lại mọi người thì mới trả được cái nợ mình đã vay biết bao nhiêu kiếp. Phải phục vụ, **phục vụ là trả nợ**, chứ các con đừng tưởng khi các con đang phục vụ một vài cái gì đó cho ai, làm được một vài cái gì đó đã thấy rằng mình đang làm nghĩa, mình đang thi ân, làm được việc thiện là nghĩ rằng mình bố thí hoặc thi ân bố đức cho ai, không đâu con, trả nợ đó con (Cười...). Con đường đi về là con đường trả nợ. Con đường đi về tức là con đường học làm CHA, là con đường học trả nợ, học phục vụ. Phải thấy vậy, chứ đừng nghĩ rằng tôi làm được một việc gì cho tha nhân là tôi đang làm việc nghĩa, tôi đang thi ân bố đức, tôi làm việc thiện, bố thí... Và khi con đã ý thức được việc phục vụ tha nhân là con trả nợ thì không xuê xoa, không tự hào, mình không thấy thi ân với ai hết mà mình thấy mình

phải phục vụ để trả nợ cho tròn với cái nghĩa mình đã vay mượn biết bao nhiêu kiếp cho tới ngày nay.

Đấy, cái ý mà CHA muốn dạy chúng con là làm "dâu trăm họ", là phục vụ quần sinh, đấy là con đường trở về. Con đường đi xuống là con đường vay mượn, con đường trở về là con đường trả nợ, mình phải lo trả nợ, chỗ trả nợ này cần thiết phải có theo qui luật.

Cho nên những con nào đã lập đại nguyện trong tâm rằng tôi sẽ phải trở về nguồn cội, trở về với CHA, phản bổn hườn nguyên là cái gì? - Là nguyện trả nợ con ơi! Đấy là ý mà CHA muốn dạy các con hôm nay, cái ý này nãy giờ chưa có con nào nói thì CHA nói, nói để khi phục vụ tha nhân các con phải ý thức rằng mình đang trả nợ chứ không phải mình đang cứu độ, đang làm điều đại nghĩa để thi ân bố đức cho người khác đâu con! Nên nhớ con có thực thi cho tròn đại nghĩa cũng là để thực thi cho tròn cái lời đại nguyện trả nợ của các con đặng về tới nơi, làm được điều đại nghĩa là trả tròn nợ thì mới nhẹ mà về.

Thôi thì tạm vậy, bữa nay cũng có cơ hội CHA với chúng con nói chuyện trao đổi, mở trí, những gì CHA nhắc nhở chúng con phải có dịp sống với nó bằng thực chất. Đấy, CHA muốn chúng con **HÀNH, HÀNH ĐẠO hơn là nói ĐẠO**. Phải thực hiện ngay công việc sửa mình, lập hạnh, chứ các con cứ ngồi đó biện thuyết về **TAM CÔNG TỨ LƯỢNG** mà trong khi trình độ chất lượng còn lơ mơ chưa tới đâu, thì những lời biện thuyết của con không có căn bản. Thôi thì cũng tạm vậy cho những lời nhắc nhở chúng con hôm nay.

À, còn điều này vì có quá nhiều việc để nói với các con cho nên CHA cũng quên. Bây giờ CHA nói lại để nhắc nhở các con. Trước khi CHA ban huấn từ thì có phần phát biểu của các Tinh Quân nhân kỳ Đệ Tam Niên CHA về qui ẩn. Trong phần này, khi T.Đ.T.Q. phát biểu CHA cười, các con biết vì sao CHA cười không con? Này T.Đ. con, con có biết vì sao CHA cười không con? CHA gởi về con nụ cười Minh Triết của CHA đó con. CHA cười và hỏi con rằng: - Nầy con ơi,

con nói rằng con đi đó đi đây, đi khắp nơi, đi ta bà để lo ngươn cơ, lo đạo sự cho Thầy Mẹ, việc đó đối với CHA cũng tốt vì nhân khi con đi đó đi đây cũng là dịp có bài cho con học, nhưng nầy, CHA hỏi con, con đi ta bà lo đạo sự cho Thầy Mẹ chớ con có nhớ lo cái đạo sự trong con chưa con? *Vì cái đạo sự trong con cũng là cái đạo sự của Thầy Mẹ đó con, con lo đi ta bà lo đạo sự cho Thầy Mẹ ở bên ngoài, mà con quên cái đạo sự của Thầy Mẹ ở bên trong con, con quên lo chăm sóc, vun bồi, cái chất Đạo trong con. Con quên cái chất Đạo đó, con quên làm cho nó phát triển, nó thăng hoa, nó sáng lên, thì cái việc con đi ta bà lo đạo sự bên ngoài chắc nó cũng không đi tới đâu, đâu con, bởi vì cái chất Đạo trong con có sáng lên thì Thầy Mẹ mới nhờ con được, con mới lo được việc cho Thầy Mẹ, cái chất Đạo trong con càng sáng thì con càng làm được việc cho Thầy Mẹ và nếu không có sáng được thì: dẫu con có nghĩ con đi ta bà lo đạo sự, thì cái việc con lo đó cũng chỉ là đi loanh quanh không đi tới đâu!* Cái đạo sự bên trong con không tiến triển, thì cái đạo sự bên ngoài con lo không tới đâu, con cũng không làm cho nó tiến triển được đâu con! Đấy là những điều CHA muốn nhắn nhủ con và nụ cười của CHA là nụ cười nhắc nhở cảnh giác con đó! Và rồi T.T. cũng có phát biểu rằng các con ở đây CHA không chuyển chúng con đi ta bà, không chuyển đi đó đi đây, chỉ ở đây thôi mà làm cũng không xong, con có biết vì sao nó không xong không con? *Bởi vì cái xác của con nó không đi ta bà không đi đó đi đây nhưng cái tư tưởng, cái ý, cái tâm của con nó lại đi ta bà, đi đó đi đây đó con!*

Con không lo trụ nó lại, con thiếu sự quang chiếu nội tâm, cái phần hồi quang phản chiếu quá yếu ớt nên cái chất Đạo trong con nó cũng không sáng lên được, cái đạo sự trong con không tiến bộ được, do đó mà việc đạo sự bên ngoài của CHA giao nó không xong đó con! Đấy, cho nên con cũng phải ghi nhớ điều này để rán lo trụ lại thần, siêng năng tinh tấn lo việc hồi quang phản chiếu, quan chiếu nội tâm để cho chất Đạo trong con phát triển, nó sáng lên chừng nào thì lo được việc cho CHA chừng nấy, càng sáng càng được việc,

chúng con có sáng thì mới mong được việc cho CHA, thì mới mong việc của CHA có thành quả tốt.

Đấy là điều CHA muốn nhắc nhở thêm cho tất cả chúng con.

Thôi thì CHA nói thêm điều đó để chúng con suy nghĩ.

HUẤN TỪ
CỦA
ĐỨC KIM THÂN NGỌC ĐẾ
NHÂN DỊP ĐẦU XUÂN GIÁP TÝ

Nầy các con,

Đầu Xuân năm nay CHA không giáng ngự Thiền Đường, CHA cũng miễn luôn buổi chầu Lễ Giao Thừa theo thông lệ, các con có biết tại sao vậy không? Tại sao vậy các con?

Thường khi theo thông lệ vào buổi Giao Thừa, một số ít đứa trong các con có cơ duyên đã tổ chức buổi chầu lễ đầu năm, các con hành cái nghi thức này thể hiện lòng tôn kính đối với CHA, CHA biết! Các con tôn kính CHA và biểu hiện lòng tôn kính ấy bằng những nghi thức chúc tụng, ca ngợi, đảnh lễ v.v...

Điều này cũng tốt thôi con, tốt thôi! Nhưng mà năm nay CHA muốn các con biểu hiện lòng tôn kính tưởng nhớ CHA một cách sâu sắc và có nội dung chất lượng hơn là những nghi thức bề ngoài. CHA muốn các con tôn kính và tưởng nhớ CHA bằng cách biết tôn kính và tưởng nhớ Linh Hồn mình, đấy các con. Mà thật vậy, các con có thấy không, từng phút từng giây trong cuộc sống hằng ngày, không biết bao lần các con đã yếu đuối, đã khinh rẻ, đã lãng quên Linh Hồn con bằng cách để cho những bản chất của cái TA thấp hèn trong con vươn lên làm chủ, khống chế các con, và đấy cũng là các con đang đọa đày, khinh rẻ, lãng quên cái Ông **THƯỢNG ĐẾ** trong con đó thôi, và khi các con khinh rẻ, lãng quên Ông **THƯỢNG ĐẾ** trong các con thì đấy là các con đã chưa biết tưởng nhớ, tôn kính **THƯỢNG ĐẾ** như con nghĩ. Đấy, đấy con.

Vậy, năm nay thay vì các con tưởng nhớ **THƯỢNG ĐẾ**

bằng những nghi thức bên ngoài thì các con hãy quay vào trong đối diện với mình, cải sửa những sai lầm, lo quét những rác rưởi trong tâm tánh, lo vun bồi phát triển cái sự sáng suốt để làm sáng Ông **THƯỢNG ĐẾ** trong con. CHA vẫn thường nói với các con, tưởng nhớ CHA tức là tưởng nhớ Linh Hồn mình, và làm sáng Linh Hồn mình tức là làm sáng danh **THƯỢNG ĐẾ**. Cái nghi thức bề ngoài thì nó cũng có cái nghĩa lý của nó, nhưng nó chỉ thật có giá trị khi hình thức ấy có kèm theo nội dung chất lượng thực tiễn, **mà năm nay CHA muốn các con biết nghĩ đến phần nội dung chất lượng hơn nữa để mà tưởng nhớ THƯỢNG ĐẾ**. Đấy, và cũng trong cái tinh thần đó, CHA quyết định không giáng ngự Thiền Đường. Thường khi nhân dịp đầu năm thì những con biết CHA đã nô nức đổ về Thiền Đường để mong được diện kiến CHA vài phút giây ngắn ngủi vào buổi Xuân về.

Phải thấy rằng cái lượng người ở Thành Phố và ở các Tỉnh, các nơi xa xôi đã đổ về Thiền Đường càng lúc càng gia tăng vào những dịp Tết năm qua. Sự kiện ấy khiến cho CHA động lòng, cho nên dầu trong Cơ Qui Ẩn, mấy năm qua CHA cũng đã viếng thăm Thiền Đường để mà ban ơn chúc phúc cho tất cả các con và rồi cái sự kiện ấy đã khiến cho số lượng người càng lúc càng đổ về Thiền Đường tràn ngập, như các con đã thấy Tết năm rồi chẳng hạn, số lượng người đã chen chúc tràn ngập Thiền Đường không còn chỗ đứng, ấy là chưa kể những đứa đến trễ và lỡ dịp dự lễ, nếu không thì chắc Thiền Đường không còn sức chứa, và rồi cái sự kiện này chắc chắn sẽ còn diễn ra năm nay với số lượng người lớn lao hơn nữa, dĩ nhiên Thiền Đường chắc chắn không còn cách nào tiếp đón một lưu lượng người lớn lao như thế, CHA thấy vậy. Cho nên đến với các con trong tình huống này quả thật bất tiện, và trong tình huống này, thần lực CHA phải phân tán vào việc bảo vệ và giữ gìn an ninh trật tự để cho buổi lễ được diễn tiến tốt như các con thấy. Nhưng rồi đa số các con lại không thể tiếp thu được bao nhiêu Minh Triết qua cái buổi lễ diện kiến ngắn ngủi này, không được bao nhiêu Minh Triết! Mà thật vậy, CHA thấy các con tề tựu về tràn ngập Thiền

Đường đa số vì biết CHA và cũng có tâm thành ngưỡng mộ CHA, rồi cũng có một số đứa vì hiếu kỳ muốn đến để tìm hiểu, nhưng CHA phải nói rằng cái số người mà biết tưởng và biết nhìn CHA bằng cái nhìn Minh Triết thì thật chưa bao nhiêu! CHA muốn các con biết tưởng và biết nhìn **THƯỢNG ĐẾ** Minh Triết hơn con. Các con phải biết kính tin **THƯỢNG ĐẾ** hơn nữa con. CHA cho rõ: con kính tin **THƯỢNG ĐẾ** trong cái tinh thần vọng cầu, ỷ lại vào sự phò trợ để được việc cho tư kỷ thì đấy là mê tín **THƯỢNG ĐẾ**, và là tà kiến, còn con kính tin **THƯỢNG ĐẾ** là biết lo phát triển **TRÍ TUỆ, TÌNH THƯƠNG** và **Ý CHÍ**, con biết lo phát triển cái Ông **THƯỢNG ĐẾ** trong con, biết tự phấn đấu vươn lên trong nghịch cảnh thử thách đắng cay để học hỏi và tự giúp mình tiến hóa, biết lo phục vụ luôn luôn cho Cơ Tiến Hóa của mình và của mọi người thì đấy là con biết kính tin **THƯỢNG ĐẾ** và đấy là chánh kiến. Nếu con mê tín **THƯỢNG ĐẾ** thì con sẽ còn kẹt mãi trong chỗ yếu đuối, mê muội, vô minh, khó tiến bộ. Nếu con biết chánh tin, con sẽ sáng suốt, thăng hoa và tiến bộ luôn luôn. Đấy, đấy con. Dĩ nhiên **THƯỢNG ĐẾ** thì luôn sẵn sàng dẫn tiến các con trên cuộc hành hương đầy đẫy của các con, và **THƯỢNG ĐẾ** cũng sẵn sàng giúp đỡ các con qua những bài học khó khăn, những chặng chông gai thử thách nhứt là đối với những con biết **THƯỢNG ĐẾ**. Nhưng **THƯỢNG ĐẾ** giúp đỡ ở đây là nằm trong ý nghĩa hỗ trợ các con tiến hóa, vậy có nghĩa là **THƯỢNG ĐẾ** sẽ cùng học bài với các con chứ rồi **THƯỢNG ĐẾ** không học dùm con. **THƯỢNG ĐẾ** giúp đỡ các con bằng cách cùng con lướt dặm qua những thử thách chông gai chứ **NGÀI** không đi dùm con. **NGÀI** cùng đi với các con, cùng chia xẻ trên những chặng chông gai thử thách của các con chứ **NGÀI** không đi dùm các con, con phải học con mới biết, con phải đi con mới tới, con thấy vậy không?

Đấy, cho nên đầu niên này CHA quyết định không giáng ngự Thiền Đường, đấy cũng là dịp để các con tư duy về **THƯỢNG ĐẾ** và biết nhìn **THƯỢNG ĐẾ**; tưởng đến **THƯỢNG ĐẾ** một cách minh triết hơn. Tưởng **THƯỢNG**

ĐỂ là phải biết tưởng đến Linh Hồn mình, biết nhìn lại mình, biết nghiêm túc tự phê tự kiểm, biết lo chừa cải những sai lầm, biết lo vun bồi sự sáng suốt để mà tiến bộ. Đấy, đấy con.

Tiện đây CHA cũng nói điều này, CHA có theo dõi và ban ơn trong những kỳ Đại Hội Vô Vi vừa qua ở hải ngoại, CHA cũng có chú ý phần phát biểu của các con trong Đại Hội, các con đã phát biểu một số ấn chứng của mình sau một thời gian thực hành Pháp Lý Vô Vi, thì đây cũng là dịp tốt để các con trao đổi kinh nghiệm tu học. Thực ra thì không riêng gì ở trong các kỳ Đại Hội mà ngay cả trong những buổi họp mặt để trao đổi học hỏi thì CHA thấy các con Vô Vi cũng hay phát biểu về một số ấn chứng của mình, chẳng hạn như được mở đệ tam nhãn hay được thấy màu sắc điển quang, được thấy Linh ảnh, được thấy cảnh này cảnh kia, được xuất hồn, xuất vía, hoặc là được thấy Tiểu Thiên Địa, được thấy Tề Luân Hư Cảnh v.v... Các con đã hành pháp, lo công phu, do đó các con được mở trí để thấy được nhiều điều và khám phá nhiều điều. Tuy nhiên, ở đây CHA muốn nói với các con rằng trong muôn vạn cái thấy đó, trong muôn vạn khám phá đó trên con đường tu học của các con thì không có cái thấy nào quan trọng bằng **cái thấy được những sai lầm của mình**, không có cái khám phá nào đáng kể bằng chỗ **khám phá được những rác rưởi, những bế tắc của chính mình**. Đấy, những cái thấy này, những khám phá này thực hết sức quan trọng và hết sức hữu ích cho **LINH HỒN** trên con đường tiến hóa của nó. Đấy, nếu không thấy được những sai lầm, những chỗ kẹt đó để mà chừa cải, để mà khai thông thì thật là khó tiến! CHA cho rõ: mọi tầng lớp, mọi đẳng cấp, mọi trình độ tiến hóa dù là Tiên Phật đi nữa thì cũng vẫn cần những cái thấy đó, còn cần những khám phá đó. Đấy, nếu không thì cũng không thể tiến được, vẫn phải còn cần nó luôn luôn cho tới khi đạt **CHƠN LÝ**. Đấy, CHA có nghe các con tự phê tự kiểm và dũng tâm tự mổ xẻ những sai lầm, những rác rưởi của mình, điều này thật là đáng khuyến khích. Thấy được những sai lầm của mình đã khó, mà dám bộc bạch, mổ xẻ

những sai lầm đó trước mặt nhiều người thì lại càng khó hơn nữa. Cho nên đấy cũng là cái **DŨNG** đáng ghi nhận. Tuy nhiên, CHA phải cảnh giác các con chỗ này, các con đã dám bộc bạch lỗi lầm thì phải dũng tâm cải sửa, **có DŨNG nhận lỗi mà chưa có DŨNG sửa sai, đấy cũng là chưa thật DŨNG,** mà rồi coi chừng cái **DŨNG** nhận lỗi nó sẽ biến dạng sang một hình thái ngã mạn trược khác hơn đó con ... (Cười). Cái TA thấp hèn của con sau khi nó chịu tổn thương tự ái vì con dám mổ xẻ những sai trái của nó, nó sẽ hài lòng và cảm thấy được vuốt ve khi người ta khen nó dũng (Cười) .... Đấy, vì thường thường không ai dám khoe cái xấu và tự nhận lỗi lầm trước mọi người, còn nó thì dám tự đặt lên bàn mổ và do đó mọi người phải thán phục cái **DŨNG** của nó, nó hài lòng chỗ đó (Cười)... để rồi kẹt vô chỗ đó, đó con... (Cười) ... À, các con coi chừng cái chỗ này, CHA thấy các con rất dễ vấp phải cái chỗ này, cho nên CHA nhắc các con phải cảnh giác, phải cảnh giác cái Phàm Ngã của các con, bởi vì các con phải biết rằng cái tánh kiêu ngạo nó vừa nhượng bộ con một bước thì nó lại sẽ tìm cách tấn công con ngay bước khác (Cười)... Đấy, đấy con! CHA thấy cũng cần nhắc nhở thêm các con Phái Vô Vi, các con **HÀNH THIỀN** để tự điều chỉnh bản thể thụ nạp thêm phần khí điển của Trời Đất, tự quân bình để có sức khỏe thể xác và sức khỏe tinh thần, có sức khỏe thể xác và sức khỏe tinh thần cũng để phục vụ cho Cơ Tiến Hóa, để biết cống hiến nhiều hơn trong kiếp sống của mình, để biết yêu thương đồng loại nhiều hơn, biết sống hữu ích vị tha, biết mình vì mọi người, mọi người vì mình, chứ đừng ngồi Thiền ở trong cái tinh thần vọng cầu, mê tín, ỷ lại, trong tinh thần cầu an, tư kỷ. Đấy, có vậy thì cái phần Trí Tuệ của các con mới phát triển và các con mới tiến hóa được, còn ngược lại các con chỉ rơi vào chỗ hẹp hòi chậm tiến và khó đạt kết quả tốt trên con đường tiến hóa đăng đẳng của chính các con. Đấy, đấy con.

Đầu Xuân năm nay CHA không đến với các con bằng hữu thể nhưng đã đến với các con bằng những lời minh triết, nếu các con hiểu và tiếp thu được thì đấy cũng là ân huệ quá đủ

để dẫn tiến các con trong buổi đầu năm, hạt giống minh triết CHA ban rải đã nhiều suốt mấy năm qua, những gì CHA ban rải **nếu các con hiểu và chịu HÀNH thì tưởng cũng quá đủ để dẫn tiến các con về tới cõi giải thoát, quá đủ** - CHA nhắc lại, các con phải **HÀNH**, nếu lãnh hội mà không **HÀNH** thì không thể tiếp thu thật sự. Lãnh hội được những siêu lý, những minh triết từ CHA và rồi chịu **HÀNH**, chịu sống với những siêu lý đó, những minh triết đó thì con khỏi phải đi tìm CHA nữa làm chi con, vì CHA đã có sẵn trong con, con khỏi phải vọng cầu CHA ban ân phúc, vì ân phúc đã đến với các con rồi đó con, con khỏi cần tìm diện kiến CHA để đảnh lễ CHA, để biểu hiện tấm lòng tôn kính của con đối với **THƯỢNG ĐẾ** làm chi nữa con, vì con đã biết đảnh lễ CHA, biết tôn kính CHA trong tư tưởng, lời nói, hành động của chính các con và **THƯỢNG ĐẾ** phải chứng con cái điều đó. Đấy... Đức **KIM THÂN NGỌC ĐẾ** không cần con tìm diện kiến **NGÀI** để đảnh lễ hoặc biểu hiện những hình thức bề ngoài để tỏ lòng tôn kính tưởng nhớ **NGÀI. Nếu con biết tưởng nhớ NGÀI thì hãy sống với những minh triết mà NGÀI đã rao giảng, là biết phát triển không ngừng TRÍ TUỆ, TÌNH THƯƠNG và Ý CHÍ trong cung cách sống của con hằng ngày hầu đi kịp THIÊN CƠ.** Đấy, đấy con!

CHA cho rõ: sắp tới đây khi CHA xuất hiện, đấy là giai đoạn mở đầu một kỷ nguyên khoa học mới tạm gọi là Khoa **TRƯỜNG SINH HỌC**. Đấy là một môn khoa học dẫn dắt nhân loại khám phá những khía cạnh mới lạ của con người mà ngành khoa học kỹ thuật từ trước tới nay chưa có khả năng và trình độ khám phá tới. Đấy là môn khoa học cao siêu ưu việt vượt lên mọi thứ khoa học kỹ thuật hiện hữu kể cả ngành Khoa Học Không Gian đang hiện tại vẫn chiếm ở vị trí hàng đầu, CHA cho biết như thế. Khoa **TRƯỜNG SINH HỌC** này hiện nay được các Khoa Học Gia đang tập tành nghiên cứu thăm dò ở một vài nơi trên thế giới, thì đây cũng là những dấu hiệu sơ khởi do sự chuyển động của Thiên Ý, tức là do sự chuyển động của qui luật **TIẾN HÓA.**

Thế giới rồi đây sẽ có dịp hiểu rằng: con người hoàn toàn

có khả năng làm chủ môi trường, làm chủ thiên nhiên, làm chủ vận mạng mình và hòa điệu cùng vạn vật nhờ biết cách phát triển cho đến vô cùng phần điện năng sinh học sẵn có trong mỗi con người và rồi đây Khoa **TRƯỜNG SINH HỌC** sẽ được học hỏi, nghiên cứu dựa trên nền tảng căn bản, ấy là nền tảng **TRÍ TUỆ, TÌNH THƯƠNG** và **Ý CHÍ** của con người đó con! CHA cho rõ: Đất nước Việt Nam này tuy nhỏ bé, nghèo nàn, chậm tiến, nhưng sẽ có đại cơ duyên để rao giảng môn khoa học ưu việt này trên toàn thế giới.

Vậy **CHA mong sao các con biết phát triển khả dĩ trình độ TRÍ TUỆ, TÌNH THƯƠNG và Ý CHÍ tức là BI - TRÍ - DŨNG để mà có điều kiện tiếp thu tốt cái môn khoa học ưu việt này** mà chắc chắn rằng nhân loại trên thế giới sẽ phải biết đến ở một tương lai gần đây.

Thôi thì CHA dừng ở đây và ban ơn cho tất cả các con.

ĐỨC KIM THÂN CHA
NÓI CHUYỆN VỀ
GIẢ CHƠN HƯ THỰC

Khía cạnh nầy, khía cạnh kia của Chơn Lý, các con phải học hoài hoài! Cho nên ngay cả Phật TÁM đã lên tới chỗ giải thoát khỏi sức hút hồng trần, đi tới cảnh giới thanh tịnh, nhưng hỏi là thực chưa con? Cũng còn cái giả! Ở cảnh giới đó cũng còn cái giả, cái hư, cái thực, và còn phải học hỏi! Cho nên luồng điển của CHA biểu hiện thiên hình, vạn trạng con ơi! Học hoài không hết. Thấy vậy, nói vậy, mà chưa phải vậy! Có chỗ để học hoài. Chưa hẳn đúng đâu con! Mặc dù chứng nghiệm cái luồng điển CHA đó, nhưng mà chưa thể kết luận đâu! Cái kết luận đó chỉ phiếm diện thôi, CHA cho các con biết! Cho nên cái chỗ học của chúng con, đời đời, vô cùng tận. Cơ hội vừa qua, CHA chuyển con sang đây, con thấy nhiều bài học hết sức là minh triết cho con, mặc dù nó lằng nhằng, có đôi khi làm cho con bực mình, nhiều khi nó làm cho con thấy mất thì giờ, nhưng con biết không? Nó có cái chỗ học hết sức quan trọng, cao siêu, minh triết, cho con chứng nghiệm những cái mà chưa chắc con có cơ hội học hỏi, nếu con không có dịp đi vào đó. Con đi vào con chứng nghiệm, con trà trộn vô đó, con mới học hỏi. Cho nên vừa qua, tình trạng cơ bút có những cái xáo trộn, những tệ trạng đồng tử tá giả, những điều nầy sanh từ Nhơn Ý. Phải thấy rằng những sự kiện đó nảy sanh từ Nhơn Ý, nhưng cũng có phần Thiên Ý, có hết con! Trong cái chơn nó có len cái giả, ở khía cạnh nầy, khía cạnh kia! Vì vậy CHA dạy các con tương kế tựu kế! Biết thì giả nó thành chơn! Không biết dẫu chơn cũng hóa giả, phải tùy nghi để mà ứng biến. Cho nên có dịp CHA dạy cái nhóm ở đây, tùy cơ ứng biến, tương kế tựu kế, luôn luôn như thế để đối phó với những tệ trạng. Bởi vì màn nầy con biết không, luồng Thiên Điển xuống bị chi phối nhiều lắm! Phàm ý len vô nhiều lắm! Cho nên các con phải biết

nhận xét cái phần gì minh triết, để học hỏi, chẳng hạn việc thành lập hội thánh nầy nọ, cũng do phần nhơn ý sắp đặt, nhưng mà CHA cho, tương kế tựu kế CHA cho các con tổ chức, CHA cho làm việc để học bài, làm việc để mở trí, làm việc để phát triển BI, TRÍ, DŨNG, chui vào cái giả để học hỏi. Cái tổ chức giả đó nếu các con làm được việc, phát triển, thăng hoa được thì CHA hỗ trợ cho. Còn không làm được việc thì CHA dẹp. Nhưng mà cái chỗ dẹp đó thử hỏi có phải là cái chỗ thất bại mất mát không? Cái chỗ dẹp đó là cái chỗ thất bại, tan rã của hội thánh, nhưng mà vẫn không thất bại trong chúng con nếu các con biết tận dụng cơ hội đó để phát triển BI, TRÍ, DŨNG và mở trí luôn! Thí dụ, chuyện dẹp cái hội thánh vừa qua đó, có con buồn ý bị thất bại, nhưng CHA giảng cho hiểu có phải thất bại đâu? Các con vào môi trường đó để làm gì? À, để học hỏi, thì bây giờ môi trường bị tan rã vẫn có cái gì còn lại! Chỗ còn lại là cái gì mình đã học hỏi, chứng nghiệm, phát triển, thăng hoa nhân cái môi trường đó! Hội thánh là môi trường, là phương tiện. Hội Thánh có phải là Chơn Lý đâu mà nó còn đó mãi? Hết phương tiện nầy rồi phương tiện khác. Cho nên phương tiện nầy bỏ đi, đâu có mất hết, vẫn có cái tồn tại. Cái tồn tại là cái gì? Là cái chỗ khi mình chui vào môi trường đó mình thật lòng, mình đem hết khả năng trí tuệ mình ra để làm việc. Điều đó giúp cho mình phát triển thăng hoa và mình phải học hỏi được cái gì đó. Dẫu môi trường đó là giả, nhưng mình có cố gắng, biết lo phát triển chính mình thì bao giờ cũng có sự mở trí! **Điều mình học hỏi được, cái đó là cái Chơn và con đi vào bất cứ môi trường nào cũng để học hỏi, để kiếm cái Chơn đó**! Vào môi trường hội nầy hội kia, hội nọ để con học cái đó, học cái biết, con cần biết, con ơi! Chứ đâu phải cần chức sắc phong của hội nầy hội kia!

Mấy cái đó giả hết, con thấy vậy chưa? Cho nên việc "nommer" chức sắc nầy kia, có phải do Ông Trời không? Không cần biết cái đó, chuyện đó tụi con tổ chức cũng được, và CHA dụng cái đó để cho con học hỏi! Đứa phàm nó móng động, nó muốn tổ chức cái chuyện nầy, CHA ứng cho nó làm,

CHA cũng làm trong đó, CHA nói thẳng! Cho nên, nói giả hết cũng không đúng, mà chơn cũng không phải! CHA chuyển, CHA ứng phần nào trong cái chuyện sắp xếp tiếp cho. Vậy nên nói rằng tụi nó cũng đúng, mà có ý CHA trong đó cũng có luôn! Thây kệ, cho bây sắp đi, tao cũng chịu cho bây sắp, tao cũng ứng cho bây làm để cho bây học. Rồi nếu tụi con học nên thân thì CHA để, còn không nên thân thì đương nhiên phải có cái nọ cái kia lộn xộn rắc rối, tự động cái trược nó quến, để tự nó phá rồi nó tự tan rã theo qui luật. Con thấy chưa? Nhưng mà dẹp cũng không phải là mất hết, và cái tồn tại là chỗ chứng nghiệm của tụi con để đi tới chỗ biết thêm một cái gì và chính chỗ biết thêm một cái gì đó mới là chơn! Cho nên cái gì cũng là phương tiện để học hỏi. Tụi con lo sợ việc cơ bút tá giả nhưng mà CHA tương kế tựu kế, CHA chịu luôn! CHA cho cái giả mà con! Nhưng rồi xét lại thì cái gì cũng giả, chỗ nào, môi trường nào học hỏi cũng giả. Pháp Lý Vô Vi giả không? Giả luôn chứ con! Cũng giả thôi! Mượn nó để tiến, chui vào môi trường đó để học hỏi, để thăng hoa, phát triển BI, TRÍ, DŨNG, phát triển cái biết cho tới vô cùng. Cái môi trường thì giả, cái phương tiện thì giả tạm. Cái Pháp Lý cũng giả thôi, có cái nào chơn không? Là những chiếc xe, những kiểu bè, những phương tiện khác nhau để các con dụng nó mà tiến. Rồi qua môi trường, chui vào môi trường đó, dụng cái phương tiện đó, tụi con phải chứng nghiệm được một cái gì, để biết thêm một cái gì, để thấy thêm chút gì, thì chỗ đó mới là chơn! Cái không mất đó là chơn! Cho nên tụi con phải sáng suốt nhận định và sự sáng suốt đó từ từ nhờ qua môi trường nầy môi trường kia, va chạm với chỗ nọ chỗ kia, con mới phát triển nó được! Chứ cái sáng suốt đó nhờ đâu? Con sợ con mất sáng suốt, con không dám chui vô, rồi bao giờ mới biết? Con nói cái đó giả con sợ lắm! Không được con! Bao giờ con mới biết! Thây kệ nó, tương kế tựu kế, mình chun vào mình học. Học hỏi chứng nghiệm rồi biết thêm, mở thêm. Cho nên, qua những bài học khác nhau, qua những sự kiện khác nhau, tụi con có dịp học. Những đứa có dịp nghe CHA dạy, thí dụ nhiều con cho rằng Long Hoa Hải Hội Đàn ở đây, coi như là có CHA, là gần

CHA, tại sao CHA không chuyển điển cho đồng tử xuống những đàn cho chơn chánh, mà lại có những cái tá giả! CHA cho biết, CHA cho tá giả luôn! Học mà con! Những bài học hết sức minh triết tuy rắc rối nhưng có CHA dẫn dắt. Chính vì cái chỗ có CHA, CHA cho tá giả được, lộng được! Mượn danh CHA để sắp xếp tổ chức. Được! CHA cho! Nhưng rồi CHA dẫn dắt luôn, CHA hướng dẫn phải đối phó ra sao, rồi tùy nghi để nó hiểu biết, tùy duyên CHA trợ thêm để mà ngộ mà học hỏi hiểu biết! Chính cái chỗ nầy là cái bài học hết sức cao siêu, hết sức minh triết, cho các con quen ứng biến, gặp những trường hợp như thế phải làm sao? Học hỏi, mở trí, mượn cái giả để giải cho các con, bài học minh triết lắm con! Chứ các con chê cái giả thì cái gì các con khen bây giờ? Bởi vì cái gì nó cũng giả, phương tiện nào thiệt bây giờ? Các con nói cái nầy nó giả, môi trường nầy nó giả, môi trường kia nó giả, các con chê hết! vậy chứ môi trường nào thiệt, phương tiện nào thiệt? Phương tiện là phải giả, đằng nào cũng giả thì mình tương kế tựu kế, dụng nó để tiến, môi trường nào cũng tiến được! Cho nên CHA thấy giả, nhưng mà CHA cho các con học. Việc tổ chức hội thánh nầy nọ, được! Tổ chức thì cứ tổ chức, học hỏi thôi! CHA không "nommer", nhưng cứ coi như CHA "nommer" để mà học, nhận cái chức việc đó để học hỏi. Rồi những bài học đố kỵ, tỵ hiềm, chia rẽ, chấp ta, ngã mạn, nó có dịp từ cái phàm tánh của chúng con nó phát lộ đó, nó có dịp chui ra hết, nó có dịp nó biểu hiện ra, rồi cái biểu hiện phàm ngã của đứa nầy nó phải đụng với cái biểu hiện của đứa kia! Đó, thì cũng có bài để học luôn! Nhưng có CHA đây CHA chỉ cho, nên phải cho nó biểu hiện chứ con! Chứ CHA trấn áp chỗ đó, cũng như CHA ép rác rưới hoài sao con? CHA phải móc ra, để chỉ cho con thấy rác rưới rồi nhắc các con quét chứ! Đa số các con, thằng nào cũng như những kịch sĩ bước ra sân khấu cũng mặc áo mão, tô vẽ, cũng múa may hát xướng theo vai trò "ông đạo" "người tu"... nhưng còn cái rác rưới tồn đọng đây mà không thấy! Cho nên rồi rác rưới nó, nó không thấy, nó cứ thấy nó cao cả, nó cứ thấy tui là người tu, là người đạo, là người hiểu đạo cao, nói đạo siêu, hay là tui đang hành đạo tích cực v.v... mà nó

không thấy cái ta phàm phu của nó! Nó không có dịp thấy được cái rác rưởi của nó và chỉ thấy rác rưởi của thằng khác. Bởi vậy CHA cho móc ra. Cho nên những cái đố kỵ, tỵ hiềm, chia rẽ nọ kia, kia nọ phải có, cho nó hiển lộ. Đấy! Cái cơ phá của CHA đấy! Cái chỗ phá của CHA là chỗ gì? Chỗ phá của CHA là chỗ bươi móc rác rưởi cho nó chui ra, rồi CHA kêu dẹp đặng mà xây! Cho nên CHA nhắc hoài, nhắc một lần, hai lần, ba lần, phải nhắc hoài. Con nói: có CHA đây, mà sao để cho lộn xộn, lung tung, trung ương gì mà tùm lum đủ thứ chuyện? CHA cho chứ con, còn rác thì CHA quậy lên chứ! Còn rác thì ém nó xuống sao? Giải quyết rác rưởi đâu phải đóng cửa bít nhà lại hết rồi không cho ai thấy đâu! Đóng cửa lại, mà rác rưởi trong nầy còn tồn đọng, thì chỉ tổ làm cho nẩy sinh thêm những ổ vi trùng, càng lúc càng có những cái bê bối bẩn thỉu phát triển thêm! Cái nhà mà đóng cửa bít bùng lại không quét trong nầy làm sao nó sạch được, thì càng lúc càng phải thêm dơ! Cho nên giải quyết nó đâu phải là đóng cửa lại đừng cho ai thấy rác dơ? Mà giải quyết nó là phải mở toang cửa ra hết, cho thấy rõ rác rưởi, rồi giải quyết thực tiễn là phải cầm cái chổi, quét cho sạch, và cái chỗ quét đó là các con phải quét! CHA nhắc nhở các con quét, và CHA cùng quét với chúng con! Cùng quét là chuyển cái ân điển trợ thêm, nhưng mà các con phải làm! Cho nên có CHA đây, CHA cho tệ đoan chứ con! Tại sao không? Để học, để mở, cho rác rưởi nó biểu hiện, quậy ổ nó lên là khác nữa! CHA quậy rác lên chứ con! Còn cặn cáu rác rưởi CHA quậy lên, chứ CHA không ém xuống đâu! CHA quậy lên cho các con thấy rõ, chứ không phải nói là trung ương rồi CHA cứ dùng điển quang CHA che cái xấu hoài, giữ cho những cái bê bối đừng có ai thấy, ai biết, cho sự kiện đó nó không biểu hiện ra, để giữ cái trung ương cho uy tín.

Nhưng rồi các con còn dơ thì CHA phải cho học để biết để mở, để thanh lọc. Cho nên những sự kiện lăng nhăng những tệ đoan, những biểu hiện đố kỵ tỵ hiềm, chia rẽ từ cái ta của chúng con để cho chúng con có dịp thấy rồi hiện tượng cơ bút học biết bao nhiêu chuyện, tương kế tựu kế, ứng phó, cái

nào cũng có giả có chơn. CHA nói thật, hổng có bài nào là toàn chơn, luôn luôn cái điển trong đó có giả hết, mà giả ít hay nhiều thôi!

Cho nên cái đàn vừa qua, để mở học viện Vô Vi CHA nói với chúng nó tương kế tựu kế. Phủ nhận cái đàn là giả cũng không đúng, mà nói cái đàn đó là chơn cũng không đúng! Mà cái hiện tượng con nghe nói sao đọc cái đàn đó thấy luồng điển rút lên do đó con tin rằng cái đàn nầy chơn. Cái chỗ chứng nghiệm của con cũng đúng, nhưng chỉ phiến diện. Bởi vì cái tư tưởng dưới nầy móng động đều chơn chánh, thì tự động cái tầng giới sáng suốt ở trên người ta rút lên, cái khối cộng đồng sáng suốt Vô Vi nó rút lên đó! Bởi vì sao? Các con ở dưới nầy móng động mở học viện Vô Vi để tu học. Cái thiện ý đó thì Nhơn Ý gặp Thiên Ý. Các con muốn tu học để tiến hóa, tại sao CHA không cho? Cái ý nầy chơn chánh thôi con! Cái chỗ muốn mở học viện Vô Vi để có môi trường tu học. Tu học bằng cách nào? Hồi quang phản chiếu tìm lại cội nguồn, tìm Thượng Đế ở trong chính các con. Chuyện đó đúng, chuyện đó phải! Chuyện đó CHA chịu thôi con, CHA cũng muốn như vậy! Cái chỗ muốn đó là minh triết, CHA chịu liền, cái muốn nầy nó động cái tầng giới sáng suốt ở trên rút lên, thì cái điển rút phải có! Con ngồi con nói đạo, con nói những điều đạo đức, thì tự nhiên con cũng được điển rút trên bộ đầu và người nghe con nói cũng nghe điển trên bộ đầu. Lúc đó con đang nói những lời mà Tiên Thánh, Phật nói! Thì tự động con nghe cái điển nó nhẹ hơn. Cái điển của con suy tưởng điều nặng nề, vọng động dưới nầy, hướng đi xuống, thì con nghe nặng nề, cái điển của con hướng đi lên thì tự động nó nhẹ nhàng. Cái chuyện đó rất thực tiễn con! Con thấy vậy chưa? Nhưng mà cái chỗ sắp xếp sắc phong cho lịnh làm nầy kia nọ, phải coi chừng! Len trong cái ý chơn có cái ý giả! Giả có, chơn có! Cho nên tụi con phải xét mà chưa xét được là tại chưa hiểu nhiều, thì có dịp va chạm học hỏi để hiểu thêm. Cho nên, con có dịp để chui dần vào môi trường nầy, môi trường kia để con học và đây là cái bài siêu cho con. Chớ rồi, con thọ Pháp Vô Vi học hỏi từ đó đến giờ

mới ở trình độ chứng nghiệm bằng xúc giác cái luồng điển rút rồi cho rằng cái đàn nầy chơn à? Phải coi nghe con ơi! Đây là cái dịp để con học. Nhờ con có cơ hội gặp CHA nên CHA phân tách cho con hiểu thêm, cái bài học nầy quí báu ghê lắm, mà may mắn có CHA đây CHA chỉ cho thấy, CHA cho cái giả luôn và cái chỗ giả đó CHA chỉ cho để học hỏi tiến hóa.

VẤN: Không có CHA chỉ, chắc chúng con không hiểu nổi, bị lầm hết!

ĐÁP: Thì đó! Từ trước tới nay, từ hồi CHA giáng về tới bây giờ, thì con thấy CHA phá mê biết bao nhiêu điều, thấy vậy mà cũng không phải vậy! Con cũng có dịp thấy cũng một luồng điển CHA thôi mà biểu hiện biết bao nhiêu trạng thái!

VẤN: Nhiều cái Ông TÁM cũng chưa biết tới nữa!

ĐÁP: Đó! Con thấy chưa? Có khi TÁM cũng nhận định sai thôi con! Đấy là có huệ đó nghe! Đã mở huệ nhãn đi tới tầng giới giải thoát rồi đó. Mà con có dịp thấy rằng TÁM cũng chỉ nhìn thấy cái phiến diện thôi! TÁM còn phải chứng nghiệm dài dài để mở trí nữa chứ con! Chỉ thấy phiến diện, nhận xét cái phiến diện, rồi kết luận trong cái phiến diện, cho nên có khi lầm! Việc ấy phải có thôi con! Cho nên nhiều cái CHA phải phá mê thôi chứ! Thí dụ một trường hợp, chẳng hạn trước đây, cái luồng điển CHA biểu hiện qua Kim Thân, TÁM cũng chỉ nhận xét một cách phiến diện thôi con! Cũng đâu thể hiểu hết! Rồi thấy điển CHA, rồi chỉ biết nhận xét qua cái thấy của mình thôi, nên chưa hẳn là đúng hết đâu con! Cũng như nhìn luồng điển CHA thể hiện qua Nguyễn văn Mùa với điển quang Vô Vi thì thấy cũng một luồng điển CHA không khác, nhưng mà khác chứ con! Cái chỗ khác đó TÁM chưa thấy được! Nhận xét qua Kim Thân, nhận xét qua Nguyễn văn Mùa, thấy luồng điển y hệt vậy! Nhưng mà khác! Cái chỗ khác đây TÁM chưa thấy! Và TÁM chỉ kết luận trong cái biết phiến diện thôi! Cũng như những nhận xét về Kim Thân cũng phiến diện thôi! Các con không biết nổi Ngài

đâu! Các con cái óc phàm không luận nổi mà cái biết của Phật cũng chưa luận nổi đâu!

VẤN: Mới rồi, điển CHA, tâm tâm tương ứng qua Ông TÁM, nhân dịp Đại Hội Vô Vi, CHA có nói: "Sự cao siêu vô cùng siêu nhiên các con đã tận hưởng, qua những lời CHA giảng qua Kim Thân tại Việt Nam", và CHA có nói: "Thầy của các con không chấp nhận sự mê tín, cho nên CHA cũng không muốn dùng cái thể nhập xác hay là cơ bút đối với Vô Vi".

ĐÁP: "Tâm tâm tương ứng" đấy cũng là một cách nói! Đây là hiện tượng TÁM được nhận một phần điển quang của CHA tá thế hay muốn nói một phần điển quang của CHA "nhập xác" cũng được! Phần điển quang ấy tác động và hỗ trợ sự sáng suốt thêm cho linh hồn để phát biểu những điều mà Thiên Ý muốn. Phần điển quang càng được tập trung thì hiệu năng sáng suốt càng gia tăng và càng phát biểu đúng Thiên Ý hơn!... **Nhưng đây không phải là hiện tượng "nhập xác" kiểu đồng cốt nhận điển từ những tầng giới thấp.** Hiện tượng nhập xác nầy làm linh hồn mê đi không hay biết những điều mình phát biểu!

Cho nên, tóm lại luồng điển biểu hiện thiên hình vạn trạng, nói hoài không hết, phải học đời đời. Và cái chỗ biết của chúng con phải còn cơ hội để chứng nghiệm hoài hoài đó con!

MỤC LỤC

-Về sự giáng thế của Thượng Đế TRANG
(Vấn đáp 1,2,3,4) 1-5
-Về sự CHA chọn xác người nữ
(Vấn đáp 5) 6
-Về CHA dùng phương tiện từ Trược tới Thanh từ Ác tới Thiện để giáo hóa
(Vấn đáp 6,7,8,9) 7-13
-Về sự hằng hữu của Thượng Đế
(Vấn đáp 10) 13
-Về sự tiến hóa của Tiểu Hồn
(Vấn đáp 11) 14
-Về các trạng thái của Thượng Đế
(Vấn đáp 12, 13,14,15,16,18,19) 17-32
-Về Tham, Sân, Si (trược và thanh, siêu thượng thừa)
(Vấn đáp 17) 27
-Về Hắc Bì Phật Tổ
(Vấn đáp 20) 33
-Về Lục Tự Di Đà
(Vấn đáp 21) 33
-Về niệm danh CHA
(Vấn đáp 22) 35
-Về Tâm Pháp, Bí Pháp và Tâm Pháp Phổ Truyền
(Vấn đáp 23,24,25) 41-44
-Về Tam Công, Tứ Lượng
(Vấn đáp 26,27,28,29) 46-52
-Phép dạy dỗ lục căn giữ tâm ý khỏi vọng, loạn động, buồn chán, âu lo, nóng giận
(Vấn đáp 30) 52
-Về việc hành Pháp Lý Vô Vi (sửa tánh, tại sao có khi thoái bộ
(Vấn đáp 31,32) 55-56
-Về Long Hoa Đại Hội
(Vấn đáp 33,34) 58-59

-Lý vận hành của Càn Khôn
(Vấn đáp 35) 59
-Trường hợp của người đang tu mà bị vấp ngã
(Vấn đáp 36) 60
-Về Sân Thanh, Sân Trược, Phương Pháp Trừ Sân Trược
(Vấn đáp 37) 63
-Về Thiền Đường H.V.E. được trấn và phát bùa và hiện tượng Bồ Tát dùng bùa trị bịnh
(Vấn đáp 38) 65
-Về Tam Giáo Tòa
(Vấn đáp 39) 74
-Về ăn chay, ăn mặn, sát sanh
(Vấn đáp 41,42,43,44,45,46,47) 79-90
-Về tình dục (dục trược. dục thanh, siêu thượng thừa)
(Vấn đáp 48-49) 91-93
-Về Thiền Định, về các Tôn Giáo, về Cơ Qui Nhứt
(Vấn đáp 50,51,52) 104-109
-Về khối thanh cùng khối trược tại trần gian
(Vấn đáp 53,54,55,56,57,58) 115-119
-Về việc thấy được điển quang của CHA
(Vấn đáp 59) 120
-Về Phật, về Ngọc Hoàng Thượng Đế, về Đức Kim Thân
(Vấn đáp 60,61,62) 121-129
-Về CHA đi qui ẩn
(Vấn đáp 63) 130

PHỤ LỤC

-Tình Yêu của CHA 137
-Trích Buổi Đàn 26-6 Mậu Ngọ
tại Khổng Thánh Miếu 144
-Trích "Đàn Cơ đặc Biệt" Kim Thân CHA
dành cho Phái Tu Vô Vi 156
-Huấn từ của đức Kim Thân Ngọc Đế
tại tư thất Bà T.T.N. 173
-CHA giảng về chữ "Lễ" 175
-Về cách phục sức của người tu 178

-CHA giảng về trần gian được ơn cứu rỗi của Thượng Đế 179
-Huấn từ của đức Kim Thân Ngọc Đế khi tiếp bạn đạo Cần Thơ, Trà Vinh 180
-Huấn từ của đức Kim Thân Ngọc Đế khi các bạn đạo Cần Thơ, Trà Vinh từ biệt CHA 183
-Huấn từ của đức Kim Thân Ngọc Đế nhân dịp bạn tu Phái Vô Vi làm lễ tiễn CHA đi qui ẩn 186
-Huấn từ của đức Kim Thân Ngọc Đế nhân lễ tiễn chân đức Kim Thân đi qui ẩn do Tân Dân Đàn tổ chức 203
-Huấn Từ gởi các bạn tu Hải Ngoại 210
-Huấn từ của đức Kim Thân Ngọc Đế ban vào dịp Xuân Kỷ Mùi 211
-Huấn từ của đức Kim Thân (nhân dịp một số bạn đạo bất ngờ được may mắn diện kiến CHA vào dịp **Xuân** Canh Thân) 220
-Sớ Xuân của Đức Kim Thân 223
-Đức Kim Thân trả lời "Bao giờ Xuân được an" 223
-Huấn Từ Lễ Giáng Sinh 224
-Huấn Từ Tết Tân Dậu 226
-Huấn Từ Tết Nhâm Tuất (CHA ban cho PLVVKHHBPP) 228
-Huấn Từ Tết Nhâm Tuất (CHA ban cho một nhóm chư vị Thiên Khai Huỳnh Đạo) 230
-Buổi hội ngộ giữa Kim Thân Ngọc Đế và Quan Âm N.H. 235
-Giải đáp thắc mắc của chư vị Cao Đài Giáo 240
-Bài giảng "Phá Mê về Địa Tiên" 260
-Bài giảng "Mê Chấp và Phá Mê Phá Chấp" 263
-Bài giảng của Đức Kim Thân Ngọc Đế ngày 23-9-82 về việc thiết lập Voviland tại Hải Ngoại 274
-Đức Kim Thân giảng cho một số tín đồ Thiên C. G. 278
-Huấn Từ Xuân Quí Hợi 321
-Huấn từ CHA ban cho T.K.H.Đ. nhân dịp kỷ niệm đệ tam chu niên ngày CHA đi qui ẩn 326
-Huấn từ Xuân Giáp Tý 347
-Giả Chơn, Hư Thực 354

CÁC THIỀN ĐƯỜNG VÀ TRUNG TÂM VÕ VI TẠI HOA KỲ

1- T/T BOTHELL, WA
C/o Trần Vĩnh Tánh
11510 E, Riverside Dr #36
BOTHELL WA 98011
Tel (206) 488-1375

2- T/T KENT, WA
C/o Uông Bình Chương
9742 S. 239th. Place
KENT, WA 98031
Tel. (206) 854-2955

3- T/T TACOMA, WA
C/o Nguyễn Văn Mai
6124 N. 40th
TACOMA, WA 98407
Tel. (206) 752-4384

4- T/Đ LONGVIEW, WA
C/o Nguyễn Khắc Trừ
2787 Taylor Ave.
LONGVIEW, WA 98632
Tel. (206) 425-7654

5- T/Đ PORTLAND, OR
C/o Nguyễn Đức Trọng
2809 S.E. Division St.
PORTLAND, OR 97202
Tel. (503) 231-0059

6- T/D PORTLAND, OR
C/o Nguyễn Hữu Lâm
1522 S.E. 139th. Ave.
PORTLAND, OR 97233
Tel. (503) 257-8657

7- T/T CORVALIS, OR
C/o Dương Ngọc Thủy
1571 N.W. Highland Dr.
CORVALIS, OR 97330
Tel. (503) 752-1258

8- T/T SACRAMENTO, CA
C/o Nguyễn Thiện Tánh
9400 N. Kiefser Blvd. #8
SACRAMENTO, CA 95826
Tel. (916) 362-6690

9- T/D SAN JOSE, CA
C/o Lý Vĩnh
426 N. 10th St.
SAN JOSE, CA 95112
Tel. (408) 288-9584

10- T/T BAKERFIELDS, CA
C/o Nguyễn Văn Hưng
3905 Peachwood Ct.
BAKERFIELDS, CA 93309
Tel. (805) 834-8808

11- T/D RESEDA, CA
C/o Khương Bữu Võ
17825 Strathern Ave.
RESEDA, CA 9'335
Tel. (818) 344-1345

12- T/D POMONA, CA
C/o Nguyễn Văn Diễm
20342 Julliard Dr.
WALNUT, CA. 91789
Tel. (714) 594-3730

13- T/D CULVER CITY, CA.
Long, Đức, Nghĩa
5333 Inglewood Blvd.
CULVER CITY, CA 90230
Tel. (213) 827-0430

14- T/T LOS ANGELES, CA
C/o Hoàng Văn Hoa
1242 S. Kingsley Dr.
LOS ANGELES, CA 90006
Tel. (213) 733-1014

15- T/T NORWALK, CA.
C/o Nguyễn Công Phố / Lĩnh
11803 Orr & Day Rd.
NORWALK, CA 90650
Tel. (213) 864-6113

16- NHÀ IN VÔ VI, CA.
Quản Lý: Lý Văn Giáo
14869 Dillow St.
WESTMINSTER, CA 92683
Tel. (714) 891-0889

17- T/D SAN DIEGO, CA.
C/o Thiềm Tuệ Nhi
2056 Via Las Cumbres #7
SAN DIEGO, CA 92111
Tel. (619) 279-3032

18- T/T SAN DIEGO, CA.
C/o Đinh Bá Văn
2713 Ulric Ave., #A
SAN DIEGO, CA 92111
Tel. (619) 573-0901

19- T/T PROVO, UT
C/o Đoàn Minh Nguyên
975 W. 200 South
PROVO, UT 84601
Tel. (801) 375-3994

20- T/T SALT LAKE CITY, UT
C/o Mai Văn Ký
749 N. Dorethea Way
SALT LAKE CITY, UT 84116
Tel. (801) 595-1688

21- T/T SALT LAKE CITY, UT
C/o Nguyễn Ngọc Tuấn
6112 Prairie View Dr.
SALT LAKE CITY, UT. 84118
Tel. (801) 964-8705

22. T/T ST. LOUIS PARK, MN
C/o Quan Ngọc Liên
2857 Zarthan Ave. S.
ST. LOUIS PARK, MN 55416
Tel. (612)922-9095

23. T/D JANESVILLE, WI
C/o Trần Ngọc Quang
716 Roosevelt Ave.
JANESVILLE, WI 53545
Tel. (608)756-5178

24. T/T DEARBORN, MI
C/o Trần Kim Trung
21321 Audette.
DEARBORN, MI 48124
Tel. (313)562-5645

25. T/T DEKALB, IL
C/o Nguyễn Văn Xang
1728 Oakwood
DEKALB, IL 60115
Tel. (815)758-3218

26. T/T WHEATON, IL
C/o Trần Thế Toàn
2 Wheaton Center #/608
WHEATON, IL 60187
Tel. (312)668-0359

27. T/D LOWELL, MA
C/o Trần Ngọc Dũng
270 Wilder St. #/2
LOWELL, MA 01851
Tel. (617)452-1723

28. T/T MAYNARD, MA
C/o Nguyễn Văn Tỷ
10 Walcott St.
MAYNARD, MA 01754
Tel. (617)897-9519

29. T/T WYO. HILS, PA
C/o Nguyễn Văn Phước
53, Wingert Rd.
WYO. HILS, PA 19610
Tel. (215)373-7089

30. T/T PITTSBURGH, PA
C/o Phạm Văn San
241 Magnolia P l.
PITTSBURGH, PA 15228
Tel. (412)334-9268

31. T/D ARLINGTON, VA
C/o Nguyễn Hữu Phú
817N. Wakerfield St. #2
ARLINGTON, VA 22203
Tel. (703)525-6139

32. T/T GLEDALE, AZ
C/o Nguyễn Đăng Khanh
3650W. Blufield Ave.
GLENDALE, AZ 85308
Tel. (602) 439-2568

33. T/T TEMPLE, AZ
C/o Cao Hữu Thế
109E. Broadway #31.
TEMPLE, AZ 85282
Tel. (602)894-9272

34. T/D ARLINGTON, TX
C/o Nguyễn Võ
2120 Foxcroft Ln.
ARLINGTON, TX 76014
Tel. (817)465-0986

35. T/T WATANGA, TX
C/o Nguyễn B. Sơn
6429 Patsy Ln.
WATANGA, TX 76148
Tel. (817)485-6859

36. T/T SAN ANTONIO, TX
C/o Lê Quốc Toàn
1407 Waverly.
SAN ANTONIO, TX 78201
Tel. (512)734-8253

37. T/D TÚ THÔNG, TX
Long, Duy, Thạch
4250 Sun Meadow
HOUSTON, TX 77072
Tel. (723) 568-4394

38. T/D TẠO TỊNH, TX
C/o Mai Bình
10423 Airline Dr.
HOUSTON, TX 77037
Tel. (713)445-1676

39. T/D AUSTIN, TX
C/o Nguyễn Văn Liêm
1000 Bodgers Dr
AUSTIN, TX 78753
Tel. (512)339-0159

40. T/D TULSA, OK
C/o Nguyễn Huê Hùng
28324. 115th E. Ave #C
TULSA, OK 74129
Tel. (918) 665-8924

41. T/D GRETNA, LA
C/o Ưng Văn Bôn
2193 Carol Sue Ave.
GRETNA, LA 70056
Tel. (504)362-9550

42. T/T HARVEY, LA
C/o Nguyễn Văn Đông
1132 Curtis St.
HARVEY, LA 70058
Tel. (504)340-5991

43. T/T NEW ORLEANS, LA
C/o Nguyễn văn Bảnh
7700 Butterfield Rd.
NEW ORLEANS, LA 70126
Tel. (504) 246-9373

44. T/Đ TAMPA, FL
C/o Lê Thanh Tùng
3314W. Louisiana Ave
TAMPA, FL 33614
Tel. (813)870-0902

45. T/T ORLANDO, FL
C/o Nguyễn Đình Trang
6315 Seabury Way
ORLANDO, FL 32818
Tel. (305)297-0657

46. T/T COCOA, FL
C/o Nguyễn văn Sang
6927 Pluto St.
COCOA, FL 32927
Tel. (305)631-7141

47. T/T SOUTHFIELD, MI
C/o William Võ
27400 Franklin #524
SOUTHFIELD, MI 48034
Tel. (313)357-2376

48. T/T HAPEVILLE, GA
C/o Võ Hửu Thời
3462 Meadow Rd.
HAPEVILLE, GA 30354

49. T/D HONOLULU, HI
C/o Trần Văn Dủ
1635 Meyers St.
HONOLULU, HI 96819
Tel. (808)845-5806

CÁC THIỀN ĐƯỜNG HOẶC TRUNG TÂM VÕ VI TẠI ÂU CHÂU

WEST GERMANY

●T/T BERLIN
C/o Tổ Trường Xuân
Schulstr. 37
D.1000 BERLIN 65
WEST GERMANY
Tel. 030.393

●T/T EGELSBACH
C/o Đoàn Kim Chi
Leipziger Str 28
6073 EGELSBACH
WEST GERMANY

●T/D GIESSEN
C/o Đoàn Văn Thuận
Kropbacher Weg 298
6300 GIESSEN
WEST GERMANY

ENGLAND

●T/T LONDON
C/o Trần Đăng Mai
42 Fuchsia St.
Abbeywood, S.E. London
ENGLAND

HÒA LAN

●T/T NIEUWEKOOP
C/o Trần Viễn Thông
29 Jorris- Zudde
NIEUWEKOOP
HOLLAND

●T/T HEERLEN
C/o Ng. Kim Thanh Thủy
De Tichel 31
6417 RA-HEERLEN
HOLLAND

THUỴ SĨ

●T/T SWITZERLAND
C/o Nguyễn Tấn
Allmei 3
CH-3930 VISP/VS
SWITZERLAND

●C/o Lâm Vi Ngo
Lau Penac Kerstr 14
3302 MOOSSEEDORF BE
SUISSE

SWEDEN

●T/T NORRKOPING
C/o Mme Thiên Kim
Skepparag 26-311
60227 NORRKOPING
SWEDEN

DANMARK

●T/D ESBJERG
C/o Không Trung Huyền
Tinghöjs Alle 16D I.mf
6700 ESBJERG
DANMARK

●T/D BRABAND
C/o Mai Kim Ngoc
Sigridsvej.9II.TH
8220 BRABAND
DANMARK
TEL 06-254961/257197

NEW CALEDONIA

●C/o Phạm T Xuân Hồng
58 De Lattre De Tassigny
MONT-COSSYN NOUMEA
(NEW CALEDONIA)

PHÁP

●ĐỘI A.H. VÕ VI PHÁP
T/D PARIS
C/o Phan Cao Thắng
51 Auguste Blanqui No386
94600 Choisy Le Roy
FRANCE
Tel. (1) 853-9561

●T/D GIEN
C/o Mme Thái Hoàng Long
Route De La Bosserie
45500 GIEN, FRANCE
Tel. 67-08-29

● T/D LIMOGE
Mlle Mougamadou Sarah
28 Allee Fabre D'englantine
No. 639
87100 LIMOGES FRANCE

●T/D TOULOUSE
C/o Trinh Quang Thắng
2, Rue Bearne
31100 TOULOUSE, FRANCE
Tel. (61) 440497

●TINH XÁ NGUYỄN THANH BẠCH
32 Rue Du Plessier
Hameau de Villare
77730 Citry Sur Marne
FRANCE
Tel. 0236210

● T/D STRASBOURG
C/o Mme Dupuis
21 Rue De Cerf
67200 STRASBOURG
FRANCE
Tel. (88) 293396

●T/D AMPHION-LES-BAINS
C/o Mme Abida Kassim
No. 108 Bat H1
Residence La Rive
74500 AMPHION-LES-BAINS
FRANCE Tel. (50)720353

●T/D GRENOBLE
C/o Mme Tran Cao Son
Kim Dung
2 Rue De La Torsade
Les Charmanches Croilles
38190 BRIGNOUD FRANCE

● T/T LYON
C/o Pham Ngoc Sướng
8 Impasse Magendie
69300 MEYZIEO FRANCE

● T/T TROYES
C/o Ngô Văn Pháp
1 Rue des Templiers
10800 St Julien Les Villas
10000 TROYES, FRANCE
Tel (25) 495343

● T/T RODEZ
C/o Dr. Raymond Garcia
7 Bd Gambetta
12000 RODEZ FRANCE
Tel (65) 693587

REUNION

● T/T REUNION
C/o Trần Hưng Đạo
Chemin Brasfusil
ILE DE LA REUNION
C/o FRANCE (Tel 502244)

BELGIUM

● T/T LIEGE, BELGIUM
C/o Hoàng Quý Luật
45 Quai Bonaparte
B4020
LIEGE, BELGIUM

●T/D BRUXELLES,BELGIUM
C/o Nguyễn Văn Sang
136 Rue Brognier
1070 BRUXELLS, BELGIUM
Tel. 02/521.84.58

NA-UY

●T/T NA-UY
C/o Nguyễn Đức Thái
Lunds Gt 40
2800 Gjovik
NORGE (NORWE)

ÚC CHÂU

HỘI A.H. VÕ VI ÚC CHÂU
T/D VICTORIA
C/o Lý Ngọc Cường
203 George St
Fitzroy VIC 3065
AUSTRALIA
Tel. (03) 419.1458

● T/D ADELAIDE
C/o Lê Tấn Sanh
6 Kenmair Street
MANSFIELD Park
S.A.5012 AUSTRALIA
Tel. (08)-452655

T/D SYDNEY
C/o Bùi Đông Phương
80A Sir Joseph Banks St
Bankstown NSW 2200
AUSTRALIA

● T/D TÂY ÚC (PERTH)
C/o Nguyễn Ngọc Anh
8 Reddy Court
BALGA, W.A. 6061
AUSTRALIA
Tel. (09) 3445707

● T/T SURRY HILLS
C/o Trương Hòa Hưng
34/149 Devonshire St
SURRY HILLS, N.S.W.
AUSTRALIA

T/D NEW CASTLE
C/o Vũ Quang Minh
43 George St.
Tigas Hill (New Castle)
N.S.W. AUSTRALIA

NEW ZEALAND

● T/T NEW ZEALAND
C/o Quan Quốc Nguyên
10 Portman Rd.
MT. WELLINGTON AUCKLAND
NEW ZEALAND
Tel 011-64-9-599-493

HONG KONG

T/D KOWLOON, HONGKONG
C/o Mã Tố Anh
691 Nathan Road 10th
WINNER MANSION
KOWLOON, HONGKONG

THAILAN

● T/D BANGKOK
C/o Lê Ngọc/G. Capps
40 Soi Chaiyos 11
Sukumvit Road
BANGKOK 10110 THAILAND

NHAT BAN

● T/T TOKYO
C/o Mrs. Hoa Schrag
Azabu Tower Apt 707
1-3-2 Azabudai, Minato-Ku
TOKYO 100, JAPAN
Tel 03-584-3927

● Mrs. Cao T Hồng Nhung
HIROO 3-12-37
Yokoyamakata
TOKYO 150, JAPAN
Tel. (03) 406-0871

CANADA

● T/D VANCOUVER
C/o Cao Van Quan
784 E. 58th Ave.
VANCOUVER B.C.
CANADA V5X-1R9
Tel. (604) 321-7136

● T/D VANCOUVER
C/o Vương Thanh Sơn
625 E. 19th Ave.
VANCOUVER B.C.
CANADA V5V-1R1
Tel. (604) 872-7294

● T/D ALBERTA
C/o Trần Quốc Bảo
103-224-6 Ave.NE Calgary
ALBERTA, CANADA T2E-0T7
Tel. (403) 320-0091

● T/D CALGARY
C/o Nguyễn Tinh Bích
4212- 14 Ave. S.E.
CALGARY, ALBERTA
T2A0K5 CANADA
Tel. (403) 273-9085

● T/T EDMONTON
C/o Hoàng Sony
9028 JASPER Ave.
River Arm View #204
EDMONTON, ALTA.CANADA
Tel. (403) 421-7908

● T/D EDMONTON
C/o Nguyễn Chí Nghĩa
16250 103th St.
EDMONTON, ALBERTA
TX5 2R1 CANADA
Tel. (403) 457-2512

●T/T HALMILTON
C/o Nguyễn Thị Niên
155 Stinson St. #7
HAMILTON, ONT.
L8N-1S7 CANADA

HỘI A.H. VÕ VI CANADA
T/D MONTREAL
C/o Cổ Văn Thuần
2340 St.Jacques Ouest
MONTREAL, PQ H3J-2M7
CANADA
Tel. (514) 932-2444
931-9283

● T/D PATHWAY
C/o Lê Thanh Tùng
119 Lotherton
PATHWAY, ONT. TORONTO,
M6B2G6 CANADA
Tel (416) 781-6998

● T/T CALGARY
C/o Trần Lương
115 BenbrookeClose S.E.
CALGARY, ALT. T2A3N9
CANADA Tel (403) 235-6933

MUỐN BIẾT THÊM CHI TIẾT VỀ CÁC BĂNG GIẢNG, BĂNG VIDEO LIÊN QUAN ĐẾN THIỀN ĐỊNH THEO PHÁP LÝ VÔ VI, CŨNG NHƯ MỌI SỰ PHÁT TÂM ẤN TỐNG, ĐÓNG GÓP VÀO QUỸ KINH SÁCH, XIN ĐỀ:

VÔ-VI FRIENDSHIP ASSOCIATION
VÀ GỞI VỀ:

P.O. BOX 2522
GARDEN GROVE, CA. 92642
TEL: (714) 962-4427; (714) 891-0889; (213) 827-0430

ĐÍNH CHÍNH

TRANG	DÒNG	SAI	ĐÚNG
26	6	được những điển	được điển
144	16	Kìa	Kìa kìa
146	5	dạy	dại
160	18	nói	nối

BẢN LIỆT KÊ

(Các Tài Liệu Nghiên Cứu đã và sắp phát hành)

I- SÁCH DỊCH

1- Địa Ngục Du Ký	*Thánh Hiền Đường*
2- Thiên Đàng Du Ký	*Thánh Hiền Đường*
3- Nhân Gian Du Ký	*Thánh Hiền Đường*
4- Luân Hồi Du Ký	*Thánh Đức Đường*

II- SÁCH TRƯỚC TÁC

1- Thượng Đế Giáng Chơn Lý (Tôi Tầm Đạo 7) *(Việt, Anh và Pháp ngữ)*	
2- Điểu Sào Thiền Sư	*Đỗ Thuần Hậu*
3- Đời Đạo Song Tu	*Đỗ Thuần Hậu*
4- Kinh A Di Đà (Chú giải)	*Đỗ Thuần Hậu*
5- Phép Xuất Hồn	*Đỗ Thuần Hậu*
6- Phụ Ái Mẫu Ái 1	*Lương Sĩ Hằng*
7- Phụ Ái Mẫu Ái 2	*Lương Sĩ Hằng*
8- Phụ Ái Mẫu Ái 3	*Lương Sĩ Hằng*
9- Tôi Tầm Đạo 4	*Lương Sĩ Hằng*
10- Vấn Đáp Đại Cương	*Lương Sĩ Hằng*
11- Văn Tự Vô Vi	*Lương Sĩ Hằng*
12- Tôi Tầm Đạo 1, 2, 3, 5, 9, 10	*Hồ Văn Em*
13- Phương Pháp Công Phu (Hết)	*Hội Ái Hữu Vô Vi*
14- Đặc San Vô Vi 82-83-84-85	*Hội Ái Hữu Vô Vi*
15- Vô Vi Pháp	*Hà Liên Vô Ảnh Tử*
16- Tu Chưa Em	*Thiên Nghi*
17- Thiền Thực Hành	*(Anh ngữ)*
18- Nấu Ăn Chay - Các Món Ăn Chay	
19- Tôi Tầm Đạo 1, 2, 3	*(Anh ngữ)*
20- Cõi Vô Hình	*Hướng Thiện*

CÔNG PHU KHAI MỞ TRÍ HUỆ
CÔNG QUẢ THỰC HIỆN TỪ BI
CÔNG TRÌNH LẬP HẠNH DŨNG TIẾN

CÔNG PHU CÔNG QUẢ CÔNG TRÌNH
TAM CÔNG TỨ LƯỢNG CON TRÌNH CHA XEM

— ĐỨC KIM THÂN CHA —

TÁI BẢN KỲ 5
NHÀ IN VÕ VI
1986